

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 20 juni 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedenavond, goedemiddag. Goedemiddag commissieleden, goedemiddag mensen op de tribune en de kijkers thuis. We zijn weer voor de laatste commissievergadering van Samenleving van voor het zomerreces. Ik zie nog een aantal mensen niet, maar die zullen hopelijk nog binnenkomen zo meteen. Zijn er nog berichten van verhindering? De heer Oomkes, de heer [...] komt wat later. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: De heer Hulster is verhinderd.

De voorzitter: De heer Hulster is verhinderd. Okay. De heer Smit.

De heer Smit: Volgens mij kan D66 zich niet aanmelden of afmelden, dus...

De voorzitter: Ja, maar Trots kan het ook niet en ik zie dat het CDA er ook nog niet is, maar we gaan het zien. De heer Smit, we gaan door.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: We komen bij punt 2, vaststellen van de agenda. Kunnen we die conform af... Nee, de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Ja wat ik mis op de agenda is eigenlijk de actielijst. Die is deze keer niet meegekomen. Staat er niet op. En het punt, de toezegging van de vorige keer van wethouder Roduner of er een reflectie op de uitvoering van de motie [...] werkgelegenheidsfonds. Kan ik niet vaststellen of die er op staat. Dank u.

De voorzitter: Okay, nou ik denk dat de actielijst er niet bij zat omdat het is eigenlijk een extra vergadering en in principe hebben we die in de vorige vergadering ook al behandeld. Dus er is niks bij gekomen op dit moment. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou ja, de vorige vergadering van Samenleving is er wel een toezegging gedaan door wethouder Roduner en die zou ik graag in de actielijst opgenomen zien omdat dit de laatste vergadering is en ik niet wil dat dit, zeg maar, dat die toezegging tussen wal en schip raakt.

De voorzitter: Ja, dat gaan we na. Nog iemand? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik wil graag besproken hebben, dank u wel voorzitter, de locatie en kostenopgave van de basisschool De Verbeelding in Haarlem Noord. We hebben daar een besluit, althans een incompleet besluit over genomen in de commissie voor...

De voorzitter: Dat is een ander puntje, dat is punt 4.

De heer Oomkes: Ja? Okay, alright.

De voorzitter: Daar komen we zo op. Sorry. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja voorzitter, van de orde, ik heb de indruk, ja mezelf kan ik heel goed verstaan maar ik heb de indruk dat de microfoons wat zacht staan afgesteld. Misschien alleen in die hoek, maar ik kan u niet zo heel goed verstaan. Het ligt niet aan u denk ik hoor, ik denk dat die knop gewoon wat

De voorzitter: Ik hoor u wel hoor.

Mevrouw Klazes: Jammer hé. Nou goed, nou ik denk ik geef het even door. Maar kennelijk ben ik de enige met problemen.

De voorzitter: Misschien dat we even kunnen kijken, of ik moet wat dichterbij.. Misschien zo beter? Ja? Okay.

3. Inventarisatie rondvraag + Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Dan komen we bij punt 3, de inventarisatie van de rondvraag. Ik heb inmiddels drie rondvragen hier staan die zijn aangekondigd door mevrouw Özogul van de SP, een van mevrouw Klazes en een van de heer Aynan maar die zal mevrouw Stroo gaan stellen. Die hebben we, zijn er nog meer mensen die een rondvraag..? De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb gisteren ook een rondvraag aangekondigd. Schriftelijk.

De voorzitter: Ja, die heb ik gezien. Ja, dank u wel.

De heer El Aichi: Oh, die heeft u gezien.

De voorzitter: Ja, ik heb hem gezien maar hij staat niet hier op het lijstje. Klopt. Okay, dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan komen we bij de mededelingen. Even kijken, zijn er nog mededelingen? Ik heb mededeling sowieso. De commissie? Niemand? Oh, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: We hebben een afspraak gemaakt bij de koepel organisaties in het onderwijs. Die nodigen leden van de commissie heel gaarne uit om gezamenlijk te praten over de ontwikkelingen in het onderwijs, het speciale onderwerp volgt nog. Een aparte mededeling. Maar de datum heb ik alvast, dat is woensdag 2 oktober om 19.30 tot 21.30 uur.

De voorzitter: Ja, dank u wel. En ik heb zelf ook nog een mededeling. Er was gisteren een regionale raadsbijeenkomst over de doordecentralisatie beschermd wonen en maatschappelijke opvang. En voor de raadsleden die daar niet bij aanwezig konden zijn is er een extra bijeenkomst op 26 juni om 20.00 uur in de gemeente Bloemendaal. Moet u wel ietsje verder weg, maar het is om de hoek. Ja? Om 20.00 uur op 26 juni. Sorry? Om 20.00 uur? Klopt dat? Oh ja, nou dat gaat dus niet door. Tenminste niet voor ons. Helaas. Nou dan moeten we even kijken. Maar de presentatie komt sowieso naar de raad. Dit is de laatste. Dan gaan we naar de wethouder. Ik hoor dat wethouder Botter nog een mededeling heeft. Dus wethouder Botter ga uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Zoals u weet hebben we bij de laatste raadsvergadering hebben we een wat rare ingreep gedaan als college om het stuk rondom de onderwijshuisvesting terug te trekken. Dat stuk bevatte ook het opknappen en verbouwen, vernieuwbouwen van de Rudolf Steiner. Daar was een, zeg maar een aanbesteding van geweest die qua prijs hoger uitviel en flink veel hoger uitviel dan dat wij hadden begroot. Ik vond ook niet dat we dat zo maar voorbij konden laten gaan, dus we hebben de afgelopen week hebben we daar heel nadrukkelijk naar gekeken en ook een second opinion gevraagd op die aanbesteding of dat allemaal wel correct en terecht was. En we hebben helaas moeten constateren dat de aanbestedingsprijs die geoffreerd is, dat die past, dat die marktconform ook is en, nou ja dat betekent dus dat ik eigenlijk niets anders kan doen dan dit bedrag ook aan u voor te leggen om daarvoor een krediet te krijgen. En dat zou ik heel graag willen doen en marge van een van de vergaderingen van de kadernota. Die ongebruikelijke aanpak daarbij is weer het gevolg van het feit dat je met zo'n aanbesteding met een negentig dagen termijn zit. En dat je binnen die negentig dagen, en die houden op medio augustus, dus dan is er geen commissievergadering geweest, en ook geen raadsvergadering geweest. En dat maakt dat wij nu komende dinsdag een stuk in het college zullen hebben waarbij we dat willen doorgeleiden naar u zodat u daarna dan nog wel anderhalve week de tijd voor heeft om daar naar te kunnen kijken. En dan zou ik toch heel graag een beroep op u willen doen om dan en marge van de vergadering van 4 juli dat te kunnen bespreken. Een alternatief zou zijn dat we u voor de extra vergadering van 11 juli, waarvoor nog een uitwijkdatum staat, bij elkaar roepen maar dan moet u allemaal specifiek voor dat onderwerp komen. Dus mijn suggestie aan u is om het dan gewoon 4 juli te behandelen. Als we verder nog kijken naar het proces, ik zal zorgen dat in de nota volledig is uitgelegd welke consequenties dat heeft, hoe we daar mee omgaan en ik zal ook zorgen dat u, want daarover hebben we al eerste gesprekken gevoerd ook met de schoolbesturen, en in de tweede commissie na het zomerreces kom ik dan ook met een nieuw voorstel voor het huisvestingsplan om te laten zien welke consequenties dat er verder in heeft. Last but not least, de mensen die daar in de buurt wel eens komen bij de Rudolf Steiner die zullen gemerkt hebben dat er inmiddels als Porto Cabins staan. Die waren al gehuurd, daar moest ook op worden geanticipeerd, dus dat betekent dat, ja dat eigenlijk we zo snel mogelijk moeten beginnen om die school te gaan aanpakken. Het ontwerp is heel mooi, het komt er heel mooi uit te zien. Maar het is wel wat duurder. En hoeveel duurder dat zult u in het stuk kunnen lezen.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, kunt u toelichten waarom er zo'n misschatting is gemaakt met betrekking tot de inschrijvingsprijs per vierkante meter? Want hij is marktconform maar het werd toch nadrukkelijk veel lager ingeschat. Vél lager. En het tweede is kunt u vooral aangeven, die Porto Cabins er nu staan er niet omdat er al verregaande afspraken zijn? Als die er wel zijn dan is het een gegeven maar ik hoor het ook graag.

Wethouder Botter: Nee die Porto Cabins die staan er omdat we er op hadden geanticipeerd dat er sowieso de verbouwing moest komen en dat het duurder uitgevallen is heeft er alles mee te maken dat we al meer dan zes tot acht jaar bezig zijn om hier met de school tot overeenstemming te komen. We hebben ook bedacht dat het noodzakelijk was om alle franje zeg maar, verder weg te halen vanuit de prijs naar zo goed mogelijke prijs te streven. Alleen je ziet dat de bouwwereld en, ja, vergeef me, maar dat zult u ook in het stuk lezen, maar er is heisa geweest rondom de heipalen, dat was kennelijk veel moeilijker de afgelopen periode die heipalen te maken. Die zijn veel en veel duurder dan dat mensen hadden voorzien.

En zo geldt het eigenlijk met de lonen en prijzen ook. En dat betekent ook dat we het huisvestingsplan op zijn minst tussen de 30% en 35% hoger naar boven zullen aanpassen.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u voorzitter. Ik vroeg me af of de bouw gepland is tijdens de schoolvakantie? En zo niet of dat dan nog gevolgen heeft voor de school, zeg maar of die open kan of zeg maar andere locaties voor moeten worden betrokken.

Wethouder Botter: Nou kijk, er is wel geanticipeerd opdat er in de zomer zou worden begonnen. De Porto Cabins staan er ook en het is zelfs zo, dat wat ik heb begrepen van de school, men vindt dat door het betrekken van de Porto Cabins men er al op vooruit gaan ten opzichte van het pand waar men nu in zit. Dus dat daar iets in het pand moet worden aangepast dat lijkt me evident.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Een korte vraag even over de, in het oorspronkelijke plan zat ook een fors pakket duurzaamheid en gasloos. Om de Rudolf Steiner van het gas af te kunnen halen. Dat gaf toen al een behoorlijke meerkosten. Kunt u ook aangeven straks in hoeverre dat pakket nog steeds gehandhaafd blijft? En in hoeverre het ook voor een eventueel nog extra meerkosten verantwoordelijk is?

Wethouder Botter: Het heeft iets bijgedragen aan de meerkosten maar het hele volledige pakket zoals dat was afgesproken en eerder gepresenteerd zit daar in.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik heb even een mededeling, de uitzending komt niet door. De commissie Ontwikkeling heeft beide kanalen ingepikt zien we. Dus als u commissie Samenleving aanklikt ziet u ook commissie Ontwikkeling. Er wordt aan gewerkt, de opname loopt wel, dus we gaan gewoon door met de vergadering. Goed, dank u wel wethouder. Oh, sorry, nog één. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Vlak voor de zittingsperiode van deze raad, medio maart 2018, heeft de raad een besluit genomen ten aanzien van de nieuwbouw voor De Verbeelding. Die is verkeerd in de boeken terecht gekomen, namelijk het adresopgave staat op de Planetenlaan. Terwijl de Louis Couperusstraat uitgekozen is en daar ook een uitbreiding plaatsvindt. Dat stuit op grote bezwaren in de buurt. Mede daardoor zou ik eigenlijk opnieuw de zaak in debat willen brengen. Dat kan nog de bouw is bij mijn weten nog niet aanbesteed..

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, dit is geen reactie op de mededelingen van de wethouder. Dit is wel heel iets apart, dus...

De heer Oomkes: Okay, maar ik vraag me af hoe dat kan..

De voorzitter: Ja.. Even technisch vragen misschien.

Wethouder Botter: Als het mogelijk is om dit gewoon even in een mail te sturen dan zal ik dat bij de afdeling uitzetten en daar krijgt u daar zo spoedig mogelijk antwoord op.

De voorzitter: Welkom de heer Van den Raadt.

4. **Agenda komende vergadering(en)**

De voorzitter: Dan komen we bij punt 4, de agenda voor komende vergaderingen. Ik heb even dingen te zeggen. Dat is in de vergadering van na het reces zullen we in ieder geval het stuk over het participatie beleid behandelen. Dat stuk is geagendeerd op verzoek van de heer Hulster, Actiepartij. Helaas konden we deze vandaag niet bespreken in verband met de benodigde aanwezigheid van wethouder Roduner die in de vergadering van de commissie Ontwikkeling is. Daarom bespreken we dit punt na het reces. Heeft de commissie nog... Mevrouw Çimen

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. Ik wil in ieder geval het punt 1.5, verbetervoorstel hulp aan kinderen in de maatschappelijke opvang en vrouwenopvang agenderen.

De voorzitter: Motivering? Een beetje?

Mevrouw Çimen: Nou ja het is een initiatiefvoorstel van de VVD en D66 en dit is de uitwerking van het initiatiefvoorstel en dat wil ik graag bespreken met de wethouder.

De voorzitter: Ja, dat gaan we doen. Nog iemand? De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, 2.2 motie met de HaarlemPas moet echt veel meer kunnen. Het antwoord en de suggestie is dat die nu afgedaan kan worden. Er is mij een gesprek op ambtelijk niveau toegezegd, dat is niet doorgegaan. De beantwoording vind ik onbevredigend. Dus ik wil het eigenlijk even toch in de commissie terugzien in het najaar met een polsen van waar staan we nou en kan de motie van de HaarlemPas als afgedaan beschouwd worden. Voorlopig vind ik nog van niet.

De voorzitter: Steun? Ja. Okay. Dank u. 2.2. Verder nog iets? Nee? Dan gaan we naar het eerste bespreekpunt en dat is de Wmo.

5. **Wmo**

5.1 Voortgangsrapportage Ontwikkeling wachttijden Wmo-aanvragen mei 2019

5.2 Informatienota Voortgang langere termijn maatregelen wachttijden WMO

5.3 Toezegging terugkoppeling uit gesprekken met leveranciers WMO-hulpmiddelen

De voorzitter: U bent wederom geïnformeerd over de ontwikkeling van de wachttijden voor Wmo aanvragen en de voortgang van de korte termijn maatregelen. En daarom bent u geïnformeerd over de genomen lange termijn maatregelen middels een informatienota. Deze worden nu gezamenlijk besproken. Het staat ter bespreking op de agenda. Wie mag ik het woord geven? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel voorzitter. Een half jaar geleden hadden wij in deze raad een groot debat over de wachttijden in de Wmo. Belangrijke ondersteuning voor Haarlemmers die een aanpassing of hulp in de huishouding nodig hebben. Of bijvoorbeeld een rolstoel. De wachttijden waren opgelopen tot aan een half jaar. En dat is onacceptabel uiteraard. Dat debat werd pijnlijk toen deze commissie de

thermometer in het Wmo dossier stak. De wethouder had geen goed beeld van de problemen op dat moment en er miste een goede analyse van de oorzaken. Daarbij was de mate van de regievoering van de wethouder allerm minst overtuigend. Nou, waar staan we nu, een half jaar later. De commissie heeft gevraagd om inzicht en overzicht in de problematiek. Nou, dat is er gekomen. En op dit moment kun je je eigenlijk niet meer voorstellen dat we niet maandelijks dat beeld zouden hebben. Want zonder dat mooie maandoverzicht dat wij krijgen hadden wij ons op dit moment misschien wel rijk gerekend met dat de aanvragen uit 2018 zijn weggewerkt. En hadden wij misschien niet gezien dat de trendbreuk van afgelopen maand, die zich heeft voorgedaan dat de wachttijden inmiddels weer zijn opgelopen. Wat echter ontbreekt in deze brief van de wethouder is een verklaring waarom die wachttijden zijn opgelopen. Kan de wethouder aangeven waarom deze, waarom ze de stijging in aanvragen niet verklaart in haar document? En kan ze ook aangeven wat de verklaring er voor is?

En nog iets voorzitter. De wethouder verwachtte in april de achterstanden weggewerkt te hebben. Maar deze lopen op dit moment dus op. Dus mijn vraag is wat gaat u zeggen tegen alle Haarlemmers die op dit moment op een wachtlijst staan waarvan u heeft aangegeven dat deze rond deze tijd weggewerkt zouden zijn. Dan kom ik, nu we het over het probleem zelf hebben gehad naar de probleemanalyse. Inmiddels hebben we na zes maanden een externe analyse mogen ontvangen. De belangrijkste bevinding daarvan is het aantal meldingen zal de komende jaren flink toenemen. Ook heeft de wethouder een procesoptimalisatie laten doen. En daarin staan 31 aanbevelingen. Voorzitter, mijn vraag aan de wethouder is of zij kan aangeven hoeveel winst de wethouder probeert, of denkt, te bereiken met deze aanbevelingen. Of het uitvoeren daarvan. En er is een implementatietraject opgestart. Mijn vraag is wanneer komt dat implementatieplan naar de commissie? In dat implementatieplan zijn de aanbevelingen, die 31, zijn die daarin smart gemaakt? En kunnen wij die ook ontvangen?

En dan komen we naar de oplossingen voor de wachttijden in de Wmo. Er moeten overtuigende oplossingen komen en de komende jaren stevige keuzes gemaakt worden in het sociaal domein. En het op orde krijgen van deze zorg aan Haarlemmers is daarbij een van de topprioriteiten voor wat betreft de VVD. De oplossingsrichtingen die ik in de brief aantref vind ik nog behoorlijk mager. Dus daarom heb ik een aantal vragen aan de wethouder. Allereerst, klopt het dat bij ongewijzigd beleid de wachtlijsten in de Wmo de komende jaren gaan oplopen? En kan de wethouder ook aangeven tot welke maatregelen zij nu daadwerkelijk besloten heeft en heeft u een beeld of dat voldoende gaat zijn? En de volgende vraag is die maatregelen, kunt u aangeven wat de kosten van die extra maatregelen zijn die u voorstelt? En is in de kadernota, of misschien in een nader budgettair product, is daar inmiddels al rekening gehouden met deze oplopende aantallen van aanvragen? En met de aanvullende kosten die gemaakt worden voor de behandeling van de aanvragen en de ondersteuning zelf? En in het geval dat dat gebeurt is mijn vraag, gelet op de verwachte kostenstijgingen de komende jaren, kunt u aangeven waar u deze dekking heeft gevonden? Voor zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel mijnheer de voorzitter. In het verlengde van mijnheer Van Kessel. Wat er nu ligt vind ik zelf de helft van het verhaal mevrouw de wethouder. Wij hebben op dit moment een formatie die 9%, die 9 fte boven begroot is. Voorzichtig zes ton, en dat blijft de komende jaren doorgaan. En eigenlijk kan het schip daarmee amper drijvend gehouden worden. Wat ik in het verhaal nu eigenlijk mis, want er wordt wel gezegd procesoptimalisatie, is namelijk de procesoptimalisatie. Dat is het inzetten van de IT in de hand van de medewerker bij de cliënt tot aan het kantoor, het optimaliseren van de procesondersteuning, bijvoorbeeld door de it. It is een zwak punt, binnen het gehele sociaal domein is dat een zwak punt en ook hier denk ik dat daar een enorme winst gehaald moet worden, want we kunnen dit

op termijn gewoon niet betalen. En dan zou ik graag de optimalisatie van processen, de optimalisatie van de inzet van anderen, van de proeftuin gecombineerd willen zien met hoe u en hoe uw medewerkers ervaren dat de IT moet verbeteren om min 9 fte die u op dit moment heeft, die moeten er weer vanaf, uiteindelijk de groei van de aanvragen toch te kunnen behandelen. Want de wereld is anno 2025 of 30 niet hetzelfde als nu, maar als we doorgaan met een verouderde IT, wat ik aanneem dat er toch sprake van is, dan zijn we in 2030 inderdaad 15, 20 fte verder. Mevrouw de wethouder dat gaat niet. Dus de vraag moet u volgens mij terugleggen bij u zelf en bij uw afdeling, als we die 9 fte eraf halen en we moeten de groei van de aanvragen toch kunnen behappen, wat betekent dat dan voor onze processen en de procesoptimalisatie en als je van die kan uitkijkt dan vind ik hem meer gestructureerd dan van de kant waarop u nu kijkt namelijk we hebben geen efficiënt proces, maar kan het iets beter. Nou dat is even wat ik in de eerste termijn mee wil geven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Aansluitend bij het betoog van VVD en OPH, wat de Actiepartij steeds opvalt is dat er nog steeds meldingen zijn voor beschermd wonen en overige voorzieningen die langer dan twee maanden wachttijd hebben, en het is fors. Een kleine overschrijding van de behandeltijd is niet de bedoeling maar bij drukte begrijpelijk. Het aantal zorgvragers dat tussen de twee en vijf maanden of zelfs langer wacht dan vijf maanden is nu nog steeds fors. Wat ligt aan deze lange wachttijd ten grondslag? En hoe worden deze mensen in de tussentijd ondersteund? Bijvoorbeeld de wachtenden op hulp bij FACT Teams. FACT staat voor Fast Active Response, nou fast is het niet echt meer omdat wachtlijsten aan het ontstaan zijn. Is de wethouder het met de Actiepartij eens dat wachttijden voor verwarde personen, en deze die een beroep doen op FACT Teams snel moeten worden aangepakt om menselijk en maatschappelijke vervolgschade te voorkomen? Dan over de personele bezetting. Er zijn extra mensen ingehuurd. Is het bedoeling dat die extra capaciteit ook in dienst wordt genomen? Want zoals OPH al heeft aangegeven het gaat niet verminderen die Wmo aanvragen en in een stuk staat dat een extra inzet van 12 fte nodig is. Hoe dat dan met de kosten daarvan zit is nog de vraag. Op pagina 7 van de brief staat dat de tijdelijk minder fte's ingevuld door afloop van tijdelijke opdrachten van externe medewerkers. Hoeveel is dat dan precies en wat zijn de gevolgen hiervan? Want we hebben blijkbaar die mensen nodig. En dan de vraag hoe beïnvloedt deze extra capaciteit de begrootte kosten voor de Wmo, daar heeft de VVD ook al naar gevraagd, en worden deze kosten uit de reserve sociaal domein betaald? En als er niet voldoende middelen zijn in Haarlem is de wethouder dan bereid eventueel in VNG verband een brandbrief te schrijven naar het Rijk of naar de minister van Volksgezondheid om het zorgbudget op langere termijn in ieder geval toereikend te laten zijn voor de zorgvraag die mede door het rijk veroorzaakt is. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel voorzitter. Aan de hand van deze rapportage is te merken dat het aantal meldingen buiten de wettelijke termijn toeneemt. Om achterstanden in te halen is er afgelopen periode hard gewerkt binnen de Wmo afdeling. Maar blijkbaar is de gepleegde inzet niet voldoende. Dit baart zorgen. Ik vraag me af of deze afdeling in controle is. Het is goed dat er onderzoek is gedaan om zicht te krijgen op de ontwikkeling van de Wmo meldingen. Het onderzoek wijst op een aantal ontwikkelingen waardoor veel Wmo meldingen worden gedaan. Maar er staan geen concrete maatregelen of oplossingen in het onderzoek om de wachtlijsten nu en in de toekomst weg te werken. Vraag aan de wethouder, welke aanvullende maatregelen gaat u nemen om de meldingen binnen de wettelijke termijn te kunnen

afhandelen? Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. In december vorig jaar werd deze commissie medegedeeld dat de wachttijden voor de Wmo aanvragen ernstig waren opgelopen. Zo erg dat sommige Haarlemmers maar liefst zes maanden moesten wachten op de nodige zorg. Ernstige zaak en niet voor herhaling vatbaar, het is al meerdere keren gezegd hier in deze commissie. Nu zijn we een half jaar verder en is er hard gewerkt om die wachttijden terug te dringen, om mensen zo snel als mogelijk zorg te leveren. Er zijn extra collega's ingevlogen, verloven zijn ingetrokken en ambtenaren moesten zich volledig richten op het wegwerken van deze achterstanden. De 574 dossiers, mensen met zorgvragen, die in december nog niet waren behandeld zijn inmiddels wel. En bijna helemaal afgerond, dat is mooi. Maar de wachtlijst loopt in 2019 weer op. Eind mei peildatum 22 mei, zijn er al weer 233 meldingen en aanvragen buiten de wettelijke termijn. En dan heb ik het niet over een week of twee. Dat heeft natuurlijk ook te maken met externe oorzaken als de aanpassing van het Wmo abonnementstarief vanuit landelijk op jarenlang beleid gericht op mensen langer thuis te laten wonen, het past zich natuurlijk aan, het popt ergens anders op. Om maar een paar ontwikkelingen te noemen. Maar dit is ook de nieuwe status quo begrijp ik. De vraag naar Wmo ondersteuning gaat de komende jaren alleen maar meer toenemen. Dat betekent dus ook dat we structurele oplossingen moeten vinden om dat de manier waarop we het nu hebben georganiseerd binnen de gemeente niet toereikend is. We kunnen, zoals ook al is gezegd door OPH, niet iedere keer 10 tot 12 extra fte inzetten om nieuwe achterstanden weg te gaan werken. En nu snap ik ook dat het lastige aan deze discussie natuurlijk is dat je winkel al open is, draaiende moet blijven, terwijl je eigenlijk nodig moet verbouwen. Wat doe je dan? Dus wat betreft die structurele, lange termijn oplossingen. Nou er zijn veel verbetervoorstellen gedaan met betrekking tot die procesoptimalisatie, het is al gezegd, 31 maar liefst. Een overzicht van die belangrijkste aanbevelingen zijn opgesomd in het stuk. Ik verbaas me alleen over een enkele aanbeveling, bijvoorbeeld herijken werkinstructies. En daar staat bij; iedereen moet op dezelfde manier en volgens de zelfde eisen werken. En die volg ik eigenlijk eerlijk gezegd niet helemaal. Er zijn dus meerdere werkwijzen en eisen bij het afhandelen van Wmo meldingen en aanvragen? En heeft dat dan gevolgen voor Haarlemmers in kwestie die die Wmo ondersteuning aanvragen? Kan de wethouder aangeven met welke aanbevelingen ze al concreet van start is gegaan om het werkproces te optimaliseren? En iets van een tijdsindicatie aangeven voor die overige aanbevelingen? En daarnaast ben ik ook wel benieuwd naar de twee genoemde proeftuinen. Die hangen namelijk ook deels samen met die verbetervoorstellen voor dat werkproces. Die proeftuinen zijn in februari van dit jaar gestart, dat is mooi, maar wordt er nu al een vernieuwde werkwijze toegepast of begrijp ik dat verkeerd? En kan de wethouder dan aangeven wat daar nu precies anders wordt gedaan ten opzichte van de huidige werkwijze? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Dank voor de informatienota over de procesoptimalisatie waardoor in de toekomst de wachttijden zo kort mogelijk zijn. Zo komt de hulp en de hulpmiddelen hopelijk op het juiste moment. Er hoeft niet meer gewacht te worden tot het aanvraagformulier met de post heen en weer is gestuurd, geen gedoe meer met formulieren die opgestuurd moeten worden maar het wordt voortaan gelijk aan de keukentafel afgetikt. Als dit niet kan hoort men dat direct. Een aanbeveling die mij positief is opgevallen betreft het online volgen van de betreffende aanvraag tot beschikking. Dit scheelt een hoop onzekerheid en de case managers hoeven zo minder vragen te beantwoorden en mensen

gerust te stellen. Hierbij vragen we aandacht voor de inwoners die geen gebruik maken van digitale communicatie. Worden zij ook voorzien van hoe het met hun Wmo aanvraag gaat? De informatienota dat.. aan een klant en gebruiksvriendelijkheid. Hier wordt Jouw Haarlem vrolijk van. In de informatienota wordt onderzocht of het mogelijk is om door betrokkenheid van de aanbieders de toegang tot de ondersteuning te verbeteren, te versnellen en meer wijkgericht te organiseren. We juichten het toe om de professionals hierbij te betrekken. De twee genoemde proeftuinen, ambulante zorg en huishoudelijke ondersteuning moeten nog tot bloei komen heb ik het idee. Graag hoor ik van de wethouder hoe dit in de praktijk werkt en of er al een start mee is gemaakt. En of er nog meer proeftuinen komen op andere zorggebieden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, Groen Links.

Mevrouw Klazes: Dank u wel voorzitter. Ook wij hebben ons natuurlijk zorgen gemaakt over de ontwikkelingen die plaats hebben gevonden voor december vorig jaar. We zijn blij dat het in ieder geval beter gaat en dat er op een gegeven moment zelfs bleek dat we structureel uit de problemen waren. Jammer dat nu toch weer blijkt dat de problemen weer terugkomen, de wachtlijsten verlengd worden. Volgens ons is het zo dat de problemen waar we mee te maken hebben zijn niet alleen Haarlem voorbehouden, je ziet het overal. Het zijn structurele problemen die nu, als je ook kijkt naar de toename van het aantal aanvragen die wij verwachten over de komende periode van tien jaar dat het met 50% gaat stijgen. Dan heb je het over een serieuze, structurele termijn overstijgend probleem. Waar je ook een structurele oplossing voor moet vinden. Chapeau voor de proeftuinen, chapeau voor de poging om de bureaucratie te verminderen want volgens ons zit daar heel veel winst. Op moment dat je, mijn D66 collega zei het net al, het is heel lastig om een winkel open te hebben en dan te moeten verbouwen. Nou als je die analogie doortrekt dan zou je kunnen zeggen dan kun je aan de kassajuffrouw vragen of ze ook even schappen wil gaan timmeren. Dat lijkt nu nog een onmogelijkheid want iedereen is opgeleid voor zijn eigen stukje, onderdeel, van het proces. Toch zou het misschien die kant wel op moeten en moet het een generalistische aanpak worden waarin mensen inderdaad worden opgeleid om aan de keukentafel een klap te kunnen geven op een eventuele beschikking. Dat verkort ook de tijd. Voor ons is het heel erg belangrijk dat waar het oorspronkelijk allemaal om is begonnen, die hele transformatie, namelijk zorg dichterbij huis leveren, om daar echt serieus in de transformatie nou ook werk van te maken. En dit biedt dan misschien ook een kans om dat goed aan te pakken. Dus we moeten het heel scherp in de gaten houden. Fijn ook dat er een toezegging is om dit per kwartaal voor te leggen in de komende periode hoe de ontwikkelingen zijn. Zodat we dit in de gaten kunnen houden. En, nou ja wat ons betreft, een vermindering van bureaucratie zou misschien best een structurele

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, op zich volg ik mevrouw een groot gedeelte. Het enige wat ik niet volg is eigenlijk het moment waarop deze wethouder besluit om van een maandelijkse rapportage naar een kwartaalrapportage te gaan. Sinds de tijd dat de wachttijden, en ik ga vragen wat mevrouw Klazes daarvan vindt want die zei namelijk wat anders, op het moment dat de wachtlijsten aan het afnemen zijn krijgen we een maandelijkse rapportage. Maar op moment dat die omhoog gaan, die wachtlijsten, wordt er voorgesteld we gaan maar eens in de drie maanden rapporteren. Ook gelet op die grote stijging van aanvragen die we zien, denkt u niet dat het verstandig is dat wij gewoon iedere maand netjes een afschrift krijgen van de stukken die de wethouder toch al ontvangt?

Mevrouw Klazes: Ik zie daar geen enkel probleem in, dat is misschien ook een goed idee. En als de wethouder, ik kan me ook niet anders voorstellen, tenminste misschien ook wel hoor dat daar een probleem zit wat ik dan niet zie waarom dat niet zou kunnen, maar als u dat op prijs zou stellen. Ik denk dat er wel meer mensen zijn hier in deze commissie die prijs zouden stellen op een goed zicht en als daar een maandelijkse rapportage bij hoort wat ons betreft uitstekend. Dus als dat haalbaar is en niet tot enorm extra veel bureaucratie leidt, want je moet natuurlijk ook rekening houden met het werk dat het kost van de ambtelijke organisatie en dat het tegelijkertijd tijd die niet gebruikt kan worden voor zaken waar het wat mij betreft, wat ons betreft, echt over zou moeten gaan. Dus daar hoor ik graag een antwoord op van de wethouder.

De voorzitter: U heeft eerst nog een interruptie van de heer Smit, OV Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw Klazes laten we inderdaad ook wachten op het antwoord van de wethouder. Maar uw opmerking is inderdaad misschien wel typerend. Als dit heel veel tijd enzovoorts kost. Als de automatisering goed is druk je een keer per maand op de knop en komt het staatje er uit. Als je echt er aan moet klussen om het maandelijkse overzicht te maken dan is je IT echt achterhaald. En dat verzet dat leg ik ook graag even bij de wethouder neer. Wat kost het om dat maandoverzicht te maken?

Mevrouw Klazes: Dit was een vraag aan mij, die vraag kan ik niet beantwoorden. Maar ik hoor u en ik denk we zijn het er volgens mij allemaal, zoals we hier in deze commissie zitten, we hebben het er ook over gehad in andere commissies. Over de achterstand die we hebben op het gebied van IT, dat het nog niet allemaal op orde is en best een behoorlijke achterstand hebben. Dus ook daar wordt nu hopelijk parallel aan al die processen die we hier doorlopen en die in andere commissies doorlopen worden, wordt daar echt serieus werk van gemaakt om dat op orde te krijgen. Want u heeft gelijk dat is echt een punt van aandacht.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik hoop met u mee dat daar werk van gemaakt wordt. Maar ik heb er nog geen A4'tje van gezien dat er werk van gemaakt wordt, dat er voortgang is, dat er verbeterprocessen zijn die dan en dan en dan meer efficiency opleveren. En dat geldt in ieder geval in sociaal domein.....

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Smit: Die vraag komt er aan. Mevrouw Klazes bent u het met mij eens dat uw gevoel ook nog onderbouwd moet worden door echt concrete informatie vanuit het college, vanuit de wethouder?

Mevrouw Klazes: Ja, ik ben het zeer met u eens. Alleen wil ik daar wel bij aantekenen dat dit echt typisch een onderwerp is volgens mij als we het hebben over dit soort proces van IT dat het hoort in de commissie Bestuur, eerder dan in de commissie Samenleving. Terwijl het natuurlijk een proces is wat voor alle commissies van het grootste belang is is het wel iets wat in de commissie Bestuur behandeld en besproken moet worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, de laatste keer.

De heer Smit: Dank u wel voorzitter voor deze gunst. Mevrouw Klazes maakt het u wat uit in welke

commissie het behandeld wordt?

Mevrouw Klazes: Mijnheer Smit we hebben een soort van afspraak gemaakt dat een onderwerp als het eenmaal in de commissies komt dat het bij een commissie blijft. Daar hebben we gezamenlijk voor besloten. Dit onderwerp is binnengekomen bij de commissie Bestuur en zou ook binnen de commissie Bestuur ook behandeld worden. En ik denk eerlijk gezegd dat ook meer expertise zit in die specifieke commissie over dit onderwerp dan misschien in deze commissie Samenleving. Maar misschien vergis ik me.

De voorzitter: We kunnen wel de zorgen delen met onze commissieleden in Bestuur natuurlijk. De heer Oomkes heeft ook nog een interruptie. Oh, termijn dan is de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Klazes kunt u uw licht laten schijnen op hoe u zeg maar met een toenemende zorgvraag de financiering daar van ziet? En ook de uitbreiding van het aantal ambtenaren, fte dat daarvoor nodig is?

Mevrouw Klazes: Nou mijnheer Trompetter ik zou de vraag willen pareren met hoe kijkt u daar naar? Wat ons betreft op moment dat uitbreiding nodig is van het aantal fte om de optimale zorg te kunnen garanderen aan de mensen die nu nog op de wachtlijst staan. Wat ons betreft doe wat er voor nodig is, maar tegelijkertijd probeer door middel van die proeftuinen en al die zaken die nu in gang zijn gezet en een vermindering van bureaucratie, nogmaals ik kan het niet genoeg herhalen, zorg dat het aan die kant parallel geregeld wordt zodat je misschien uiteindelijk toe kan met minder fte dan op dit moment het geval is.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou dan zal ik mijn vraag nog even anders formuleren. Mocht het nu zo zijn dat we zeg maar echt gewoon budget te kort komen om zeg maar juist die hele Wmo vraag in de toekomst, die echt gaat toenemen, bent u het dan met de Actiepartij eens dat we misschien een brandbrief in VNG verband of in een ander verband richting de landelijke politiek zou kunnen gaan om dat probleem te adresseren?

Mevrouw Klazes: Ja ik ben het volledig met u eens, sterker nog ik geloof dat die brandbrief al een aantal malen is gestuurd. En dat geldt niet alleen voor Wmo, dat geldt ook voor jeugdzorg. Ik geloof dat de wethouder, maar dat kan de wethouder zelf beter.. In mijn onderzoek naar de achtergrond hiervan is er een aantal brandbrieven van de wethouders via de VNG naar het Rijk gestuurd om hier in godsnaam wat aan te doen. Want het loop de spuigaten uit. Het geldt niet alleen voor Haarlem het is een algemeen, universeel probleem.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter: Na aanvankelijk gunstige cijfers in het terugdringen van de buitenwettelijke wachttijden voor Wmo kondigt zich nu al anderhalve maand een ongunstige tendens aan. We lopen achter de rapportages aan zou je kunnen zeggen. Uit de door een specialistisch bureau en uitgevoerde trendanalyses blijkt een, al te verwachten, maar nog steeds veel forsere groei van het aantal aanvragen dan de dienst zelf inschatte aanvankelijk. En bovendien komt een en ander overeen met

de verwachte groei van de bevolking tot 2025 zoals uit een staatje blijkt. Dat geeft iets weer van de omvang van het probleem voor deze stad. Natuurlijk heeft de invoering van het abonnementstarief 1.1 daarmee te maken gehad. Maar ook de trend bij de ontwikkeling kwetsbare groepen, de vergrijzing in de stad, het feit dat steeds meer mensen langer zelfstandig thuis blijven wonen en de kanteling van maatwerkvoorziening naar algemene voorziening en de extramuralisering hebben allemaal invloed op deze ontwikkeling. Neem bijvoorbeeld ambulante begeleiding, toegekende voorzieningen. Die groei wordt door de onderzoekers in dit rapport ingeschat van bijna 1500 naar ruim 2000. Dat is een kwart toename. Dezelfde trend zien we terug bij Wmo meldingen. Van bijna 4700 naar ruim 6300. Die ontwikkeling heeft grote gevolgen voor de betaalbaarheid en bereikbaar van de voorzieningen voor onze bevolking. Graag wil ik de wethouder vragen om de maandelijkse rapportage over deze Wmo ontwikkelingen te continueren. Ik kan me voorstellen dat er maanden zijn dat er weinig fluctuaties zijn maar stuur het gewoon ter kennisname van de raadsleden toe. En ik zou graag continuering willen hebben tot juni 2020 zodat we de trends kunnen vergelijken van dit jaar met vorig jaar. Dat doe ik....

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Graag een vraag aan de PvdA. Dit college is voor bovenmatige sociale woningbouw. Althans bovenmatig in de verhouding zoals de bevolking van Haarlem op dit moment is samengesteld. Wat is uw mening dat dat voor effect heeft op de vraag naar Wmo voorzieningen nu en in de toekomst?

De heer Oomkes: Nou mijnheer IJsbrandy ik denk dat er iets heel anders aan de hand is, ik denk dat er te weinig onderschat wordt dat sociale woningbouw nog steeds een groot goed is in deze tijd. En in ieder geval ken ik cijfers waar uit blijkt dat meer dan 40% van de bevolking daar nog altijd een beroep op wenst te doen. Of anders wordt gedwongen ver buiten de stad te worden gevestigd. Ik denk dat er invloed is voor wat betreft de huizenbouw op de rest van de voorzieningen in de stad maar dat lijkt me heel normaal.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dat is volgens mij geen antwoord op mijn vraag. U houdt een pleidooi voor sociale woningbouw, dat is begrijpelijk, maar het feit is natuurlijk dat sociale woningbouw bevolkt wordt door mensen die vaak een beroep doen op sociale voorzieningen. Dus het een is wel gekoppeld aan het ander.

De heer Oomkes: Dat begrijp ik maar ik zou het die mensen niet willen verwijten dat ze een beroep doen op sociale voorzieningen, ik vind het hun recht. Allereerst, ik zou dus die maandelijkse rapportages gecontinueerd zien. Het spijt me wel dat is wat ik erover antwoord. Te meer omdat deze trends te weinig zijn verwerkt in de kadernota en in de meerjaren prognose. Ik maak me ernstig zorgen over de toenemende kosten van deze vorm van controle. En ook de betaalbaarheid van de fenomenen zelf. In dat verband zou ik graag van de wethouder willen weten wat nou de effecten zijn van deze trends op de financiering van deze voorziening. Wat zij denkt ten aanzien van de bandbreedte van de zorg die geleverd wordt en de ondersteuning die daarbij komt kijken en zeker de bereikbaarheid van de zorg. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Vorig jaar december werden wij geconfronteerd met een grote wachtlijst op de aanvraag Wmo. Ruim 500 mensen, Haarlemmers, die zorg nodig hebben en die op een wachtlijst stonden.

De gemeente Haarlem heeft daar toen extra fte's voor ingeschakeld, verloven ingetrokken zoals de wethouder vertelde. Er is heel veel mee gedaan en binnen zes maanden, we zitten nu zes maanden verder, hebben wij die wachtlijst inderdaad teruggedrongen. Alleen wat we nu merken is dat er wederom een wachtlijst ontstaat en dat wij buiten termijn op dit moment zaken afhandelen. Dus wederom Haarlemmers die langere tijd op de zorg moeten wachten. De vraag is we hadden dit kunnen weten in verband met de landelijke wijzigingen in de eigen bijdrage. We hebben er nu wel op, zeg maar, zaken op gezet alleen de vraag is wat is concreet, als ik nu zes maanden verder ben, wat zijn onze concrete punten hoe wij het in de toekomst aan willen pakken? Want we lezen dat die aanvragen zullen komen. Een van die dingen is tijdelijke fte's voortzetten, wat ons betreft hartstikke mooi, want de wachtlijsten zijn niet acceptabel. Alleen de vraag is zijn we er dan? Hoe zit het met de financiën? Bureaucratie terug werken nou ja, wie kan daar tegen zijn? De SP houdt ook niet van bureaucratie. Dus dat is wel mooi. Maar hebben we dan alles in beeld? Hadden we dit niet kunnen verwachten? Het beleid van ons is iedereen zo veel mogelijk thuis blijven wonen. Straks krijgen we daar ook een punt over. Dan is toch eigenlijk te verwachten met de eigen bijdrages dat de aanvragen zullen stijgen? En de vraag van ons is zijn wij niet bezig met dweilen met de kraan open op dit moment? Hebben wij het echt goed in beeld, hebben wij echt zaken waarvan we zeggen van nou dit en dit en dit zetten we erop en binnen zo'n tijd zitten we weer binnen termijn aan het werk. Daar is de SP nog niet zeker over. Ik zou graag daar van de wethouder meer over willen weten. En het volgende punt is het is inderdaad iets landelijks, het komt vanuit het landelijke deel. Is daar inderdaad zoals Groen Links zegt, die brandbrief er al uitgestuurd? En hoe kunnen wij zorgen dat de Haarlemmers die nu op de zorg wachten ook de zekerheid hebben dat ze in de toekomst ook de zorg zo kunnen krijgen? Graag antwoord daarop.

De voorzitter: Dank u wel, u heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Mevrouw Özogul even een vraagje ter verduidelijking. Ik volg u helemaal en ik ben het helemaal met u eens. Die brandbrief naar het Rijk. Dat is waarschijnlijk zo dat het een brandbrief moet worden 'kom op het zakken met geld want op deze manier kunnen we het niet ...'. Mijn volgende vraag is is wat u betreft een extra budget, zou dat de absolute oplossing zijn voor de problemen waar we nu tegenaan lopen? Of zouden er nog andere maatregelen mogelijk zijn die misschien minder kostbaar zijn. Zijn er oplossingen die niet met geld te maken hebben wat u betreft?

Mevrouw Özogul-Özen: Dat deel waar we het net over hadden, minder bureaucratie, snellere afhandeling en wellicht een IT systeem waarbij je dus sneller dingen in beeld hebt. Dat zijn de mogelijkheden maar aan het eind is er natuurlijk wel iets wat met financiën te maken heeft. Het moment dat je het snel kunt afwerken, dat alle Haarlemmers die zorg nodig hebben snel en op tijd die zorg krijgen heb je aan de andere kant toch dat je die zorg moet betalen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Özogul vindt het u het eigenlijk ook niet heel vreemd dat wij hier nu in de commissie aan het praten zijn over wat de mogelijke oplossingen zouden moeten kunnen zijn terwijl eigenlijk de wethouder daar weinig oplossingen heeft aangedragen. Vindt u dat niet merkwaardig?

Mevrouw Özogul-Özen: Dat is zeker merkwaardig. Ik heb daarom ook de vraag gesteld aan de wethouder dat ik niet echt iets concreets zie en dat dat mij ook niet heel duidelijk is hoe wij dat in de toekomst gaan

aanpakken aangezien de aanvragen zullen blijven komen. Dus terecht.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Mevrouw Özogul bent u ook zo benieuwd naar wat mijnheer Van Kessel dan als mogelijke oplossingen aandraagt?

Mevrouw Özogul-Özen: Volgens mij heeft hij vragen gesteld en dat wil ik eerst horen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u wel voorzitter. Het feit dat er steeds meer Wmo aanvragen zijn en dat het alleen maar op zal lopen misschien tot de komende transitie. Want dan gaat er natuurlijk wat verschuiven, maar dat was te verwachten, dat zal op blijven lopen. Er zijn een heel aantal aanbevelingen wat uitgevoerd gaat worden. Het zit hem heel erg in de aanvraag, computersystemen, administratie en daar is natuurlijk best wel wat winst te behalen. Ik heb eigenlijk veel meer hoop op de proeftuinen. En mijn vraag is, ik heb gelezen dat de proeftuinen een jaar draaien voor dat er gekeken gaat worden wat dat oplevert. Mijn vraag is, is het misschien mogelijk om eerder te kijken wat deze proeftuinen op gaan leveren en om dat misschien uit te breiden. Want het mooie daaraan is dat zorgaanbieders er bij betrokken worden dat neemt mogelijk een hoop werk uit handen bij de gemeente. En als dat gewoon in goed vertrouwen gaat is dat alleen maar gunstig. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Dank u wel voorzitter. Ik wil daar ook graag bij aansluiten want het perspectief wat ik een beetje mis in deze, op zich goede stukken. Ze geven goed inzicht in de omvang van de problematiek en ook hoe deze in de komende jaren zal gaan toenemen. Dat is toch dat externe perspectief, we kijken nu eigenlijk naar een stukje van het proces, zeg maar van aanvraag tot toekenning of zoiets. Maar als je naar de totale keten kijkt dan wordt verreweg het grootste deel van de kosten eigenlijk gemaakt in de uitvoering. Dus in het leveren van maatschappelijke ondersteuning aan cliënten voor, ja zo lang als het duurt zeg maar. Dat zijn natuurlijk vele malen grotere kosten dan die paar fte's die hier bij de gemeente zeg maar aan het loket meer of minder nodig zijn. Dus we kunnen natuurlijk wel erg op dat proces, het eerste stukje van het proces focussen maar ik denk dat we ook veel moeten focussen, ook zeker voor de totale kosten van het gebeuren, naar wat er daarna komt. De proeftuinen kunnen daar een goede aanzet toe geven. En de vraag aan de wethouder is dus welke rol ziet de wethouder voor de externe partijen die bij het leveren van deze zorg en ondersteuning betrokken zijn. Ziet zij die als onderdeel van het probleem of ziet zij die als onderdeel van de oplossing? En op welke manier zouden die effectiever ingezet kunnen worden om uiteindelijk het totale probleem beheersbaar te maken?

De voorzitter: Dank u wel, u heeft een interruptie. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy in uw betoog noemt u niet wat u net bij de interruptie wel zei, u maakte net een koppeling tussen sociale woningbouw en zorgvragers. Wilt u dan de armen en zorgvragers deporteren uit Haarlem? Wat wilt u doen? Wilt u Haarlem een enclave maken voor de happy few? Dat waren vragen die bij mij opkwamen.

De heer IJsbrandy: Of ik dat persoonlijk wil is niet zo relevant hier. Natuurlijk de mensen die in Haarlem wonen hebben natuurlijk alle recht op alle zorg en alle wettelijke ondersteuning die ze kunnen krijgen. Het staat absoluut niet ter discussie dat de mensen die hier wonen gewoon die zorg moeten krijgen. Alleen als je heel veel sociale woningbouw erbij zet, dus de groei, die 10.000 woningen die Haarlem er bij wil zetten, als dat 40% sociale woningbouw is, dan zul je daar ook de bijbehorende bevolking mee aantrekken van buiten Haarlem. Dus het is de vraag of je de groei van de stad ook in die sector moet zoeken. Ja dat is wel een politieke keuze natuurlijk.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Maar mijnheer IJsbrandy denkt u dan dat er mensen van buiten komen die zeg maar van de Haarlemse sociale woningbouw gebruik gaan maken? En bent u het met de Actiepartij eens dat wij de woningmarkt regio klein hadden moeten laten en niet hadden moeten opblazen tot en met het groot Amsterdam en Noord Holland wat het gaat worden maar in mijn optiek is die sociale woningbouw met name bedoeld voor de Haarlemmers die een woning zoeken en er al 8 jaar op wachten.

De heer IJsbrandy: Dat zou natuurlijk optimaal zijn, maar u zegt zelf al dat kunnen we niet garanderen omdat die hele woningmarkt natuurlijk een regionale kwestie is.

De voorzitter: Wat dit het? Ja? Nou dan gaan we naar wethouder Meijs, ga uw gang.

Wethouder Meijs: Veel vragen gehoord en volgens mij kan ik als eerste zeggen dat het mij natuurlijk ook zorgen baart. Ik was verheugd te zien dat de wachttijden afnamen en een aantal weken geleden zagen we toch alweer dat de wachttijden in 2019 opliepen. Ik kan u ook verzekeren allemaal dat het niet maandelijks op mijn bureau ligt maar zo'n beetje dagelijks. Dus ik kan u bijna dagkoersen geven. En ik kan u nu in ieder geval aangeven dat er sinds vorige week weer een kleine daling is. Maar goed dat is allemaal een doekje voor het bloeden want het gaat hier over beheersbaarheid. En het gaat vooral over beheersbaarheid van een vrij heftig proces waarin we zien dat de komende jaren die beheersbaarheid nog meer onder de loep genomen moet worden omdat we een toename zien in het aantal aanmeldingen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Kunt u in dat licht begrijpen dat leden van deze commissie graag, nou niet een dagelijkse maar gewoon de maandelijks update die we hebben het liefst gecontinueerd zien?

Wethouder Meijs: ...ik was nog bezig.

De heer Van Kessel: Nou ja omdat in uw brief staat dat u wilt overschakelen naar een kwartaalrapportage dus dan wacht ik verder uw antwoord af maar dan weet u op welk antwoord ik zit te wachten.

Wethouder Meijs: Maar die brief was nog voor dat we wisten dat de wachttijden volgens mij weer opliepen. Dat was toen op basis van een eenmalige melding en ik ga u toezeggen dat ik dat maandelijks ga doen. Ik zal beginnen in ieder geval in augustus, dat is conform wat we de vorige keer hebben afgesproken en vanaf augustus doen we het gewoon weer maandelijks. En ik ben ook wel gevoelig voor de suggestie van de PvdA om dat misschien langere termijn door te trekken. Er zit natuurlijk....

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Wat mij betreft is de langere termijn is misschien wat weinig smart. Wat mij betreft zouden we heel goed de dag dat er achterstanden meer zijn buiten de wettelijke termijn, dat is wat mij betreft ook de dag dat het probleem voor het grootste gedeelte opgelost is en we wat aan die informatie zouden kunnen doen. En tot die tijd, ook gelet op de ontwikkeling, denk ik dat het goed is om dat gewoon een keer per maand te houden.

Wethouder Meijs: Dat vind ik een goede suggestie, die neem ik in ieder geval mee. Maar ik wil dat in ieder geval met u delen want het is niet een probleem wat ik hier in m'n eentje op zit te lossen maar wat ik graag met u op wil lossen. Want ik zie natuurlijk ook wel dat we hier op de langere termijn nog wel vaker over zullen praten want het is niet iets wat vandaag of morgen op korte termijn in ieder geval opgelost is. Veel van uw vragen gaan over de beheersbaarheid en over, nou ja de meldingen die we hier in deze rapportage hebben gedaan over de korte termijn, de midden termijn en over de lange termijn. Ik zal er een aantal samenvatten. Als eerste over de extra fte's, zoals u heeft kunnen zien staat in de kadernota dat we daar € 800.000 extra voor hebben opgenomen. Het is ook steeds in de discussie binnen het college daarover gegaan maar dat is wel iets wat we in ieder geval structureel toe gaan voegen omdat we die handjes gewoon nodig hebben. Dat blijkt ook wel weer uit de oplopende wachttijden nu. Hoe kan het dan dat er desondanks toch weer een achterstand is? Dat heeft te maken met dat de eerste keer dat we hierover spraken er enorme achterstanden uit 2018 waren. Dus toen is daar de focus op gegaan en zijn we natuurlijk niet stil gaan zitten en ook al begonnen met 2019. Maar er zijn ook weer wat fluctuaties in het tijdelijk personeel dat we hebben aangetrokken. We waren op onze top met 12 fte's, nu zijn we volgens mij op 10 en waren er, tenminste vorige week was dat de laatste dagkoers, waren er twee vacatures. Er vertrekken ook mensen die krijgen elders een baan dus die gaan ook weer dus dan moeten er weer nieuwe mensen aangetrokken worden en die nieuwe mensen moeten ook weer ingewerkt worden. Er zijn volgens mij twee mensen met pensioen gegaan van het vaste team. Dus daar verlies je ook weer mankracht dus daar moet je ook weer vacatures voor oplopen. Nou ja, dat is de werkende winkel of de winkel zonder verbouwing. Dus ja, we hebben extra geld voor die fte's uitgetrokken en ook voor de toename van de zorg daarin opgenomen. Maar daar zit ook een eindigheid aan. Dat begrijp ik ook wel want dat HHM rapport laat zien dat er in ieder geval de komende jaren

De voorzitter: U mag uw zin ook afmaken hoor.

Wethouder Meijs: Ik ben heel braaf hé. Dat de komende jaren daar een enorme stijging van het aantal aanmeldingen is. Dus daar zit ook een eindigheid aan dus dat snap ik ook wel dat we hier niet eindeloos fte's kunnen toevoegen.

De voorzitter: Interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Zijn die fte's beoogd als in dienst of zijn dat extern ingehuurd mensen? In dienst van de gemeente, ambtenaren dus of ingehuurd mensen?

Wethouder Meijs: Volgens mij zijn het ingehuurd mensen.

De heer Trompetter: Is de bedoeling dat dat ook, zeg maar vaste formatie wordt?

Wethouder Meijs: Daar waar vacatures zijn gaan we ze vast nemen. En hoe dat op de langere termijn is dat weet ik nog niet. Dat ligt natuurlijk aan de ontwikkelingen. Het hele plaatje van extra personeel dat wordt ook meegenomen in het najaar bij de begroting omdat dat op meerdere fronten binnen de gemeente extra inzet nodig is. Dus daar komen we nog op terug. We hebben dus in de kadernota € 800.000 extra gereserveerd. Dat is voor de toenemende zorg en de extra fte's die we hier voor nodig hebben. Dat voor wat betreft het extra personeel.

Vervolgens zijn we gaan kijken naar de procesoptimalisering. Daar zijn alle processen van het aan.... Ik ben te braaf.

De heer Van Kessel: Op dit punt omdat u al weer doorging. U zegt in de kadernota is € 800.000 extra gereserveerd voor personeel. Betreft dat de 10 fte waar we het nu over hebben? En mijn vraag, dat is één en mijn vraag is ook, die extra stijging is die verwacht is en de extra fte die je ook zal nodig hebben met al die maatregelen zijn die ook meegenomen in die kadernota?

Wethouder Meijs: Nee ik moet iets corrigeren, die € 800.000 die in de kadernota staat die is voor alles wat extra is. Dus de toename van het aantal meldingen en de zorg die we daarvoor nodig hebben en de fte's. Ik moet dat even corrigeren want ik zei in eerste instantie dat die € 800.000 specifiek voor de fte's is.

De heer Van Kessel: Een vraag dus zitten de ontwikkelingen die nu in, dus de groei in de aanvragen die nu duidelijk wordt uit deze externe analyse, zijn die meegenomen in de kadernota? Dus die € 800.000 is dat voldoende om die groei de komende jaren een structurele € 800.000 lijkt mij bijzonder als de groei omhoog gaat, maar zijn die voldoende om dat mee te nemen?

Wethouder Meijs: Nee, dat kon natuurlijk niet want het rapport ligt er nu. En de kadernota is al enige weken geleden klaargemaakt. Dus dat is echt iets voor de langere termijn. Dat begrijp ik wel. Dat zit er niet in. Nee. Dat voor zover de verklaring voor de fte's. Ja daar zit extra personeel, ja dat is tijdelijk in dienst en of dat vast zal worden of tot ons eigen corps gaat behoren dat weet ik nog niet dat moeten we nog bekijken met elkaar.

Vervolgens hebben we gekeken naar de procesoptimalisering waar ik u al een keer eerder iets over gemeld heb dat waren de eerste, nou ja het lage fruit zoals ze dat geloof ik noemen, konden plukken. Sneller indicaties afgeven of mensen zonder indicaties voorzien van hulp. Dat hele proces heeft geleid tot een 31-tal aanbevelingen en voor de korte termijn zijn daar wel een aantal winsten behaald. Dat moet allemaal nog z'n effect hebben op de langere termijn maar een van de, nou een kort rijtje wat ik u kan zeggen is dat er in ieder geval een efficiëntere taakverdeling is geweest. Voorheen was het over meerdere mensen verspreid als er een casuïstiek was, dat is nu meer gekoppeld aan een persoon. Die maakt het ook helemaal tot aan het eind af. Er is ingevoerd een standaard beschikkingen. Dus dat er niet helemaal per individuele beschikking iets geproduceerd moet worden, daar moest meer op.....

De voorzitter: Ja maar ik wilde graag ook even, het zijn zeven puntjes, ik wil het even afmaken.

Wethouder Meijs: Ik zal er vijf doen dan zijn we ook klaar. Het versnellen van levering van extern advies, soms moeten we even een medisch advies hebben en kunnen we even een dokter bellen om te vragen van nou leidt dit tot een indicatie. Dan hoeven we niet langs allerlei langdurige medici te lopen. We zijn afgestapt van een soort standaard controle naar steekproefsgewijze controles. Je gaat ervan uit dat mensen er geen misbruik van maken en je maakt af en toe een steekproef. Dat voorkomt dat er tijd weglekt. Als het mocht leiden tot groot misbruik gaan we dat natuurlijk direct weer omdraaien maar daar

heb ik helemaal geen signalen van. De laatste die ik u verteld heb dat was dat we eigenlijk een indicatie doen direct bij het huisbezoek. Dit zijn allemaal dingen die meteen leiden tot kostenreductie, dat zijn kleine ingrepen maar dat is nog niet all over the place tot allerlei grote kostenreducties maar alles helpt een beetje op dit moment in dat hele procesoptimaliseringsprogramma.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel. Mooi woord voor galgje procesoptimaliseringsprogramma. Waar het ons ook over gaat, niet alleen over kostenreductie maar wij kunnen ons ook voorstellen dat op moment dat je iemand verantwoordelijk maakt voor het hele proces van a tot z dat het ook bevredigender werkt voor de persoon die aan de knoppen draait. Merkt u dat het inhoudelijk ook iets veranderd binnen uw organisatie, dat mensen zich verantwoordelijker voelen en daardoor misschien ook een procesoptimalisatie plaats vindt?

Wethouder Meijs: Nou ik heb nog geen tevredenheidsonderzoeken uitgevoerd nee. Dat weet ik niet. Ik kan me voorstellen dat het prettig is maar alle krachten gaan nu richting allerlei andere zaken. Maar ik heb dit nog niet...

Mevrouw Klazes: Nou u voelt de vervolgvraag al een beetje aankomen denk ik. Dit zou zo maar eens een belangrijke sleutel kunnen zijn wat ons betreft. Die verantwoordelijkheid op moment dat je verantwoordelijk bent voor een casus, je kunt het afronden tot z en je kan dan zeggen van het is gelukt, dat lijkt mij voor een ambtenaar een heel plezierig proces. Maar aan de andere kant ook voor de cliënten die daar gebruik van maken die weten wat hun aanspreekpunt is. Zou het kunnen dat als we dit een jaar geprobeerd hebben dat we daar dan toch een soort van tevredenheidsonderzoekje van krijgen?

Wethouder Meijs: Ja, dat lijkt me een goed plan. Dan nog over het implementatieplan dat is aangekondigd. Het is natuurlijk altijd leuk als je er iets inzet en je zet er geen datum bij, dat is natuurlijk een schot voor open doel, maar ik verwacht dat we eigenlijk vrij snel na de zomer daar al iets over kunnen melden. Augustus, september denk ik dat we daar wel een plan voor hebben. Maar we zijn hard aan de slag en ik kan u verzekeren dat er op de hele afdeling dit effect heeft. Dan hebben we....

De voorzitter: Nog twee interrupties. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Op dit punt had ik nog twee vragen gesteld. En dat is een heeft u inzicht of kunt u dat anders in de brief van augustus doen, wat per aanbeveling de verwachte winst is met betrekking tot de wachttijden? Dus wat is laaghangend fruit, wat is hooghangend fruit en wat is de winst daar van? En ook of de maatregelen die u gaat nemen of u die smart wil aanbieden aan de commissie zodat wij kunnen volgen of ook de implementatie van die maatregelen op koers ligt?

Wethouder Meijs: Ik zal kijken wat mogelijk is want ik begrijp dat u vinger aan de pols wilt houden. Dat heb ik natuurlijk zelf ook, dus ik ga kijken wat we daar van kunnen brouwen. Elke vraag die hier gesteld wordt tot meer registratie of terugkoppeling levert ook werk op. Ik wil niet het waarschuwend vingerdoen, ik voel mezelf het vingerdoen opheffen. Maar de maandelijkse rapportage wordt hier rechts door deze dame zo'n beetje wekelijks aan mij gemeld. En dat heeft ook impact op de rest van haar werk. Dus alles wat wij meer moeten gaan leveren zal ik maar zeggen, kost ook gewoon tijd. Maar zowel ik als u wil vinger aan de pols houden om inzicht te hebben op van alles dus. Het is slechts een kleine opmerking. Dat

was de procesoptimalisering..

De voorzitter: Dan is er nog een interruptie door mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. Een flink aantal van mijn vragen waren ook al beantwoord, dus dank daarvoor. Alleen bij de aanbevelingen waar u dus al wel mee was gestart, nou top, uiteraard. Alleen daar zat het puntje van de herijking werkinstructies niet bij. En ik verbaasde mij er eigenlijk over zijn er dus mensen op meerdere manieren aan het werk bij het afhandelen van meldingen en aanvragen?

Wethouder Meijs: Ik denk dat we dat meenemen in augustus. Het lijkt me een goede. Want ik heb hem ook wel gehoord, maar ik ben de exacte detaillering daarvan kwijt. Maar we hebben het daar wel over gehad, dat er meer afstemming was op dit werkinstructies. Dus daar kom ik op terug. Wat ik me herinner was dat sommige dingen waren op te zoeken en daar ging men elkaar over bevragen over adviesvragen en dat had onder andere daarmee te maken.

Het tweede waar u over sprak waren de proeftuinen. Die zijn in voorbereiding, die zijn nog niet echt gestart. Wat we gedaan hebben is twee thema's eruit gelicht. Dat is huishoudelijke ondersteuning en ambulante begeleiding. We zijn met een aantal aanbieders van het ene werkveld als wel met het andere werkveld om de tafel gaan zitten van nou hoe kunnen we op de een of andere manier a. sneller aan de slag, kortere lijnen maken, meer met de inwoners de aanvragen doen en hoe kunnen we dat gaan inrichten zodat dat op termijn ook tot een effectievere werkvorm gaat leiden. En hoe kunnen we daar ook beter samenwerken? Dat heeft geleid tot dat we een team hebben voor huishoudelijke ondersteuning met twee aanbieders en voor de ambulante begeleiding ook met drie aanbieders. En daar starten we in augustus mee, dat was ook uw vraag, en daar hebben we van afgesproken dat we daar al snel, in januari of februari, een evaluatie gaan doen om te kijken wat heeft dat opgeleverd en kunnen we daarmee ook sneller schakelen. Dat zijn hele praktische dingen. Onze verwachting is dat we daarom ook in januari daar al iets over terug kunnen rapporteren. Omdat we daar ook, nou ja zoals de motie al zei, we zetten een professional in, de aanbieder is een professional die weet waar hij het over heeft, en kunnen we daar onze slagen mee slaan. En...

De voorzitter: Mevrouw Çimen wil een interruptie.

Mevrouw Çimen: Nog een kleine vervolgvraag daarover. Want die proeftuinen die zijn dus echt gewoon gericht op het traject nadat er een beschikking ligt en mensen zo snel mogelijk naar... In hoeverre gaat deze proeftuin of deze twee proeftuinen werken bij het sneller verwerken van aanvragen? Of meldingen? Dat is mij nog niet helemaal helder.

Wethouder Meijs: Nou ja kijk, de hele uitvoering daarvan en wat het op gaat leveren, dan kom ik zeker ook weer bij u mee terug. Maar alles is in het werk gesteld om in ieder geval daar sneller mee aan de slag te gaan. Zowel met de indicatiestelling als met de uitvoering daar van. Daarom zitten ook de aanbieders, het sociaal wijkteam schuift daar ook bij aan, om daar sneller Nou ja alles is daar op gericht en ik kan u nu onvoldoende nog over terug rapporteren omdat we nog moeten starten. U kunt zich voorstellen dat, we hebben vier of drie jaar geleden het hele proces naar ons toe getrokken en dat we nu voor een deel weer terug gaan brengen bij de aanbieders dat heeft nog al een implicatie. Als dat het advies zou worden. Dus je moet van tevoren heel goed afstemmen van wat gaan we in die proeftuinen uitzetten. Hoe gaan we daar mee om en wat voor implicaties heeft dat. Je kunt je voorstellen als je al zegt nou u krijgt alvast deze spullen of we gaan deze begeleiding al doen, dan moet je daar goed over in gesprek raken met

elkaar want misschien moet je wel iets terug draaien. En dat is natuurlijk nooit fijn voor de mensen die het betreft.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Over de proeftuinen. U wil graag de effectiviteit gaan meten van die proeftuinen. Met het meten van effectiviteit daar is Haarlem nog niet zo effectief in. Laat ik het maar zo zeggen. Dus mijn vraag is voordat u begint zijn dan bij de doelen die u heeft gesteld en die ook te vinden zijn in de brief, heeft u daar effectindicatoren bij bedacht? Heeft u prestaties in beeld gebracht? En heeft u prestatie indicatoren in beeld gebracht? En heeft u daarvan een nulmeting gemaakt zodat als we in februari daar over gaan praten we daadwerkelijk iets hebben om te beoordelen?

Wethouder Meijs: Nee.

De heer Van Kessel: Bent u bereid om wel op een deugdelijke wijze de effectiviteit hiervan proberen te meten? En als u dat nog niet gedaan heeft bijvoorbeeld daar de rekenkamer bij te betrekken over advies over hoe u dat het beste vorm kunt geven zodat wij ook in februari een deugdelijk gesprek hebben over de effectiviteit van het geld dat naar deze proeftuinen gaat?

De voorzitter: Mevrouw de wethouder..

Wethouder Meijs: Ik snap uw vraag. Dat begrijp ik heel goed. Je wilt zo goed mogelijk, zo zakelijk mogelijk, zo feitelijk mogelijk eigenlijk kunnen toetsen van wat hebben we dadelijk bereikt als we zeggen tegen de proeftuinen, toppie gaan we doen. Maar wat we nu aan het doen zijn met die aanbieders in gesprek zijn van hoe kunnen we dat proces versnellen, verbeteren, veranderen, dat is nog niet te meten met indicatoren. Die hebben we nog niet. We zijn met elkaar de randvoorwaarden aan het bepalen hoe we aan de slag gaan in die proeftuinen. En daar gaan een aantal aanbevelingen of misschien wel beleidsveranderingen of voorstellen tot beleidsveranderingen komen en dan kom ik gewoon weer bij u terug. En dan is het aan u om te zeggen, nou die proeftuinen hebben wat opgeleverd of niet.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even een praktische vraag over de proeftuinen. Klopt het dat de zorgaanbieders eventueel weer de keukentafelgesprekken gaan doen?

Wethouder Meijs: Dat is onder andere een onderdeel daarvan. Dat zou kunnen. Ik heb me daar gisteren nog over laten informeren over wat er allemaal precies gaat gebeuren. Maar dat zou onder andere een van de dingen kunnen zijn. Maar de proeftuinen, dan voor de langere termijn. Het HHM rapport laat zien dat we op de langere termijn te maken krijgen met gewoon een verhoging van het aantal aanmeldingen en het aanvragen. Een van de dingen zal daar natuurlijk ook wel zijn van wat gaat ons dat allemaal extra kosten. Wat ik net al zei aan de fte's zit natuurlijk ook een plafond maar aan de zorgkosten zit waarschijnlijk ook wel een plafond. Dus als we naar de langere termijn gaan kijken dan kom ik zeker bij u terug als deze problemen die we nu hebben, het oplopen van de wachttijden, het onvoldoende beheersbaar maken van deze problematiek, dan ben ik de eerste die weer met u om de tafel zal kruipen om te zeggen, nou dit houden we inderdaad niet droog. Zoals mevrouw van de SP net al zei, dat het dweilen met de kraan open is.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Nee dat lijkt mij ook. Deze problematiek speelt in tal van delen van dit land. U was kortgeleden op een VNG congres, is dat daar ter sprake gekomen? Want ik hoor uit andere grote steden vergelijkbare verhalen. En die zitten met precies dezelfde zaak in het haar. Hier moet toch een gezamenlijk optreden mogelijk zijn?

Wethouder Meijs: Ja, wij communiceren zowel als VNG als G40 naar het Rijk hierover. We hadden onlangs ook een bijeenkomst hier in Haarlem om te vertellen hoe we met de Wmo omgaan. In ieder geval toen ging het heel specifiek over toegankelijkheid en langer thuis wonen. En we hebben onze zorgen daar ook gedeeld. En dan gaat het niet alleen maar over de financiële zorgen maar ook over dit soort zorgen, dat je mensen langer moet laten wachten op het aanbieden van zorg. En mensen van het ministerie waren ook erg geïnteresseerd in het onderzoek dat wij hier hadden gedaan. Dus dat, nou dat zou gedeeld worden of is al met ze gedeeld. Maar wij zijn niet als enigen hier in het slachtoffer. Nou ja, ik niet persoonlijk maar de burgers.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Ik hoor de wethouder net zeggen dat er een plafond zit aan de zorgkosten. Is de wethouder het met de Actiepartij eens dat de Wmo een open einde regeling is. En dat er gewoon betaald moet worden.

Wethouder Meijs: Ja, dan heb ik me misschien wat ongelukkig uitgedrukt. Maar u bent het ook wel met mij eens, er zitten ergens grenzen aan het kunnen toevoegen van mensen om dit te bedienen of te kunnen leveren. Dat is wel een probleem en ik, natuurlijk we gaan niet zeggen nou het geld is op u krijgt geen rolstoel meer, maar er moet een soort van mate van ergens een beheersbaarheid blijven.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Is het dan een suggestie om voordat, als we dat zien aankomen, mocht het allemaal niet voldoende zijn dat we toch echt wel een signaal. Misschien een brandbrief waar zelfs een vlammetje uitkomt, ik weet het niet, maar echt een hele stevige brief. Want als we tegen de grenzen aanlopen dan moet er toch iets veranderen. Ook in het beleid richting gemeentes.

Wethouder Meijs: We worstelen in het sociaal domein natuurlijk met overal gigantische kosten. De heer Botter heeft met u mogen delen dat we op jeugd evenzo met vele tekorten zitten. Dat geldt natuurlijk voor het hele sociaal domein. Dus ja daar zijn we over in gesprek met elkaar en daar zijn we ook over in gesprek met het Rijk. Dat is echt iets voor de langere termijn.

De voorzitter: Wethouder, hoeveel heeft u nog ongeveer?

Wethouder Meijs: Ik heb niet alle partijen... Nou ja volgens mij heb ik de meeste vragen nu wel beantwoord. Zo niet dan hoor ik het graag.

De voorzitter: Dan gaan we de tweede termijn nu doen.

Wethouder Meijs: ICT.

De voorzitter: ICT, inderdaad.

Wethouder Meijs: Hij zat nog in mijn hoofd. Ja, daar zijn ook wel een aantal suggesties in het implementatie of het procesoptimalisatie het is proces, procedure genoemd. Maar dat heeft wel iets meer implicatie nodig. Daar gaan we ook mee aan de slag. Er zitten nu een aantal elementen in het huidige systeem die nog niet optimaal benut worden. En dat zou wellicht ook kunnen leiden tot toch een wat meer effectievere manier. Een van de dingen die genoemd werden was hoe kunnen we zorgen dat burgers kunnen traceren hoe ver het is met hun aanvraag. En dat ze niet ons bellen van nou hoe ver is het nou en wanneer ben ik aan de beurt, maar dat dat op een soort track en trace zoals we dat bekend zijn van de Post NL dat te doen. Dat schijnt allemaal wel te kunnen als dat tot extra kosten of onderzoeken gaat leiden kom ik zeker bij u terug. Maar dat is allemaal nu nog in dat hele procesoptimalisering wordt dat meegenomen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel mevrouw de voorzitter. Mijn collega's van de raad die heeft af en toe van tijd tot tijd een geliefde wethouder die dan een pluim krijgt. U krijgt van mij een pluim. Ik denk dat u de materie goed overziet. En ook geen valse verwachtingen schept voor ons. Maar misschien, voor de toekomst, toch nog iets scherper mag zijn. € 800.000 Extra voor het totaal van de personele formatie die de groei en de huidige situatie in de achterstanden moet opvangen. Dat kun je één misschien twee jaar volhouden. En ik raad u aan om met de organisatie, met de hele, mevrouw Klazes, want ja wie het ons gaat vertellen maakt niet uit, dat ben ik met u eens, met IT na te gaan hoe u over twee jaar met die formatie min € 800.000, en hoe veel fte het is is niet zo belangrijk, min € 800.000 uiteindelijk die hogere aanvraagvolume kunt behappen door een veel betere IT er onder. Het zal moeten want zoals voor de jeugdzorg lijkt alsof er geld komt maar wat ik uit VNG wel snap is het toch maar tijdelijk en wordt het straks weer weggeroomd in percentages, inflatie die we dan weer niet krijgen. Of personeelskostenstijging. Dus het is ook maar eventjes misschien. Die € 800.000 moeten wij echt als gemeente ophoesten en de brandbrief is prima maar ik reken me niet rijk. En dat mag misschien twee jaar duren en dan moet er een ander systeem staan. Ik hoop dat u met de voortvarendheid waarmee u aan de ene kant de inhoudelijke procesgang hebt beschreven en op dit moment zichtbaar maakt en doelen ingezet heeft ook die IT kant oppakt en het kost tijd, maar als u hem niet keihard aanpakt dan hobbelt dat door en dan haalt u die € 800.000 straks niet terug. Vinger aan de pols voor OP Haarlem betekent niet de stethoscoop elke dag op het hart van de afdeling. Want dat is inderdaad, dat vraagt op een gegeven moment te veel tijd en dat vraagt ook weer kosten. Die vinger aan de pols, als u ons goed blijft informeren en dat mag van OPH betreft een keer per maand. Dan lopen wij met u mee en dan horen wij u in de commissie ook en dan is dat voor OPH voldoende. Voor dit moment even voldoende. Maar ik hoop dat u een indicatie wilt geven over hoe u denkt ook hard en serieus met die IT om te gaan.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel voorzitter. Voor wat betreft de oplossingsrichtingen die hier gegeven worden en de houding van de wethouder richting die oplossingen vind ik het echt te laks. Het rapport wat we hier hebben liggen en wat de wethouder al een paar weken langer onder zich heeft dan wij dat

hebben daar staat een overduidelijk in dat de zorgaanvragen en in Haarlem gaan toenemen. Nou, extra zorg betekent extra geld. En ik zie nog niet eens een begin van waar deze wethouder dat geld vandaan wil halen. Dus die budgettaire gevolgen van wat er in dit rapport staat daar zou ik ontzettend graag inzicht in willen krijgen en ik zou graag aan de wethouder willen vragen wanneer zij inzicht gaat geven in die budgettaire gevolgen. En als ze daar inzicht in gaat geven wat dan van belang is daarin is dat ze daar ook zich geeft van hoe lang kan eigenlijk bij ongewijzigd beleid, dus eigenlijk de nul situatie niets doen, waar we nu in zitten. Wanneer gaat dit dan tot problemen leiden. Dus wanneer is de reserve sociaal domein op als we met deze getallen. Dus wanneer is die op? Dus wat is het moment dat wij naar de algemene reserve gaan? Dat betekent dus dat als er extra kosten zijn dat we dat ergens anders op die begroting vandaan moeten halen. Dus dan gaat die zorg niet alleen pijn doen...dan gaat het probleem niet alleen pijn doen in de zorg maar dan gaat het ook op andere plekken in Haarlem pijn doen. Dus het niet regelen hiervan, laatste zin hierover, het niet regelen hiervan gaat ervoor zorgen dat niet alleen in de zorg maar ook op andere plekken in Haarlem keuzes gemaakt moeten worden die erg pijnlijk zijn en die beslissing zouden we nu moeten nemen en niet over een paar jaar.

De voorzitter: De heer Smit, per interruptie.

De heer Smit: Mijnheer Van Kessel, ik wil u begrijpen, ik wil u snappen. In de kadernota is € 800.000 opgenomen voor een voorlopige, tijdelijke dekking boven de vast kosten, om dit hele proces op te vangen en te handlen. Het is aan ons als raad om met de kadernota of met elementen van die kadernota akkoord te gaan of niet akkoord te gaan. Maar het is in ieder geval een voorstel van het college om hier € 800.000 voor in te zetten. Wat bedoelt u nu aan andere of meerkosten buiten die € 800.000 om?

De heer Van Kessel: Ja, ik heb het net gevraagd. Ik zei waar zijn de ontwikkelingen zoals in dat rapport zoals we dat hebben ontvangen, zoals we dat vandaag bespreken. Zijn die ontwikkelingen meegenomen in de kadernota? Dus zitten die in die € 800.000, het antwoord daarop was nee. Dit zitten daar niet in. Dus als je die enorme stijging die er staat aan te komen, als je daar wat mee wil, dan zul je in ieder geval om alleen al die zorg te moeten verlenen zal daar geld moeten zijn. En op dit moment is dat geld niet gereserveerd. En als je dat niet snel doet zeg ik dan gaat dat bijten want je bent dat geld ook op dit moment ook al op andere plekken aan het uitgeven en dat is geld wat we niet hebben want als de VVD moet kiezen of wij geld gaan inzetten voor de Wmo of voor andere zaken en dan laat ik nu nog even in het midden welke deze zijn, maar dan kiezen wij voor de zorg.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms. Oh u was nog niet klaar? Nou gaat u dan nog even verder.

De heer Van Kessel: Dus dit was het punt geen geld, geen zorg. En dat is iets wat de wethouder volgens mij niet wil, zo ken ik haar ook, dus graag hoor ik wanneer wij geïnformeerd worden over de budgettaire gevolgen daarvan. En ook hoe die in de tijd uitlopen en wanneer ze eigenlijk onze algemene reserve gaan raken. Daar nog even doordenkend op. Op moment dat er geen actie plaatsvindt is op een gegeven moment de reserve sociaal domein uitgeput, daarna kom je in de algemene reserve. Zou de wethouder in die brief, of in die informatie die ze daarover geeft zou ze ook kunnen aangeven dat bij ongewijzigd beleid hoe lang het gaat duren voordat de gemeente Haarlem onder toezicht van de provincie komt te staan? Want als we lang genoeg wachten met niets doen dan putten we eerste de reserve sociaal domein uit dan de algemene reserve en dan zit je op een punt dat de provincie toezicht moet gaan toezicht houden. Dus kunt u ook daar inzicht geven dat als we niets doen waar die termijn ongeveer ligt. Daar zou ik wel benieuwd naar zijn. Dan weet ik ook hoe druk ik me hierover moet maken.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Onder toezicht op het punt van de financiën? Of het zorg verlenen?

De heer Van Kessel: Ja, op het punt van de financiën.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u voorzitter. Het feit dat er € 800.000 extra gevraagd wordt om voor...

De voorzitter: We hoorden echt een punt. Volgens mij iedereen maar...

De heer Van Kessel: Het is wel een hele belangrijke aangelegenheid. Ik snap dat ik nog vijf minuten heb en die ga ik zeker niet opmaken in de rest van deze commissie. Want dit is een punt wat bijzonder aangelegen is en ik ben ook blij dat ik daar mijn spreektijd aan mag geven. Een ander punt wat ik wil maken, want het punt als er geen geld zal er ook geen zorg zijn voor de Haarlemmers dat willen we niet. Ik kan u ook vertellen dat op het moment dat er geen actie vanuit de gemeente wordt verricht dan zullen die wachttijden gaan oplopen. En daarom hecht ik er ontzettend veel waarde aan dat de aanbevelingen die nu gedaan worden, goede aanbevelingen, goed dat u dat onderzoek heeft laten doen. Erg blij mee met die externe analyse. Maar dat wij al die maatregelen die daar staan dat wij kunnen zien en dat wij kunnen volgen hoe die wordt gedaan. Wanneer die worden gedaan, dat we dat kunnen volgen en we zijn dus ook heel blij met de brief die we daarin nog eens mogen ontvangen. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik nu echt naar mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: U mag nog even nadenken over uw bijdrage. Mijnheer Van Kessel, ik hoor u en ik ben heel erg blij dat u de mening met ons deelt dat het belangrijk is om die zorg in ieder geval te continueren, dat wat er ook gebeurt. Ik hoor u twee dingen zeggen. Ik hoor aan de ene kant vragen aan de wethouder wanneer gaat het echt helemaal mis dat we onder curatele worden gezet van de provincie. Wat is daar voor nodig om dat te laten gebeuren. Lijkt me niet alleen een vraag voor deze wethouder, dat geldt voor het hele college lijkt me. Er zijn nog meer terreinen. Tegelijkertijd hoor ik u zeggen, ik ben heel erg blij met de ingezette weg en dat we de goede kant uit lijken te gaan, dat de aanbevelingen nu opgevolgd worden dat we een pad inzetten om te kijken of we die kosten kunnen reduceren zodat het niet zo ver hoeft te komen. Zegt u daarmee dat u vertrouwen heeft in de oplossingsrichting die het college nu heeft gekozen voor het Wmo probleem?

De heer Van Kessel: Ik ben in ieder geval blij om te zien dat er nu aanbevelingen zijn en ik heb daarvan gevraagd ook om een inschatting te maken hoe groot de impact daarvan is. Want dat kan ik niet zien, dus ik kan het ook lastig inschatten in hoeverre deze 31 aanbevelingen, als die ook volledig uitgevoerd zouden worden, in hoeverre die voldoende zijn. En mijn vrees, mijn zorg is dat wij hier hard aan het werk gaan en

dat het niet voldoende blijkt te zijn. En daar probeer ik, en dat was uiteindelijk ook mijn vraag en die hoop ik ook dan in augustus beantwoord te zien. Daar willen we denk ik met z'n allen niet eindigen dat het werk wat wij doen dat dat gewoon niet voldoende is. Want dan moeten we gewoon meer doen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Van Kessel, ik denk dat ik het met u eens ben dat als je op die 31 aanbevelingspunten niet een indicatieve opsomming kunt zetten van wat ze opleveren dan weet je niet precies waar je uitkomt. En ik wil u aangeven, zonder, ik maak een formele fout nu, zonder een vraag te stellen met u eens ben dat wij graag een beeld zien dat we de optelsom van die 31 aanbevelingen ook vertaald krijgen in een rendementsinschatting.

De voorzitter: Duidelijk. U bent klaar mijnheer Van Kessel? Heeft u een interruptie of een termijn? Dan ga ik eerst naar mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u voorzitter. Ik neem aan dat die € 800.000 die extra nodig is om indicaties te stellen dat die uit het budget van de zorg vandaan komt. En dat is eigenlijk wel heel triest en zorgelijk want dat is dus minder beschikbaar voor de zorg.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Ik had nog een paar vragen gesteld. Een vraag was over de FACT Teams. Dat staat voor Fast Active Response. Als er een wachtlijst ontstaat gaat het Fast er wel af. En wat zijn gevolgen daarvan. Bent u het met de Actiepartij eens, had ik gevraagd, dat de wachttijden voor verwarde personen direct aangepakt moet worden vanwege het menselijke leed en maatschappelijke gevolgschade en kosten. En wordt die ook ergens meegenomen? En, wat mij ook opviel in mijn eerste termijn is dat sommige aanvragen langer dan vijf maanden duren en nog steeds duren en dat zit dan met name op overige voorzieningen die niet verder gespecificeerd zijn en bij beschermd wonen en kan de wethouder daar nog een antwoord op geven? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: De wachttijden lopen op maar u zei in het begin van uw tekst een klein lichtpuntje. Dat u zei op dit moment is er een kleine daling van die wachttijden, heeft u inzicht hoe dat is gekomen? Is dat door het effect van het beleid wat al toe slaat? Of zijn er minder aanvragen gedaan? Of is er opdracht gegeven alles goed te keuren wat wordt ingediend? Graag nog verduidelijking.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Mevrouw de wethouder u vertelde dat er nog 233 meldingen zich bevinden in het niet buitenwettelijke termijn. Voor zover ik de wet ken zijn wij dan in principe strafbaar. Wat zijn de gevolgen van het overschrijden van die termijnen voor deze aanvragen? En zit die strafmaatregel er überhaupt aan te komen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul

Mevrouw Özogul-Özen: Heel kort. Het is goed wat de wethouder net allemaal heeft beantwoord. En ook goed dat er nu, dat we nu in gesprek zijn met zorginstellingen om te kijken hoe het gezamenlijk opgelost kan worden. Maar kan de wethouder een klein beetje een termijn aangeven wanneer daar wat meer duidelijk over wordt? Of is dat het ene jaar waar we het over hebben? Goed dat die € 800.000 gereserveerd is voor het extra personeel, maar ik wil dan toch wel even duidelijk hebben dat wat betreft de zorg dat die gewoon gegeven moet worden op het moment dat het nodig is. Want de VVD zegt net geen geld geen zorg. Nou dat is sowieso wettelijk niet mogelijk maar aan de andere kant denk ik als er keuzes gemaakt worden dan moet die zorg er gewoon geleverd worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Heel kort hoor. Dank u wel voor de antwoorden en dank u wel ook voor de toezegging om ons toch maandelijks te blijven informeren hierover. Voor wat betreft die € 800.000 die nu al wat vaker is gevallen, ben ik toch ook wel benieuwd, is dat een ruime inschatting, kunt u daar iets over geven van hoe veel, het is als risico opgenomen in de kadernota, in de risicoparaagraaf. Maar ja, nou ja... Dus daar hoor ik dan toch graag even iets meer over. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb van de wethouder in het begin gehoord van goh dat de grote steden dezelfde problemen hebben als het om indicaties gaat. Dat er daar ook wachtlijsten zijn. Maar ik weet wel dat er wel gemeenten zijn waar geen wachtlijsten zijn. Is er met deze gemeentes ook gesproken om te kijken hoe het daar werkt? Hoe zij dat doen dat ze geen wachtlijsten zijn? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Even over de VVD over de onvermijdelijkheid van het gebruiken van de reserve sociaal domein en zo mogelijk gebruiken van de algemene reserves. De reserves van het sociaal domein zijn ook eindig, dat klopt. Begin juli komen we uiteraard met elkaar in gesprek tijdens de kadernota, dus daar kunt u deze vraag natuurlijk ook nog stellen. Wij hebben met het hele sociale domein een onderzoek geïnitieerd bij AEF. Dat is een onderzoeksbureau wat een ontwikkelagenda zal gaan maken voor zowel de jeugdzorg als de hele Wmo als de hele ontwikkelingen binnen het sociale domein. Daarover heeft u een brief gehad, daar bent u over geïnformeerd geweest, maar nou, zodra we daar iets van resultaat of richting van weten komen we daarover te spreken. En daar hebben we natuurlijk ook uitgebreid gesproken over de Wmo en de zorgen die daarover zijn. Daarover zullen ontwikkelen. Het FACT Team wat u zegt is volgens mij onder beheer van de GGZ. En heeft volgens mij niet direct met het budget van de Wmo te maken, behalve als deze mensen wel bij beschermd wonen zijn en daar dan gebruik van maken. Ik heb vorige week nog een gesprek gehad met Ingeest en HVO-Querido over de problematiek daar. Dus ging niet specifiek over dit, de achterstanden, maar meer over de wachtlijsten die zij zelf hebben binnen de GGZ.

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik weet niet of u verder nog terugkomt op mijn vraag over het budget, want...

Wethouder Meijs: Wat er nu is opgenomen in de kadernota is volgens mij dat het onvermijdelijk is dat wij

een overschrijding hebben en die € 800.000 is echt een onvermijdelijke inschatting op dat wat we nu hebben gezien. En ik denk niet dat we daarmee klaar zijn. Dus dat zal allicht nog in de begroting voor november die we dan weer hebben, nogmaals weer besproken moeten worden en wellicht bij de herijking voor volgend jaar weer. We hebben enorme capaciteitsaanvraag gedaan met die 12 fte's om die tijdelijk te voorzien. Dat is nog steeds een tijdelijk potje. Maar ja, dat is nog niet allemaal opgelost morgen.

De heer Van Kessel: Volgens mij lukt het mij niet goed om mijn vraag duidelijk te stellen. Dus mijn excuses daarvoor. Maar mijn vraag is of de stijgingen in de Wmo aan aanvragen, die gaan leiden tot extra kosten, die gaan op twee plekken leiden. Die gaan leiden tot extra kosten in zorg en dat is volgens mij behoorlijk, nou ja op een bierviltje zou dat, zeker met drie hikken nadat je erachter komt dat dat het geval is zou er toch een berekening gemaakt moeten zijn door de wethouder welke budgettaire gevolgen gaat deze stijging hebben? We hebben de getallen, je weet waar ze gaan plaatsvinden, je weet wat de kosten ervan zijn, $P \times Q$. Volgens mij kan deze som gemaakt worden, ik moet 'm misschien zelf gaan maken. En de vraag is hoe hoog is die en hoe gaat die in de toekomst in het budget neerslaan. En dan snap ik, en dat was het antwoord net dat ik de vraag kan stellen over twee, drie weken bij de kadernota. Ik snap ook dat ik hem kan stellen bij de begroting. Ik snap ook dat ik na een onderzoek, en blijkbaar een onderzoek dat heb ik niet meegekregen dat dat er is, dat ik er daar nog eens naar kan krijgen. Maar mijn vraag is het is drie weken geleden dat wij deze cijfers hebben. En ga mij toch niet vertellen dat er op uw afdeling niet een rekensommetje gemaakt is van hoe gaat dit op onze budgetten in komen? Ik bedoel wat gaat het kosten is nou ja in de top 3 van vragen, het lijkt me wel eentje die langs komt. En mijn vraag is dus wanneer kunnen we dat krijgen? Want anders ga ik ze als technische vragen als iets stellen, dat het sneller kan. Maar ik ga niet wachten om het over een paar weken weer te vragen. Ik vraag de vraag nu.

Wethouder Meijs: Dan mijn excuus dat ik dan in mijn antwoord niet duidelijk naar uw vraag. Maar ik heb op laten nemen in de kadernota voor nu dat we onvermijdelijkheden zien. En daar is die € 800.000 op gebaseerd. Dat is een rekensom van een mogelijke inschatting. Of dat voldoende blijken te zijn dat kon ik toen, toen ik dat op liet opnemen, natuurlijk niet inschatten omdat ik dat hele rapport nog niet had. En dat ook dat is natuurlijk een inschatting hoe dat zal verlopen. Dus, ja dat heb ik gezegd, we hebben een kleine miljoen daar als onvermijdelijke extra kosten voor de zorg opgenomen. En nee, dat is nog niet op basis van dit rapport. En dat andere rapport wordt u over geïnformeerd.

De heer Van Kessel: Dan denk ik dat we qua begrip dichter bij elkaar komen.

Wethouder Meijs: Fijn.

De heer Van Kessel: Dus u heeft in de kadernota heeft u wel rekening gehouden met een stijging, een flinke, explosieve stijgingen van de zorgaanvragen en op basis daarvan bent u op € 800.000 gekomen. En nu heeft u beter inzichtelijk hoe groot die stijging is en heeft u op dit moment niet het vermoeden dat de, wat u destijds met de kadernota wist dus de kennis van toen, dat die leidt tot een heel andere uitkomst dan de kennis van nu.

Wethouder Meijs: Ja, maar we gingen er toen van uit en dat was in januari toen we begonnen over deze problematiek, dat we een soort golfbeweging hadden, dat we al eerder hadden gezien dat wachttijden afnamen. Nou dat is ondergraven bij het rapport wat we nu hebben. Dus, ja, ik denk voor de langere termijn, daar heeft u echt een punt, zal die € 800.000 misschien wel structureel moeten worden of

misschien nog wel nog meer. Dat zijn rekensommen die we moeten uit gaan vogelen. Maar die heb ik nog niet. Als ik die had zou ik ze hier natuurlijk uitleggen. En dan had ik ze ook al meegenomen voor de kadernota.

De heer Van Kessel: Nou dan is mijn simpele vraag, wanneer wordt deze rekensom gemaakt en mogen we die eigenlijk nog voor de kadernota verwachten? Want dat lijkt me nogal relevant als wij de kadernota gaan bespreken.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Mevrouw de wethouder er ligt nog wat wazigheid over de dialoog tussen u en mijnheer Van Kessel. Denk ik, vind ik. De € 800.000 daarvan hoop ik dat u eventueel in een stukje uitleg naar deze commissievergadering kunt vertellen wat daarin opgenomen is. Zit daar de stijging, de voorlopige doorgaande dekking van de personele formatie in? Dus organisatie, materiele kosten daarom heen. En of zit daar de stijging in van de zorgkosten door meer... En ik denk dat het niet én én is. Dus de vraag aan u is wat zit er in de € 800.000, wat is er voor de rest zichtbaar ik denk aan stijging zorg, uitgave en waar staat die? Of waar gaat die komen. En ik denk, dat ben ik met mijnheer Van Kessel eens, dat die informatie voor de kadernota er moet zijn. Want dan moeten we inzicht hebben in. Dus als u dat probeert echt helder te maken..

Wethouder Meijs: Dat ga ik doen.

De heer Smit: Dank u.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Volgens mij hoeven we niet zo heel veel mist over die getallen te laten bestaan. In het rapport staat dat er 30% tot 35% groei zal zijn in het aantal zorgbehoevenden zeg maar. Als je dat op de € 32 mln. loslaat die we nu aan Wmo uitgeven, dan praat je dus over € 10 mln. - € 12 mln. In 2023, extra kosten in het hele Wmo traject.

De voorzitter: Dat is een opmerking. Dank u wel.

Wethouder Meijs: Ik ga schriftelijk terugkomen op deze verklaring, want dat geeft ruis en dat vind ik vervelend. En we moeten een open discussie met elkaar kunnen voeren in de kadernota. Dus laat het helder zijn dat ik dat zal verhelderen.

De heer Van Kessel: Dat is heel fijn. Stelt u het op prijs als we ook nog een paar technische vragen daar over stellen? Zodat u

Wethouder Meijs: Heel erg! Ik word alleen maar blij van technische vragen.

De voorzitter: Ik wil het een beetje afronden. Er is nog een vraag van het CDA over gemeentes die geen wachtlijsten hebben.

Wethouder Meijs: Ja, wij praten met elkaar. We praten ook met andere gemeentes. Maar ik kan u niet

meteen zeggen van deze gemeente heeft geen of wel een wachtlijst. Het verschilt nogal per gemeente hoe zij omgaan met hun aanbestedingen. En het verschilt ook nogal per gemeente hoe zij dat hele proces hebben ingericht. Dus wij zijn zeker met elkaar in gesprek daarover en we proberen daar lessen uit te leren. Maar het is wel vrij verschillend, maar dat we allemaal tegen dezelfde problematiek aanlopen dat is de gemeenschappelijke deler.

De voorzitter: En de gevolgen voor de buitenwettelijke termijn?

Wethouder Meijs: Wij hebben in de afgelopen tijd, daar heb ik al eerder over gemeld, wij hebben geen klachten over de wachttijden. We hebben wel twee of drie bezwaren, sorry?? Oh, geen bezwaren maar twee klachten en geen bezwaren over de tijd. Ik weet niet wie de vraag stelde. Dat was u.

De voorzitter: En Trots had ook nog een vraag over de maatregelen die genomen zijn...

Wethouder Meijs: Ja, of dat een gevolg is van de procesoptimalisering of de nieuwe werkwijze. Dat hoop je natuurlijk maar dat is nu van één week dat ik dat terug kan koppelen. Dus als ik dat al helemaal kon duiden, nee dan zou ik te voorbarig zijn. Ik was natuurlijk wel verheugd te horen dat het nu alweer een klein boogje naar beneden doet. Maar het zou echt te vroeg zijn om nu de vlag uit te hangen en te zeggen nou dat komt hier en hier door. Dan heb ik echt iets meer tijd nodig.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou ik wil deze discussie gaan afronden. De wethouder komt nog terug met een schriftelijke reactie. Heeft u nog vragen, dien ze dan ook schriftelijk in, dan krijgt u nog meer antwoorden. We gaan pauze houden, als mijnheer Smit...

De heer Smit: Een punt van orde maar er staat ook nog 5.3 toezegging terugkoppeling uit gesprekken met leveranciers Wmo hulpmiddelen. Hebben we daar enig woord aan gewijd of laten we dit nu gewoon gaan? Ik vind het ook prima maar dan moet de hele commissie het prima vinden.

De voorzitter: Ja hoor, de commissie wil eten. Anders is het eten weg ook, ik denk dat we haast moeten maken. We gaan er gewoon een half uur voor uittrekken, dus ongeveer kwart over zeven weer terug. Het belletje doet het niet dus houd u zelf even de tijd in de gaten. Dank u wel.

Actieprogramma Toegankelijk Haarlem 2019-2021

6.1 Toezegging evaluatie sociale toegankelijkheid

6.2 Toezegging wethouder Meijs over hoger plaatsen van waarschuwborden

De voorzitter: Welkom terug. We gaan door met punt 6. Als u de stemmen wilt staken. Even stil. Moet ik even fluiten of zo? We gaan gewoon door. Op punt 6, Actieprogramma Toegankelijk Haarlem 2019-2021. Conform de toezegging kunt het u het Actieprogramma Toegankelijk Haarlem 2019-2021 bespreken met daarin de ambities van het college om te komen tot een inclusieve, toegankelijke stad. We hebben voor dit agendapunt een inspreker. Dat is de heer Kleist, inzake het opheffen extramurale zorg door zorggroep Reinalda, locatie Polderhuis 3. En we willen de heer Kleist als eerste het woord gaan geven. U weet hoe het werkt? De microfoon is dat geregeld? Het rechtse knopje. Nou u krijgt drie minuten de tijd. Even de rechter knop indrukken zo meteen. Gaat uw gang.

De heer Kleist: Okay. Geachte leden van de commissie Samenleving. Reeds eerder heb ik de aandacht

gevraagd voor de gerezen problematiek voor de bewoners en diverse gebruikers van het Polderhuis, Steve Bikostraat 62 in de Zuiderpolder. Bestaande uit ouderen met en zonder een zorgindicatie, veroorzaakt door terugtrekken van de extramurale zorg door de zorggroep Reinalda. In verband met de minder goede financiële positie van de zorggroep. Dit laatste heeft Reinalda genoopt tot opzegging van de huur van de van Ymere gehuurde ruimte op de begane grond bestaande uit ontmoetingsruimte en kantoorruimte. Dit heeft geleid tot het ontruimen van de parterre waarbij aanwezig meubilair, tafels, stoelen is verwijderd en dat het tot op heden zeer actieve groep ouderen die zich geheel op vrijwillige basis bezig houden met de dagbesteding in het Polderhuis niet meer kunnen beschikken deze ruimte en keukenfaciliteit op de begane grond. De voorgestelde verplaatsing van de dagbesteding, dat wil zeggen voor de bewoners met een indicatie, naar het Reinalda huis is voor vele bewoners, gezien hun fysieke gesteldheid, geen optie. Ook treft het voorgaande daarnaast die bewoners die nog geen zorgindicatie hebben en gebruik maakten van de geboden mogelijkheden in het Polderhuis. Verder is de recreatieruimte al vele jaren een ontmoetingsplek tussen deze ouderen en een groep eenzame ouderen met een andere migratie achtergrond tot stand gekomen na ettelijke jaren van verbinden en van eminent belang voor de verdere ontwikkeling van de sociale cohesie. Juist onder andere en dergelijke doelgroepen heeft de bijzondere aandacht van de coalitie Haarlem ontmoet. Getuige het recent gestarte onderzoek door de coalitie naar het doorbreken van het taboe rondom eenzaamheid bij migranten ouderen met een niet westerse achtergrond. Het kan toch niet zo zijn dat er wel geld beschikbaar is om de coalitie Haarlem [?] te faciliteren voor een onderzoek naar deze ouderen. Terwijl reeds vele maanden aandacht wordt gevraagd voor een dergelijke aanwijsbare groep eenzame ouderen met een andere migratie achtergrond. Verder is er ook nog de in 2018 toegekende eenmalige decentralisatie uitkering van het ministerie van VWS ter hoogte van € 250.000 voor het tegengaan van eenzaamheid waarvoor nog een aanvendingsvoorstel dient te worden opgesteld. Ik verzoek u met klem uw creativiteit aan te wenden bij het benoemen van de doelen van voornoemde decentralisatie uitkering en budget voor deze kwetsbare groep ouderen, met een al dan niet westerse achtergrond te realiseren. En hen niet de dupe te laten worden van de financiële problemen van de zorggroep Reinalda. Dank voor uw aandacht, goedenavond.

De voorzitter: U ook bedankt, mooi binnen de tijd zoals gewoonlijk. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Kleist, wat moet het ongeveer per jaar kosten om de huur te continueren inclusief bijkomende kosten zodat de activiteiten kunnen doorgaan?

De heer Kleist: Ik heb vernomen dat de huur inderdaad die op dit moment nog steeds betaald wordt door Reinalda tot mei 2020, rond € 1.900 bedraagt. Dat is puur de huur per maand. En dat er ook nog gesproken wordt over een bedrag aan energie en dat schijnt te variëren tussen € 500 en € 800. Dus als we het heel ruwweg inderdaad afronden, heel ruw. Dan praat ik over een € 3.000 per maand.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Mijnheer Kleist bedankt voor het inspreken. Heeft u met de wethouder hierover gesproken? Zo ja, wat hebben jullie besproken en wat is het antwoord van de wethouder?

De heer Kleist: Er is ter verduidelijking een werkgroep geweest, die is tot een bepaalde conclusie gekomen waar ik het niet in kon vinden. Die conclusie is ook op een gegeven moment besproken met de wethouder. En de conclusie daaruit is inderdaad dat er een nieuwe werkgroep is benoemd die gaat kijken of er inderdaad een oplossing is voor de ultra korte termijn. Dat wil zeggen vanaf in feite heden tot aan 1.1.2020. Die werkgroep is één keer bij elkaar geweest. Ik moet zeggen op zich heb ik daar een heel positief idee over, alleen we hebben

te maken met het feit dat het een kwestie van geld is. En dat wil niet zeggen dat de positieve insteek van de werkgroep tot deze oplossing zal leiden want het gaat puur om geld. Ja? En dat is inderdaad bekend. De werkgroep komt weer bij elkaar in juli. Maar ja, de tijd schrijdt voort en we zijn zo denk ik bij 1.1.2020.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel voorzitter. Het is wel een belangrijke activiteit in de buurt. En dat is ook één van mijn vragen. Het sluit aan bij de collega. Heeft u wel eens eerder een oplossing gezocht met de sociale partners? Als het een ja is, wat is het resultaat? En als het een nee is, waarom heeft u dat niet gedaan?

De heer Kleist: Ik denk dat als we praten over sociale partners dat een ieder die inderdaad hier mee te maken had waaronder ook het sociale wijkteam, Dock, etc. Ymere, alle partijen die hiermee annex zijn die zijn benaderd en besproken. We zijn er nog niet uit. Dus vandaar inderdaad mijn oproep aan de politiek om hun invloed aan te wenden om wel te komen tot een oplossing. Dus vandaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel. Bedankt voor het inspreken. Ik weet waar u het over heeft. Ik ben daar zelf een keer geweest en het is fantastisch mooi wat daar was. Ik heb een aantal vragen. Ik hoorde net dat al het meubilair was weggehaald. Dus ze kunnen eigenlijk nu niet daar verder met de activiteiten, klopt dat?

De heer Kleist: Nou het gaat niet over het feit dat het weggehaald is, het punt is dat die hele afdeling die staat dus leeg. En er wordt wel geld voor betaald maar hij wordt niet gebruikt, want het kan niet gefaciliteerd worden want Ymere of Reinalda zegt, okay we hebben de boel afgesloten. Dus het is niet een kwestie van dat het meubilair weg is, het punt is dat de hele ruimte niet beschikbaar is. Terwijl die wel betaald wordt. En dat vind ik helemaal eigenlijk het kromme van het geheel.

Mevrouw Özogul-Özen: Dus de activiteiten zijn gestopt. En ik hoor dat er iets in de buurt moet zijn. Zijn er andere mogelijkheden in de buurt?

De heer Kleist: Dat is ook onderzocht in die zin dat ook gepeild is bij de bewoners hoe dat ligt. En dan is het heel erg simpel dat de bewoners die daar zitten, die daar dus een woning hebben die vinden het erg plezierig dat ze naar beneden kunnen afdalen en daar hun activiteiten zouden kunnen hebben. Die zijn absoluut a. qua fysieke gesteldheid en ook via geestelijke gesteldheid niet ingesteld op andere locaties want ze hadden daar, ze hadden dus inderdaad dat ze daar samen konden eten, bingoën en dat soort dingen, ontmoeten. Ook ontmoetingen inderdaad met de groep die dus elke woensdag daar kwam met allochtone ouderen waar dus ook inderdaad een ja..een cohesie ontstaat. Er werd ook taalonderwijs gegeven. Dat valt allemaal weg, en dat vind ik zo doodzonde dat iets waar al jaren aan gewerkt is. Terwijl er nu wel een onderzoek is naar de eenzaamheid. Dat is al lang benoemd. Dan denk ik doe wat Tom Poes.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel mijnheer Kleist voor het inspreken. Fijn ook dat Tom Poes erbij gehaald wordt. Die heeft altijd goede antwoorden. Ik heb eigenlijk twee vragen aan u. Zo meteen staat de besteding van de eenzaamheidsgelden op de agenda. En is er een reden dat u inspreekt voorafgaande aan het onderwerp toegankelijkheid of is dat toeval?

De heer Kleist: Dat is geen toeval. Ik vind als we praten over de inclusieve toegankelijkheid dat we dan ook moeten praten over alle groepen waar we het over hebben. En het is niet alleen zo dat deze plek een ontmoetingsplek is voor de mensen met een westerse achtergrond. Een ontmoetingsplek is voor mensen met een andere achtergrond, een ontmoetingsplek is voor mensen uit de buurt en zelfs een ontmoetingsplek voor mensen uit het Reinalda huis die voorheen ook naar het Polderhuis kwamen terwijl in het Reinalda is in feite daar eigenlijk de hoofdactiviteiten zijn. Dus deze plek heeft in de buurt een ongelooflijke sociale functie en die valt nu voor een groot gedeelte weg. Dus als we praten over toegankelijk Haarlem, inclusief Haarlem dan was dit een plek waar het inderdaad had kunnen gebeuren en waar het op dit moment niet gebeurt.

Mevrouw Klazes: Ik hoorde u spreken over de eenzaamheidsgelden, dat daar nog een potje is. Dus ik dacht dan was misschien meer gekoppeld geweest aan dat onderwerp maar dit even geheel terzijde. Nog een vraag, u heeft het over een groep van mensen die elkaar ontmoeten, hoe groot is die groep? Over hoeveel mensen hebben we het dan?

De heer Kleist: Ik praat over een groep denk ik van 60 bewoners waarvan een groot gedeelte dus inderdaad heel regelmatig elke dag deelnam aan de, zeg maar dan door de vrijwilligers georganiseerde, dagbesteding. Wat op grote schaal kon gebeuren zoals jeu de boules, samen eten en dat soort zaken meer. Dan denk ik ja, dat kan niet meer. En nogmaals dat was niet alleen voor de mensen boven maar ook inderdaad voor die groep van mensen die daar kwamen die ik net noemde maar ook vanuit de buurt dat mensen daar naartoe kwamen, dus ik denk van ja joh, kom op.. Het is ook een buurtfunctie die op dit moment gewoon wegvalt. Terwijl het doodzonde is terwijl die ruimte wel gewoon beschikbaar is. Maar niet gebruikt wordt. En dat vind ik doodzonde.

De voorzitter: Ga je gang.

Mevrouw Klazes: Als u het mocht zeggen, wat zou u het allerliefst willen?

De heer Kleist: Een budget dat dus inderdaad op dit moment de ouderen die al die tijd zo ongelooflijk leuk en fijn en goed elkaar hebben ontmoet. En dan praat ik over alle groepen uit deze samenleving, uit Haarlem, en dat het niet kan gebeuren, puur omdat we praten over geld, nou ja, dat stuit me zo ongelooflijk tegen de borst. Ik wil graag dat daar een budget vrij gemaakt wordt dat deze ontmoeting gewoon weer plaats kan vinden. En ik denk dat het niet zo moeilijk is want het wordt al betaald. Het moet betaald worden die ruimte. Er is een Reinalda moet betalen aan Ymere, dus die weten dat ze er tot mei 2020 geld voor ontvangen. Als er nou dus inderdaad een handreiking komt naar, zeg maar het Reinalda huis. Dat ze een stukje van die verplichting af zijn. Ja? Dan zou denk ik ook voor hen wat makkelijker te zijn om die handreiking naar de mensen te doen van ga dat nu gebruiken. Terwijl ze nu zeggen, ja nee liever niet want we willen dat die ruimte vrij blijft om verhuurd te worden. Dat gaat niet gebeuren maar dat is een andere zaak. Dus het is een kwestie, op een gegeven moment een handreiking en dan kan Reinalda ook inderdaad de handreiking naar die andere partijen doen. Dus dat is win-win. Nou.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Kleist, ik ken een voorbeeld van zelfbeheer van dit soort voorzieningen. Waarbij zowel de gemeente als de zorgpartij wat geld inlegt en dat de vrijwilligers dat maar terugverdienen door voor ieder uur dat ze daar wat doen € 4,60, dat is het maximaal uurtarief, terug laten

vloeien, op die wijze terugbetaald wordt. Heeft u nagedacht over dat soort concepten en of overlegd of wilt u dat misschien wel gaan doen als u per 1 juli weer met de werkgroep samen zit.

De heer Kleist: Dat aspect speelt in die zin dat ik zeg als je nagaat dat de inspanningen die gedaan worden door de vrijwilligers, die dus niet betaald worden, dat er elke dag inderdaad daar een faciliteit werd gedaan. Voor de bewoners en voor de buurt en de andere omgeving. Dan denk ik ja, dat is al sowieso op geld waardeerbaar. Dus die faciliteit, dat geld, die inspanning dat werd verricht, alleen ja we hebben de ruimte nodig. Inderdaad, Tom Poes verzin een list.

De heer Trompeter: Ja maar nog mijn vraag mijnheer Kleist. Het voorbeeld wat ik net gaf. Bent u bereid om dat met de partijen ook bij het overleg in te brengen, dat u door de vrijwillige uren dat die worden gekapitaliseerd en op die manier ook de waarde wordt gemeten van wat daar gebeurt.

De heer Kleist: Ik denk dat op zich een hele goede suggestie zou zijn om dat inderdaad ook op die manier te waarderen zodat je misschien een idee krijgt van wat er dus nodig zou zijn. Maar ik weet heel zeker dat die inzet en dus ook de kapitalisatie daarvan, dat dat gedaan kan worden. Want dat is aanwezig, die inzet is nog steeds aanwezig en die willen ze heel graag ook inderdaad doen. Maar het moet wel mogelijk zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan dank ik u mijnheer Kleist voor uw bijdrage en wens ik u succes.

De heer Kleist: Dank voor de tijd.

De voorzitter: Dan gaan wij over tot de bespreking van dit punt. Het gaat dus niet naar de raad. We gaan het bespreken. Wie kan ik het eerste het woord geven? Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel voorzitter. Allereerst mijn complimenten ook voor het Actieplan en de doelstellingen voor Haarlem toegankelijke stad 2030. Er is lang toegewerkt naar dit stuk en er is duidelijk te lezen dat er veel werk in zit. De gemeente Haarlem is echt bezig met de ratificatie van het VN verdrag over de rechten van mensen met een beperking. Dit jaar van de toegankelijkheid, de inzet van de ambassadeurs, waarvan er hier ook drie zitten, niet over hen maar met hen praten. Het Actieprogramma en de routekaart beschouwt de gemeente als haar lokale inclusie agenda. Echter na het Actieprogramma goed te hebben doorgenomen moet Groen Links tot de conclusie komen dat het een voorzichtig plan is dat niet helemaal uit de verf komt. De borging van toegankelijkheid in de organisatie is een vereiste. Toegankelijkheid begint bij sociaal, commissie Samenleving maar de uitwerking zit hem voor een groot gedeelte bij Ontwikkeling en Beheer. Voor het niet verloren laten gaan voor wat er allemaal is opgebouwd en om het Actieplan echt tot uitvoering te laten komen is de coördinator die benoemd staat in het Actieplan nodig. Groen Links heeft navraag gedaan en kwam er achter dat deze coördinator er nog niet is. Mijn vraag aan de wethouder: wanneer wordt deze coördinator aangesteld? Hoeveel fte heeft deze coördinator? Zijn de kosten van de coördinator meegenomen in de kadernota? Wordt dit een functie die een bestaande ambtenaar erbij krijgt of wordt het een aparte vacature? Wat Groen Links verder mist in het stuk is hoe het zit met het budget voor de uitvoering van het Actieplan. Hoe veel gaat alles kosten? Er wordt gesproken om een deel van het benodigde budget uit de '...' in te zetten en mogelijk gebruik te maken van de subsidie kleine infrastructuur. Dit lijkt me niet genoeg en daarnaast zijn deze potjes alleen voor aanpassingen in het fysieke domein. Vraag aan de wethouder: hoe zit het met het budget voor toegankelijkheid. Is er één budget of moet er voor elke maatregel een apart potje worden gevonden? In de kadernota zien we dat er weinig financiële ruimte is deze

bestuursperiode. Wat is de prioritering van het college? Wordt er geld vrijgemaakt voor toegankelijkheid of blijft het alleen op papier? In de oplegger van het stuk wordt op bladzijde 4 gesproken dat de reserve vastgoed is bestemd voor achterstallig onderhoud. En niet voor functionele aanpassingen of verbeteringen. Echter, op bladzijde 84 van de kadernota staat: de kosten voor het toegankelijk maken van het gemeentelijk vastgoed in de periode 2019-2021 worden gedekt uit het reserve vastgoed. Vraag aan de wethouder: hoe zit dit? Is het nu wel of niet het reserve vastgoed wat we inzetten voor het toegankelijk maken van het gemeentelijk vastgoed? Wat ik eigenlijk mis in dit plan is een concreet stappenplan. En dan wordt er in de oplegger gesproken over inventarisatie en een uitvoeringsplan dat dan wordt opgesteld in het vierde kwartaal van 2019, maar dit plan gaat weer over de openbare ruimte, de fysieke toegankelijkheid. En ik ben ook benieuwd of dit plan wel een concreet stappenplan zal zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat zou GroenLinks dan specifiek erin terug willen zien wat er nu nog niet in staat?

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat is precies waar ik nu naartoe ga. Geweldig. Ja, dan heb ik mijn betoog goed opgebouwd. In het actieplan wordt voor een deel ingegaan op de sociale en communicatieve toegankelijkheid en het budget ... Ja, wat we dus terug moeten willen zien is dus eigenlijk een stappenplan, het concreet maken van wat er staat. Het is nu vooral praten en 'we hebben het voornemen om' en 'we gaan het onderzoeken dat' en ik denk: ja, bij een actieplan verwacht ik actie. En dit actieplan heeft weinig actie, vind ik.

Mevrouw Cimen: Maar welke concrete acties ... Want u zegt: het zit op het fysieke domein en ik mis eigenlijk meer die sociale kant ervan – wat dan precies?

Mevrouw Timmer-Aukes: Wat ik – kijk, niet alles ... Kijk, in het fysieke domein moet veel gedaan worden maar is ook veel bereikt, zoals toegankelijke bushaltes, stembureaus, gemeentelijke gebouwen, maar wat we missen is inderdaad dus de verankering van de sociale en communicatieve toegankelijkheid. Dus ook rekening houden met dat niet iedereen gebruikmaakt van het internet, standaard een gebarentolk of ondertiteling hebben. Bijvoorbeeld deze vergadering wordt nu niet ondertiteld en er is ook geen gebarentolk. Daar gaat het ook over. Het gaat over het normaliseren van diversiteit op werk, op school, overal. En wat ik gewoon mis, zijn die kleine dingen. Communicatie is niet alleen maar alles op B1-niveau, communicatie is ook dat iedereen het kan volgen, live. Dat er mee wordt gedacht en ook gelijk mee wordt genomen met alles wat je doet dat toegankelijkheid ook de norm is. En dat is ook wat ik mis, want toegankelijkheid is gewoon een overkoepelend begrip, wat overal in zit. Kijk ook maar naar de agenda van vandaag. Toegankelijke stad, zorg voor sociale cohesie, zorg dat mensen langer thuis kunnen wonen, zorg voor het bestrijden van eenzaamheid en nog veel meer. En wat GroenLinks vindt, is: toegankelijkheid moet geen extraatje zijn maar een gegeven. Organisaties zouden niet moeten uitleggen waarom iets wel toegankelijk is – organisaties zouden moeten uitleggen waarom iets dus wel toegankelijkheid, maar zouden ... Nog een keer? Organisaties zouden moeten uitleggen waarom iets níet toegankelijk is in plaats van geprezen te worden waarom ze iets wél toegankelijk hebben gemaakt. Dus andersom. Niet: o, kijk eens hoe goed, we hebben één ruimte toegankelijk, nee, maar: waarom heb je die ruimte níet toegankelijk gemaakt? De overheid moet hierin een goed voorbeeld geven en haar verantwoordelijkheid nemen. En de gemeente is al voor een groot gedeelte een goed voorbeeld en ik hoop dus ook dat wij naar ons plan 2030 Toegankelijke Stad ook verder zullen gaan dan de wettelijke verplichtingen. Kortom, mijn complimenten echt voor het harde werk dat is verzet maar het actieplan is nog te weinig concreet om heel enthousiast van te worden. Het mist een stappenplan om daadwerkelijk toe te werken naar een Toegankelijke Stad 2030.

De voorzitter: Dank u wel. Wie heeft een interruptie? Niemand? De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mevrouw Timmer-Aukes, u heeft het geweldig goed verteld, vind ik. Laat ik dat ook eens als collega-fractie zeggen. We hebben hier lang op gewacht en we hebben te weinig gekregen, mevrouw de wethouder. Er is veel beloofd, maar het is een beestje zonder pootjes. En het rolt wat heen en weer en er zit misschien heel veel in, maar er zitten geen pootjes aan waardoor het kan lopen. En dat is correct aangegeven door mevrouw Timmer-Aukes dat er geen concreet stappenplan is. Er worden wel stappen genoemd, maar geen concreet stappenplan. Het is ook niet duidelijk hoe in de investeringsbehoefte van die, van wat er dan aan stappen in staat, of wat een stappenplan moet worden, hoe dat gedekt wordt en de suggestie inderdaad van pagina 84 kadernota, dat is er een dat zorg wordt genoemd en ik denk dat daar inderdaad ruim uit te putten is, maar het is niet duidelijk. Kortom, dit lijkt, met alle goede bedoelingen, vanachter een bureau geïnventariseerd te zijn, maar nu komt het erop aan dat we echt op alle facetten van het samen met de mensen met een beperking opgaan in deze maatschappij, dat dat ook ingekleurd wordt. En de wethouder mag in ieder geval ook OPHaarlem uitleggen – en daar ben ik iets minder lovend over het stuk, want nogmaals, deze samenvatting die is leuk maar het is echt te beperkt. Er was ons een stappenplan beloofd en een concreet verhaal over wat er ging gebeuren, nou, mevrouw de wethouder, dat mist OPHaarlem en we horen graag van u wanneer dat eraan komt met een goede dekking en met een goed tijdpad. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel. Actieprogramma Toegankelijk Haarlem 2019-2021. Het is belangrijk dat Haarlem toegankelijk moet zijn voor iedereen. Dat vindt de PvdA-fractie belangrijk. Stap, toegankelijkheid openbare ruimte, toegankelijk vervoer, toegankelijke gebouwen, toegankelijk werken en wonen, toegankelijke sport, toegankelijke vrije tijd, toegankelijke communicatie, dat is wel een belangrijk onderwerp. Ik sluit aan bij de collega van GroenLinks en OPHaarlem, de knelpunten die ze naar voren gehaald hebben, bijvoorbeeld stappenplan, concreet moet het zijn, en budget speelt daarbij ook een belangrijke rol. Verder, de PvdA-fractie vindt dat de toegankelijkheid van de stad Haarlem voor iedereen belangrijk is en stemt dus in met het actieprogramma, maar wel met een concreet plan. En aan het verbeteren van de toegankelijkheid van de stad moet voortdurend aandacht worden besteed. Dat is een idee van de fractie PvdA.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Er is veel gedaan aan de toegankelijkheid in de stad voor mindervaliden. Het is ook goed dat het op de agenda gekomen is. Hulde daarvoor. Wat betreft de wettelijk verplichte toegankelijkheid van bushaltes: wij missen het ... prioritering. Vorig jaar heeft de Actiepartij aangegeven dat de bushalte bij Spaarne Gasthuis Noord niet geschikt is voor mindervaliden en mensen met een visuele beperking. Het is een ziekenhuis en het gaat ook nog over een ov-knooppunt in Haarlem-Noord. Het is natuurlijk vreemd dat een dergelijke bushalte dat niet is, dus de vraag aan de wethouder: kunnen we dat prioriteren, prioriteitenlijstje. Dan, het aspect dat een klein beetje mist, is: er staat een heel klein stukje in over de toegankelijkheid van mensen met een ggz-achtergrond. En het actieprogramma zegt daar ook weinig over, in elk geval geen acties, behalve dan de toegankelijkheid van werk en de inclusie van mensen met psychische kwetsbaarheid. Het is natuurlijk een mooi streven maar er staat niet bij hoe dat tot stand komt. Kan de wethouder hier de commissie nader over informeren? Tot zover de eerste termijn. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Zolang ik in de gemeenteraad zit, en dat is inmiddels ruim twaalf jaar, hebben we het over toegankelijkheid en vragen wij om een inclusief beleid. Als ik kijk nu naar de actielijst, denk ik: eigenlijk zijn wij net zo ver als waar we mee begonnen. Er staat niks concreets, dus niet in welke termijn wat je af wil, ik weet nog steeds niet welke gemeentelijke gebouwen op dit moment toegankelijk zijn of niet toegankelijk zijn. Ik had net het voorbeeld van nou, we hebben het vanavond over toegankelijkheid en er moet heel veel gebeuren willen de mensen hier kunnen komen, dat is een van de dingen al. Als wij het over toegankelijkheid hebben, vind ik, dat wanneer er nieuwbouw gebouwd wordt, of wanneer er iets in ontwikkeling is, dat we in dat beeld – en GroenLinks noemde dat al, een deel is in ontwikkeling en een deel is in beheer – vind ik dat we op dat moment een lijstje moeten hebben met: denken we daaraan, denken we daaraan en die moet je gewoon afvinken in het beleid. Want als ik in Haarlem rondkijk, dan noem ik het voorbeeld ...

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Bent u het met me eens dat wij toegankelijkheid een prioriteit zouden moeten laten zijn tijdens de ontwikkeling van bouwprojecten?

Mevrouw Özogul-Özen: Zeker. Want ik wilde net een voorbeeld noemen. Er is in – hoe heet dat daar, Slachthuisbuurt, zeg maar, langs de Schipholweg, op dat hoekje zijn drie gebouwen. Twee is huur en één is koop. Sociale koop. Op gemeentegrond met een woningbouwvereniging en een aannemer vanuit Haarlem. Ik ben daar twee maanden geleden geweest. Splinternieuw gebouw. Notabene verkocht aan mensen met een rolstoel. En wat zie je? Dat die mensen hun eigen woning niet meer in kunnen. Die mensen die hebben geprobeerd inspraak op te hebben; er is gewoon niet naar ze geluisterd. Gevolg: ze kunnen amper hun woning in en nu wijst de gemeente naar de aannemer en de aannemer naar die en de mensen hebben nog steeds nul komma nul. Nou, dat is zo'n voorbeeld van wat we niet moeten hebben. Ik vind, als we als gemeente daarbij betrokken zijn, dat we ook de afspraken met aannemers en bouwers moeten maken van: voldoet het, het zijn nieuwbouwprojecten, voldoet het aan de toegankelijkheid. En dat is wat ik bedoel met een inclusief beleid. Dat geldt ook voor bijvoorbeeld bejaardenhuizen. Dat geldt ook voor onze voorzieningen. Dat geldt inderdaad ook voor onze websites, maar ook voor de voorlichting. Ja, weet je, het geldt in zijn algemeenheid en die actieplannen mis ik gewoon hier.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik zal het kort houden. Wethouder, kunt u aangeven op welke wijze u de opmerkingen van de ambassadeurs Toegankelijkheid, die hier ook vanavond aanwezig zijn en die ik via de voorzitter graag ook bedank voor de mooie middag die ze hebben georganiseerd, zeer indrukwekkend, mijn vraag aan de wethouder is op welke wijze heeft u, welke opmerkingen heeft u van hem gekregen over en op welke wijze heeft u deze verwerkt in de routekaart?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Een toegankelijke en een inclusieve stad. Dat is natuurlijk wat wij allemaal hier in Haarlem willen. En er is een actieprogramma 2019-2021 en ik verbaas me dan eigenlijk wel, want we hebben een routekaart tot 2030 en we hebben nu een actieprogramma voor 2019-2021 en ik dacht eindelijk: ja, nu gaan we heel concreet te horen krijgen wat doen we dan wanneer? En nou krijg ik dan toch weer in die oplegger te horen van ja in het derde kwartaal 2019 wordt een inventarisatie uitgevoerd, het vierde kwartaal 2019 wordt een uitvoeringsplan gemaakt en dat plan wordt dan in het eerste kwartaal 2020

vastgesteld. En dan gaan we denk ik aan de bak. Dus dan missen we al een heel groot gedeelte van de periode van dit actieprogramma. Dus ik verbaas me daar een beetje over en ik hoor daar ook graag een reactie over van de wethouder. Daarnaast denk ik ook dat, zeker wat betreft de inbrengen die ook al eerder zijn geleverd kan ik me daar absoluut bij aansluiten, wat is het tijdpad? Zowel in het actieprogramma, wat doen we dan? En ook tot aan 2030, want dat is als een bijlage dan toegevoegd met heel mooie idealen die ik ook absoluut steun, maar wat doen we dan, wanneer? We zitten in een penibele financiële situatie als gemeente, dat weten wij hier allemaal, dus ik snap ook zeker dat niet alles tegelijkertijd kan, dus ik zie dan ook graag, wat heeft nu prio, wat gaan we de komende twee jaar dan echt doen en wat is dan vooruitgeschoven, om het maar even zo te zeggen. En dan nog een paar concrete vragen over het stuk zelf. Het is al inderdaad genoemd, die coördinator. Wat gaat die coördinator dan precies doen? Is dat iemand die dat voltijd aan het doen is en wanneer wordt er dan naar verwachting zo'n coördinator aangesteld? En daarbij moest ik eigenlijk ook wel een beetje gniffelen toen ik dit las over de toegankelijke openbare ruimte, over die honderd VRI-installaties waarvan 70% voorzien is van rateltickers. En dan de zin daarachter: 'Rateltickers staan echter vaak uit als gevolg van geluidsklachten van omwonenden.' En nu? Ja, er moet een belangenafweging gemaakt worden, dat snap ik, maar wat gebeurt daar dan nu mee en staan die rateltickers dan maar nu gewoon overal uit? Dus daar hoor ik dan ook graag een reactie over. En dat was hem eigenlijk wel even, voor nu. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mag ik er nog iets aan toevoegen, aan mijn eerste betoog? Ja, mag dat? Aan de wethouder toch ook meegeven, alhoewel het niet primair haar portefeuille is, dat in een stad als Tilburg al jarenlang alle woningen levensloopbestendig worden gebouwd, behalve als het niet kan. En hier in Haarlem bouwen we in principe niet levensloopbestendig. Het kost als je bouwt nauwelijks meer, maar de deuren worden breder, de plinten ontbreken, elektronica-aansluiting is er of de bedrading is er of anderszins, het maakt het wonen, het flexibel maken van onze woningvoorraad zoveel groter en ik krijg het er niet in gepraat. Mevrouw de wethouder, als u het van belang vindt, hoop ik dat u het bij uw collega kunt aankaarten.

De voorzitter: Dank u wel. Een bredere deur is ook minder muur, dus. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik lees enige tegenstellingen in dit stuk. Het college wil wel, maar geeft aan dat zij met andere dingen zitten, zoals duurzaamheid en stedelijke ontwikkeling. Ik lees niets anders dan: het college is voornemens om het toegankelijker maken van openbare ruimte is een van de doelstellingen van de SOR, al dat soort dingen lees ik, maar ik lees geen concrete doelstellingen. Ik ben niet echt overtuigd, ik ben niet echt onder de indruk van dit stuk. Vorige sprekers hebben dat ook zo'n beetje gezegd. De doelen zijn niet echt specifiek, meetbaar, realistisch, tijdgebonden geformuleerd. CDA is voor toegankelijk Haarlem voor iedereen. Als het gaat om sport, onderwijs, werk, wonen. Over toegankelijkheid gesproken vraag ik hierbij de wethouder om ouderen zoals de heer '...' al aangaf, het mogelijk te maken voor deze ouderen om hun activiteiten in Het Polderhuis te continueren. Eindelijk hebben wij deze doelgroep bereikt en wat gaan we nu doen? Wij praten hier vaak over doelgroepen, dat die nog niet bereikt zijn, we hebben het hier over doelgroepen gaan bereiken om van alles en nog wat te organiseren, eindelijk hebben we wel een doelgroep bereikt die al jaren activiteiten krijgt in Het Polderhuis en wat doen we nu? Wij gaan nu de rug toekeren naar deze doelgroep. Wethouder, uw aandacht hier aan deze ouderen. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer El Aichi, ik wilde eigenlijk een ander punt noemen, maar u begint nu over Het Polderhuis. Ik stel het u even als een vraag. Bent u het met de Actiepartij eens dat middels een

maatschappelijke hypotheek zoals in Enschede is gedaan met een buurthuis, waarbij zeg maar de vrijwillige inzet wordt uitgerekend wat dat bespaart aan maatschappelijke kosten en dat op die manier die hypotheek wordt terugverdiend, zou dat misschien een oplossing kunnen zijn voor het openhouden van Het Polderhuis?

De heer El Aichi: Dank u wel. Ik weet het fijne ervan niet, ik denk dat het aan de werkgroep is om dit uit te zoeken. Ik denk dat mijnheer [...] net aangegeven heeft dat hij dat meeneemt en het zou mooi zijn als dat ook op die manier kan. Het erom dat de ouderen deze activiteiten continueren, daar gaat het mij om. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Fysieke en sociale toegankelijkheid. Goed dat er een actieprogramma ligt voor de komende drie jaar, aansluitend op de bewustwording opgedaan in het Jaar van de Toegankelijkheid. Haarlem toegankelijk voor iedereen. Dat spreekt Jouw Haarlem aan. Iedere Haarlemmer telt en wordt gezien. Dat betekent dat de gemeente goed moet kijken waar de toegankelijkheid verbeterd kan worden en waar de toegankelijkheid te wensen overlaat. Zaken als drempels en obstakels in de openbare ruimte verwijderen. Dit zijn zichtbare zaken. Meer onder de oppervlakte en minder zichtbaar is de bejegening, de manier van communiceren en de inrichting van openbare ruimte. Denk ook aan slechthorenden die extra last hebben van geluiden en mensen die gauw overprikkeld raken. Een mooi streven vind ik dat iemand met een beperking of psychische kwetsbaarheid zich niet meer hoeft af te vragen of hij er naartoe kan, maar gewoon kan gaan, net zoals ieder ander. Gaan en staan waar je wilt, moet gewoon zijn. Maar zover zijn we nog lang niet. Daarom is het goed dat dit actieprogramma er ligt. En ook dat er een groep ambassadeurs van de toegankelijkheid is die ons helpt om rekening te houden met allerlei beperkingen. Zij leren ons niet alleen te kijken maar laten ons vooral zien en voelen wat dat voor hen betekent. Over de website van de gemeente Haarlem zijn we ontevreden. Allerlei informatie is slecht te vinden. En het moet en-en blijven. Ook gewoon informatie op papier, voor mensen die niet digitaalvaardig zijn. Ik sluit me aan bij de vragen van GroenLinks over de coördinator.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Als het stuk niet naar de raad gaat, vraag ik me een beetje af of het wel nut heeft als wij er wat over zeggen, maar laten we hopen dat daar iets mee gedaan wordt. Nou ja, ten eerste complimenten voor de muziektolk op Bevrijdingspop. Dat was genieten, je ging bijna naar Bevrijdingspop alleen voor de muziektolk, dus dat moeten we zeker erin houden. Dus ik ben even begonnen met een pluspunt, dan kunnen we daarna even wat negatieve punten opnoemen. Ik heb dat zo geleerd dat ik dat zo moet gaan doen. Nou, over dat lange zelfstandig thuiswonen, dat is natuurlijk altijd algemeen beleid, daar heeft Trots ook verschillende moties over ingediend, dat als je een nieuwe wijk bouwt, dat je daar dan ook meteen rekening houdt dat er misschien een openbaar toilet in die wijk gezet wordt, dat er een supermarkt in de buurt is en dat iedereen heel lang thuis kan blijven wonen – die motie heeft het nooit gehaald. Misschien dat dat in dit algemene stuk nog ergens betrokken kan worden en dat je dus niet mensen in een nieuwe wijk zet die dan na verloop van tijd ontdekken dat er geen supermarkt of geen bushalte in de buurt is en dat die moeten gaan verhuizen, dat is een beetje zonde. We zijn ook weer heel enthousiast over dat die liften bij Spaarnwoude er nu eindelijk komen. Ik keek het net even terug in de mail en in 2018 hadden we daar vragen over gesteld en in 2016 en ja, toen kon ik niet verder meer zoeken, maar misschien hebben we het daarvoor ook nog wel over liften bij Spaarnwoude gehad, dus nou, echt leuk als het nu wel doorgaat, dat zou fantastisch zijn. En dan nog wel een vraag, want per 1 januari moesten we wettelijk 100% van de stembureaus toegankelijk hebben, is daar nou aan voldaan? Want ik kreeg het idee van niet, de afgelopen verkiezingen. En ja, het stuk over openbare toiletten, ja daar staat dan in van we gaan eens kijken en er komt een 'zeiknota', ja,

dat is misschien een oud stuk, maar ja, u begrijpt dat wij natuurlijk iets meer hadden gezien dat er gewoon concreet werd gezegd: we gaan het gewoon doen, maar ja, we moeten volgend jaar ook nog wat te vragen hebben natuurlijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Ik neem suggesties mee, want er is genoeg genoemd wat we nog toe kunnen voegen aan dit actieprogramma. Maar ik wou toch als eerste eigenlijk een compliment maken naar degene die hier in ieder geval vertegenwoordigd zijn door drie ambassadeurs. Zij hebben toch vooral er eigenlijk voor gezorgd dat het bij ons allemaal hier nu op tafel ligt en ook al gaat het dan misschien niet naar de raad, maar het is wel een belangrijk stuk en het is een belangrijk onderdeel van onze samenleving. En dat het niet zomaar ambassadeurs zijn maar dat ze ook echt begaan zijn met hun eigen lot, zal ik maar zeggen, maar ook met de stad om die erop te wijzen dat het hun kan helpen als iedereen daaraan meewerkt. Er hebben twee ambassadeurs iets moois ontwikkeld, het is een soort hanger en ik wil er niet mee pronken, maar ik wil vooral eigenlijk toch wel een klein applaus voor de mensen die dit verzonnen hebben. Want dit hang je aan fietsen in de openbare ruimte of obstakels in de openbare ruimte daar waar je niet erdoor kunt als je in een rolstoel zit of als je met een rollator over de stoep loopt of moeders met kinderwagens. Ik ken deze dingen alleen maar van een hotel, dat je dan zegt 'niet storen', maar dit vind ik echt een uniek iets. Een uniek iets vind ik het. Dus hulde. Zelfredzaamheid ten top vind ik dit. Ja, er zijn echt nog wel dingen te verbeteren, maar er zijn ook al een heleboel dingen gebeurd. Ik denk, nou u heeft het allemaal kunnen lezen in de evaluatie en ik wil er toch een aantal wel noemen, behalve deze dan al. Maar er is ook wel een waaier ontwikkeld, dat is hier helemaal nog niet aan bod gekomen, maar behalve de fysieke toegankelijkheid gaat het ook over mensen met een beperking door middel van, door een ziekte van dementie – we hebben een waaier ontwikkeld waarin alle activiteiten die voor deze groep mensen en hun mantelzorgers te bereiken zijn. En dat is een inventarisatie geweest waar ook weer iedereen aan meegewerkt heeft om dit tot stand te doen komen. En dan denk ik, het ontwikkelen van zo'n waaier – het is een klein dingetje wat zo in je tas past, maar het is van een geweldige impact wat het kan betekenen als je hiermee te maken hebt. Het hele opzet van het Odensehuis, dat is natuurlijk ook al een geweldig iets wat daar gebeurt. Ik laat het even rondgaan. Bevrijdingspop, Trots zei het al, toegankelijk maken niet alleen door de gebarentolk die het nationaal nieuws heeft gehaald, maar ook door het podium wat daar opgezet was. Waar mensen met een kleine verhoging toch ook wat makkelijker over de massa heen konden kijken en ook konden genieten van het Bevrijdingspop. Ingezet door mijn voorganger, maar hulde daarvoor. Ik was op het Houtfestival, ook daar waren matten aangelegd zodat de mensen in een rolstoel ook veel makkelijker bij de podia konden komen en zich over het festival konden bewegen. Dus ik denk dat we een heleboel positieve dingen hebben bereikt met het Jaar van de Toegankelijkheid en de nota die er voor ons ligt, maar dat we er nog niet zijn, ja, dat geloof ik. En ik neem ook alle suggesties van harte mee om te kijken waar we dat actieprogramma nog beter kunnen opvoeren. Een van de suggesties die OPH gaf van wat gaat er nou precies gebeuren en hoe kunnen we dat in de tijd zien, een tijdpad, ik vind, nou, dat had ik zelf kunnen verzinnen. Dat lijkt me heel prettig om toe te voegen. We hebben een redelijke tijd vooruit genomen om te kijken waar we kunnen zijn over een aantal jaren, dus die suggestie neem ik zeker mee. Waar we staan op dit moment, o nee, ik wilde nog even reageren op Het Polderhuis. Want een wethouder mag nooit op insprekers reageren maar ik doe het maar even via een omgangetje. Via u. Ja, ik heb in een gesprek gezeten met de heer Kleist en ja, ik ben wezen kijken en ja, ik vind het ook doodzonde. Ik vind het echt doodzonde dat het in dit tempo is afgebouwd, daar waren wij ook verrast door. Wij zijn meteen in de pen gekropen en hebben ook gebeld met Ymere en het Reinaldahuis en zijn er hard mee bezig om te kijken of we die tijd kunnen overbruggen, in ieder geval, want het is doodzonde, het is weggegooid geld. En de interimperiode

waar we nu zijn, of de interimlocatie, hoe noem je dat, die tijdelijke locatie, nou dat – daar was ik ook niet gelukkig mee. Dat vond ik echt verschrikkelijk.

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Wethouder, bent u bereid om ook te gaan kijken naar de maatschappelijke hypotheek bijvoorbeeld, zoals in Enschede als een van de mogelijke oplossingen? Kijk, de maatschappelijke hypotheek zoals in Enschede als een van de mogelijke oplossingen voor het openhouden van deze voorziening Het Polderhuis en wellicht ook nog wel andere.

Wethouder Meijs: Ja, dat klinkt heel interessant, ik weet het niet, volgens mij heb ik hem al een keer eerder voorbij horen komen in de commissie Ontwikkeling, of ook hier. Nou ja, ik neem hem zeker mee want ik vind het wel een interessant iets om uit te zoeken zodat je veel meer in zelfbeheer en ook zelfhypotheek dan dingen zou kunnen doen, maar ik weet er nog onvoldoende van.

De heer Trompetter: Ik zal het u mailen en de commissieleden ook.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Mevrouw de wethouder, u bent in gesprek met Ymere gegaan over Het Polderhuis. Wat is daarin de stand van zaken?

Wethouder Meijs: Ik heb niets nieuws te melden want de heer Kleist heeft precies verteld wat er aan de hand is, dus dat is de situatie en ik hoop in juli, dat we zo snel mogelijk iets tijdelijks kunnen regelen zodat we die voorziening dan toch in ieder geval tijdelijk daar weer terug kunnen brengen. Dus geen nieuws onder de zon, maar ik dacht, ik wil het toch wel even melden. Er zijn ook vragen gesteld over de stembureaus. Ik ben er ook mee in overleg met collegeleden. We hebben een aantal stembureaus, volgens mij zijn er op dit moment 47 wel toegankelijk, in ieder geval toegankelijk gemaakt, speciaal het stembureau op de Zijlpoort was het geloof ik, waar we ook een hele specifieke stemtoren hadden ingericht voor mensen met beperkingen voor het visuele – ik wou zeggen manuele, maar dat was het niet – voor het visuele, dus kon toch in een bepaalde geheimhouding de lijst opgenoemd worden en konden mensen hun stem uitbrengen. Dat hebben we allemaal gratis toegankelijk gemaakt, ik bedoel, daar hoeven mensen niet helemaal speciaal voor te betalen. Er zijn op vele plekken extra parkeervoorzieningen gemaakt, er zijn voor mensen met rolstoel specifieke toegangen gemaakt. Nog niet alles is rond, dat heeft u ook kunnen zien. Dus we zijn er druk mee doende om daar volledigheid in te hebben. Sommige zijn in ons eigen beheer, in ons eigen vastgoed, dus dat is wat makkelijker te regelen, maar sommige zijn in het beheer van andere, is het vastgoed niet van ons dus dan moeten wij ook medewerking krijgen van degenen die dan eigenaar van die gebouwen zijn. Dus dat gaan we zeker ook meenemen. GroenLinks ...

De voorzitter: Sorry, interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, want u zegt: 48 hebben we in orde en totaal zijn er geloof ik 78. Maar het was wettelijk verplicht per 1 januari 2019. Heeft dat nog consequenties of is die wet rekbaar?

Wethouder Meijs: Nou ik denk niet dat die wet rekbaar is maar ik heb tot nu toe nog geen klachten daar verder over gehoord en wij zullen daar zeker alles aan doen om voor de volgende verkiezingen daar nog weer een hoger percentage toegankelijk te hebben. En daar waar het moest, we hebben ook een

gratisvervoerregeling getroffen dus dat we de mensen thuis op gingen halen, ik geloof dat daar maar één iemand gebruik van gemaakt heeft, dus ja, we zijn op alle mogelijke manieren om die toegankelijkheid, ook voor die stembureaus natuurlijk, goed te verzorgen. Dan, GroenLinks heeft het heel goed gelezen en heeft een hiaat ontdekt. Ja, ik heb natuurlijk dat ook gezien en dat spijt mij dat het er zo in gekomen is, want dat strookt niet met zoals het hier in het stuk staat. Wij hebben binnen vastgoed onze keuzes moeten maken en we zullen dat ook in de toekomst nog moeten doen, maar daar liggen claims voor zowel het toegankelijk maken van ons eigen vastgoed als het verduurzamen van ons vastgoed en op dit moment is daar geen extra budget voor vrijgemaakt. En zoals het in de nota staat, is het goed, maar zoals het in de kadernota staat, dat is echt een omissie. Dus er is maar één werkelijkheid.

De voorzitter: Ik mis nog een ...

Wethouder Meijs: Ik ben nog niet klaar, maar ik werd geïnterrupteerd [...]

De heer Van den Raadt: Ik had ook nog een vraag.

De voorzitter: Een interruptie ... Een vraag, een andere vraag kunt u ook in de tweede termijn doen, dus als het een interruptie is, mag u het nu doen en anders even de tweede termijn afwachten. Interruptie? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Oké. Ja, want GroenLinks kreeg complimenten dat het heel goed gelezen is, natuurlijk, dat vind ik ook heel goed en dan zegt u, u heeft dat hiaat ontdekt en dan denk ik: wist u dat al dat dat hiaat erin zat en bent u nu blij dat iemand dat ontdekt heeft – o, u wist het zelf nog niet? Oké. Oké, want ik denk, als u het nou wel wist dat die erin zat en het een soortement leestest is, dan had u misschien ook gewoon kunnen zeggen: er zit iets in wat niet klopt voordat we hier zouden beginnen. Zou u dat ... Als u het wist, had u dat dan ook gedaan? Dat is de vraag.

Wethouder Meijs: Ik snap u, maar dit is echt geen kwade opzet geweest. Dit is echt een discussie geweest en de discussie is geëindigd zoals het in de nota staat en hoe het in de kadernota toch op een andere manier terechtgekomen is – we hebben onze keuzes moeten maken en ik dacht dat het in de kadernota goed was doorgevoerd en het stond er anders in. Maar het is geen leestest geweest, nee. GroenLinks vroeg ook over het instellen van een coördinator. Dat klopt. 0,8, dus net niet een hele formatie en wij komen zo snel mogelijk bij u terug om te melden of dat gelukt is. U vroeg ook over extra geld.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: De coördinator, dat is een aparte functie erbij?

Wethouder Meijs: Dat is een functie die in het huidige budget gezocht kan worden. En u vroeg ook naar de gelden. En vooral het fysieke toekennen van gelden. Wij zullen in de zorggelden, zoals dat ook nu in de kadernota is genoemd, geld besteden voor het aanpassen, voor toegankelijkheid en we hebben een extra budget gekregen van de Provincie '...'. En ook daarvoor gebruiken wij gelden voor het toegankelijk maken van de openbare ruimte. Ik ben nog lang niet klaar hoor, maar ...

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes heeft nog een vraag.

Mevrouw Timmer-Aukes: En wat is ... Een van mijn andere vragen was: en de andere maatregelen dan, die moeten dan uit andere potjes worden gehaald of hebben we daar ook nog budget voor? Want dit is alleen fysieke toegankelijkheid en nog beperkt.

Wethouder Meijs: Nou ja, voor het andere grote deel, zal ik maar zeggen, het hele sociale domein of de bejegening waar al over gesproken is, of de gedragsverandering of de codes die in onze hoofden om moeten, daar is natuurlijk ook heel veel over te zeggen geweest. We hebben van de week nog gesproken met de afdeling van Fysiek en zij zeggen van: wij zijn echt met een andere bril gaan kijken; door de ontschotting en de samenwerking tussen het sociale domein en het fysieke domein zijn er ook bij het fysieke domein wel oren en ogen geopend. In de nieuwbouw hebben wij bijvoorbeeld via fysiek domein afspraken gemaakt met ontwikkelaars om nieuwbouw aan te passen aan toegankelijkheidseisen, dus de casuïstiek waar de SP over roept, die hoor ik graag, want die is mij niet bekend en die neem ik zeker mee en die gaan we ook zeker uitzoeken. Dus ja, dat weet ik niet. Maar bijvoorbeeld voor het toegankelijker maken van de website hebben we ook geld gereserveerd. Dat dat allemaal nog niet optimaal is – ik weet niet wie die vraag precies stelde – maar daar kijken we ook naar en zorgen we dat we op het zogeheten B1-niveau onze teksten ook maken om toegankelijker ... Veel meer met plaatjes, zodat het ook mensen met een lichtelijke verstandelijke beperking makkelijker is om te lezen en te herkennen is. We voegen filmpjes toe aan daar waar het nodig is om mensen toch meer makkelijker en sneller te vertellen wat er mogelijk is en nou ja, het hele gebruik van die social media en het verbeelden daarvan, dat is eigenlijk steeds meer common sense net zoals nu bij de bijlage we ook al in een soort tekening onze wensen kenbaar maken. Dus we zijn op weg. We hebben al het een en het ander bereikt en er gaat nog steeds meer gebeuren. De voorbeelden die de Actiepartij noemde over de bushalte in Noord bijvoorbeeld, nou, weet ik niet van, ga ik zeker uitzoeken, want het lijkt me ook iets wat snel opgelost zou moeten worden, zeker als het bij een ziekenhuis is. U vroeg ook iets over de ggz. Volgens mij hoort dat bij de opvang thuis en niet bij toegankelijkheid, maar misschien heb ik uw vraag niet helemaal goed begrepen.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb er twee vragen over. Vraag één is van: wanneer horen wij dan hoe dat met het prioriteitenlijstje zit?

Wethouder Meijs: Met de?

De heer Trompetter: Nou, over die bushalte.

Wethouder Meijs: Ja ja.

De heer Trompetter: Dat dat echt als prioriteit wordt aangepakt. Het is gek dat het zo is. En toegankelijkheid hebben wij, toen we er eerder over hebben gesproken ook gehad over juist mensen met een ovb- of ggz-achtergrond of een autismspectrumachtige achtergrond, daar zouden we ook de wereld wat toegankelijker voor maken. Dus ik had gehoopt dat daar wat meer over in zou staan. Als het in een aparte nota veel uitgebreider staat, waarvan ik niet zou weten waar dat dan zou moeten staan, zou ik dat heel graag ook in een link of als bijlage hier bij zien en kunnen we bij een volgende update misschien daar iets meer over ...

Wethouder Meijs: Ja, daar kan ik u zeker wat meer over vertellen. Ja. Ik wilde nog even teruggrijpen op het fysieke domein, ook in de handboeken voor de inrichtingen van de openbare ruimte die heel specifiek voor bepaalde wijken kunnen verschillen, daar wordt het hele toegankelijkheidsvraagstuk ook meegenomen. Dus

ja, we zijn er nog niet. Daar waar nieuwbouw plaatsvindt, nemen we het meteen mee en daar waar het nog in onze oude structuur zit, zullen we dat zeker oppakken daar waar er verbouwd gaat worden of opnieuw ingericht moet worden en dan zal dat zeker voldoen aan die eisen. De snelle vraag van de VVD over de ambassadeurs, waar hebben zij aan bijgedragen? Nou onder andere in het tot stand komen van deze nota hier en de hele routekaart die daar aan vastzit en ik kan u ook wel zeggen dat ze ons ook wel op de huid zitten, in positieve zin, ze zijn zeker geen last, maar het is ook iets wat hier moet gebeuren. En het is iets wat niet alleen maar in het fysieke zit: het feit dat je wel hier kunt komen nu met een rolstoel maar dan heb je net weer even een ander pasje nodig om door een deur te komen, dan denk ik: tja, net even weer een gemiste kans. Een drempeltje wat misschien weer wat geslecht moet worden voordat je hier binnenrolt en niet je nieren meteen weer achter in je oren hebt zitten, nou weet je, dat zijn natuurlijk ook die ... Maar het zit ook heel veel in gedrag. We hebben laatst, wat ik u bij het vorige onderwerp al zei, dat we een bijeenkomst hadden met het ministerie over langer zelfstandig wonen, toen hebben we ook twee van onze ambassadeurs, Femke en Danny daar, het podium op gehaald en ze waren uitermate kritisch. En het was echt geen halleluja-jutteperenverhaal daar op het podium maar ze lieten echt een kritisch geluid horen over het parkeren en over de toegankelijkheid van het vastgoed, van de stad zelf. Dus we lopen er niet voor weg, maar we praten echt met ze. Dus dat als antwoord hoe we ze daarbij betrekken.

De voorzitter: Ik heb een interruptie van ...

Wethouder Meijs: Volgens mij heb ik de meeste suggesties wel ...

De voorzitter: De heer Yerden heeft een interruptie.

Wethouder Meijs: O, sorry.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Jammer dat het stadhuis ontoegankelijk is voor deze doelgroep. Ik ben nieuwsgierig wat u daarover gaat zeggen en wat gaan wij doen? Ja, want het is het stadhuis.

Wethouder Meijs: Nee, het stadhuis is wel toegankelijk. Het feit dat ze hier zitten. Ja, zij zijn via de omweg binnengekomen; ze kunnen dus niet via de Prinsenhofingang maar wel dus via de officiële ingang. Dus het stadhuis is zeker bereikbaar. Maar ze kunnen niet hier via de trap zoals wij omhoog gekomen zijn.

De voorzitter: Kan ik als voorzitter ingrijpen? Nou ja, misschien is het niet normaal dat ik mijn mening geef, maar ... Je kunt binnenkomen ...

Wethouder Meijs: Het kan beter.

De voorzitter: Het gaat niet van harte, met name als je op deze deur kijkt en je moet je handen wel goed binnenboord houden anders liggen de vingers eraf. Dus ook daar even aandacht voor. Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Het is inderdaad vanavond toegankelijk maar als je op maandagavond bezoek wilt hebben dan is het niet toegankelijk want ze kunnen niet boven komen.

Wethouder Meijs: Ik ben als eerste bereid te zeggen, volgens mij heb ik dat ook meteen gezegd, ze zitten hier, maar vraag niet hoe. En ik heb hier inderdaad ook al eens iemand een trap op en af moeten helpen omdat het niet kan als die deuren dicht zijn. Dus er zijn dingen te verbeteren en de suggesties neem ik mee.

De voorzitter: De heer Yerden heeft nog ...

De heer Yerden: Wat gaat er gebeuren? Gaat u binnenkort nog iets van maatregelen nemen, concreet?

Wethouder Meijs: Nou, het gaat niet morgen gebeuren, nee. Dit zijn ook zaken die ik met mijn college afhandel en er staan vele spelers op het veld als het gaat over de reserves die we hier hebben en die hebben we niet veel, het is geen grote pot, en die gaan of naar duurzaamheid of naar toegankelijkheid of andere zaken die we nodig vinden. Dus dat is best ingewikkeld, dat geef ik u direct toe. Wat we, sorry, wat we wel gedaan hebben is bijvoorbeeld het museum Dolhuys wat nu herbouwd of gerenoveerd wordt, dan nemen we het weer mee, daar komen ook veel oudere mensen en ook veel met beperkingen die dan toegankelijkheid hebben. Het wijkcentrum De Fjord wat onlangs is geopend en ik ben het geheel met u eens dat er een aantal dingen van ons eigen vastgoed, ja, misschien wel in mijn optiek, een hoge prioriteit hebben, maar dan moet ik wel de handen van alle collega's op elkaar krijgen. Ja. De rateltikker, ja dat zoeken we uit natuurlijk. Het kan toch niet zo zijn dat we hem wel installeren en dan vervolgens zeggen: we plakken hem dicht want de ... Nee. Ik wil graag het adres hebben van ...

Mevrouw ... 🗨️

Wethouder Meijs: Ja maar het staat toch niet in het stuk dat we het daarom dan niet doen?

Mevrouw Cimen: Maar het staat nu regelmatig uit.

Wethouder Meijs: Gaan we uitzoeken. Gaan we uitzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Özogul had een interruptie.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik had ook de vraag, of tenminste, ik had ook verteld dat we in het beleid, in het algemene beleid dus, echt die actiepunten in beeld moeten hebben en bij ieder project of wat dan ook. Ja, want dat zien we niet helemaal terug.

Wethouder Meijs: Maar ik heb u gevraagd die casus die u nu zegt, die ga ik uitzoeken, want volgens mij valt dat al wel onder de nieuwbouwregels zoals wij dat met de ontwikkelaars hebben afgestemd. En ik heb u ook gezegd dat we het steeds meenemen bij de inrichting van de openbare ruimtes. Dus als er echt dit soort casuïstieken zijn dan gaan we dat zeker opzoeken en er zit hier iemand naast mij die mij meteen een briefje geeft dat hij het ging doen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, nu u toch driftig schrijft ...

Wethouder Meijs: Doe ik altijd.

De heer Smit: Als het gaat om ratels nog één ding erbij. De Westelijke Randweg, formeel niet van ons maar ik hoop dat u gezag hebt bij de Provincie en ervoor zorgt dat daar ook ratels komen want ze zijn er nog steeds niet. Dus dat geef ik u als aandachtspunt mee. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik mag even een vraagje stellen ook namens mijn collega.

De voorzitter: Is het een interruptie of is het een tweede termijn?

Mevrouw Klazes: Een vraag aan de wethouder. Even uit het leven gegrepen, heel kort. Ik was gisteren in de Philharmonie en daar is het allemaal goed geregeld qua toegankelijkheid en ik was er op uitnodiging van een van uw ambassadeurs, die was ook mee met zijn scooter. Nu blijkt dat als je eenmaal in die zaal bent, dat er maar twee plekken zijn voor rolstoelen, dus het is weliswaar geregeld, maar op het moment dat daar meer dan twee rolstoelen zijn, is er echt een heel erg wezenlijk probleem. Mijn vraag aan u is: is er geregeld met subsidiepartners, heeft u contact met subsidiepartners of is het een voorwaarde aan subsidiepartners dat dat gewoon echt goed geregeld is, die toegankelijkheid?

Wethouder Meijs: Ik ... Nee, dit moet ik echt diplomatiek antwoorden, die neem ik mee. Ik weet niet of we afspraken hebben of ze één, twee of drie rolstoelplekken moeten, dat weet ik echt niet.

Mevrouw Klazes: Zou het een idee zijn om dat wel mee te nemen?

Wethouder Meijs: Nou, u ziet het geboren worden, ja, ik bedoel ... Ja. O, o. En nog even aan de heer Smit, het is dan misschien de Provincie volgens mij waar ik dan over de Westelijke Randweg ... Nou volgens mij hebben we daar een warme band mee, sinds maandag zijn ze geïnstalleerd en volgens mij zitten er iets van partijgekleurde gelijken in dus ik denk dat dat voor de bakker komt.

De voorzitter: Dank u wel. Goed, is er nog behoefte aan een tweede termijn? Nee? Nou, de wethouder gehoord hebbende, ze heeft alles gehoord, opgeschreven en gaat ermee aan de slag. Dan is dit voldoende besproken. We kijken heel even op de klok. We hadden eigenlijk al punt 7 af moeten hebben en er komt nog een rapportage langs Zelfstandig wonen met een pauze om kwart voor 9. We kunnen of die pauze nu doen en dan ... O sorry, mantelzorg en dan de pauze inlassen en dan twee punten behandelen of daarna? Ja? Dan gaat u de mantelzorg behandelen? Dank u wel.

7. Toezegging wethouder Meijs over mantelzorgondersteuning

De voorzitter: Mantelzorg in balans. Punt 7, ook een bespreekpunt. Met deze informatienota wordt u geïnformeerd over het verzette werk op het gebied van mantelzorgondersteuning van de afgelopen jaren alsmede het voornemen van het college om voor de komende jaren mantelzorgers die nu minder bereikt worden, beter te bereiken en de mantelzorgondersteuning beter aan te laten sluiten bij behoeften van de individuele mantelzorgers. Weer een bespreekpunt en ik denk dat de heer Yerden als eerste weer het woord wil voeren. Ga uw gang.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Mantelzorg in balans is een belangrijk onderwerp voor de fractie PvdA. De PvdA-fractie vindt dat de mantelzorg en mantelzorgers en ondersteuning ervan belangrijke maatschappelijke vraagstukken zijn en hierover hebben we wel een rapport ontvangen. Het rapport maakt onvoldoende duidelijk hoe de stand van zaken op dit moment in Haarlem is. Het rapport blijft te veel steken in een algemeenheid zonder aan te geven wat er nu concreet gebeurt in Haarlem. Wel wordt er een aantal problemen gesignaleerd, zoals overbelasting van mantelzorgers en het niet bereiken van niet-Westerse mantelzorgers, maar waarom? Dat is onduidelijk. Hiervoor worden wel extra middelen gevraagd. Als er geen concrete activiteit in naar voren komt en u vraagt een middel, dan kan ik niet nachecken waarvoor is dat. Maar onduidelijk blijft welke acties er tot nu toe ondernomen zijn en welke voornemens er op dit gebied zijn. Ten slotte wil de fractie opmerken dat de nota als sturingsinstrument van de gemeente voor de buitenwacht onvoldoende transparantie biedt. Voor de fractie geeft de nota te veel landelijke en te weinig Haarlemse

informatie. Ook de werkwijze van Haarlem ontbreekt. De bronvermelding in de nota, niet helder waardoor het niet altijd duidelijk is, waarover het nu precies gaat. Naar bronvermelding, toevallig had ik wel willen weten en heb ik contact opgenomen met ambtenaren, maar ik kon niet helemaal helder antwoord krijgen. Maar bijvoorbeeld bron Tandem verwijst naar de tandem, pagina 20, verhouding naar man-vrouw en leeftijdsopbouw van de mantelzorgers, die ondersteund worden, maar wat is welk rapport, welk jaar en dat is onduidelijk. En weer wordt verwezen op pagina 21 en Sociaal Cultureel Planbureau en ja, dat ontbreekt. En ja, transparantie is wel belangrijk. Dat heb ik ook wel doorgegeven aan de betreffende ambtenaar. Door al die genoemde oorzaken wordt het trekken van de conclusie bemoeilijkt en de beschikbaarstelling van extra middelen komt daarbij op drijfzand te berusten. Dat zijn de bevindingen van mijn fractie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Cimen, D66.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, we moeten zuinig zijn op onze mantelzorgers. Mensen die zich keihard inzetten voor hun naasten, hun geliefden en we zien ook dat hun taken steeds zwaarder aan het worden zijn, door allerlei ontwikkelingen als toenemende vergrijzing, maar ook door het gevoerde beleid om mensen steeds langer thuis te laten wonen. Dat heeft zo z'n voordelen, maar ook zo z'n nadelen. Mantelzorgers zo veel als mogelijk bereiken en ondersteunen in hun zorgtaken is dan ook een zeer belangrijke taak van deze gemeente. De eerder ingediende motie Alle mantelzorgers doen ertoe, mede ingediend door D66, richt zich vooral op het bereiken van alle mantelzorgers. De wethouder geeft aan in deze nota dat er onderzoek komt met een focusgroep om erachter te komen waarom bepaalde mantelzorgers nu niet of weinig worden bereikt en wat voor maatregelen de gemeente dan ook zou moeten gaan nemen. Dat is ontzettend mooi. Kan de wethouder dat onderzoek alleen wel iets meer toelichten? Zijn er meerdere focusgroepen, is dat één gesprek of zijn dat meerdere gesprekken en wanneer kan deze commissie daar een update van verwachten? Dan wat betreft het ondersteunen van mantelzorgers in hun taken. Sinds 2015, zoals eerder ook net werd genoemd door de collega van de PvdA, zijn er extra middelen ingezet voor beleidsintensivering. En toch nemen die mantelzorgers die zich overbelast voelen, niet af. Mijn vraag aan de wethouder is dan ook: wat doen we verkeerd? En wat gaan we nu wezenlijk anders doen om mantelzorgers beter te gaan ontlasten? Want ik lees hier dat we nog meer aan beleidsintensivering gaan doen en beter gebruik gaan maken van de kennis en ervaring van de mantelzorgers zelf. Nogmaals, deden we dat dan niet goed, de afgelopen jaren? Het klinkt namelijk als 'oude wijn in nieuwe zakken'. En ik ben daarom wel wat sceptisch over het bereiken van andere resultaten en ik hoor dan ook graag een toelichting van de wethouder. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u, voorzitter. Ik sluit me aan bij D66. Er zijn maatschappelijke ontwikkelingen waardoor de mantelzorger in beeld is en daar hebben we een nota over ontvangen, van de wethouder. De Wmo gaat ervan uit in de keukentafelgesprekken dat de zorg in eerste instantie door de omgeving van de betreffende zorgvrager verleend wordt. Dat is beleid. We krijgen signalen dat mantelzorgers overbelast zijn. Dat kunnen partners zijn van dementerende ouderen, zoals we in het rapport kunnen lezen is dat bijna 21% van de zorgvragers; het zijn vaak partners die zelf al op leeftijd zijn, dus die ook niet meer zo heel flexibel zijn. Dat is een knelpunt. We krijgen signalen dat jongeren als mantelzorger overbelast zijn omdat ze voor een ouder of een broer of zus zorgen, of mee zorgen. En nog niet zo kort geleden stond er een stuk in de krant dat ouders van verstandelijk gehandicapte kinderen niet alleen zorg verlenen, maar ook daarbij gewond raken, omdat de zorg zo zwaar is. Allemaal geen makkelijke onderwerpen. Het college zet in op het bereiken van de mantelzorger zelf. Daar is GroenLinks het op zich mee eens. Maar wat wij ook zien, is dat de groep divers is, dus dat we ook in de maatregelen diverse maatregelen moeten treffen. Een knelpunt is bijvoorbeeld dat niet

alle mantelzorgers zich willen registreren. Ook niet alle mantelzorgers willen als mantelzorger erkend worden om die titel, alhoewel ze die zorg wel verlenen. En het heeft naar ons idee weinig zin om die mensen aan hun haren ergens in een registratiesysteem te zetten als ze dat zelf niet op die manier willen. Tandem is de organisatie die nu de subsidie krijgt om die ondersteuning te doen. En het college wil inzetten op groter bereik. Daar is GroenLinks het op zich mee eens. Veel mantelzorgers hebben baat bij de ondersteuning die Tandem kan bieden en het is goed om ook met die diverse blik uit de motie hen te vragen om daar een zo divers mogelijk aanbod op te ontwikkelen. Wat ik wel even wil vragen aan de wethouder is, respijtzorg is een belangrijk onderdeel voor een aantal mantelzorgers, met name de avond- en nachtopvang en daar zit een knelpunt omdat die bedden erg duur zijn. Tegelijkertijd geeft u aan dat we toch nog steeds de Week van de Respijtzorg organiseren. Mijn angst is een beetje dat je daarmee, ja, een aanbod lijkt te hebben wat je dan op een gegeven moment weer niet hebt. Dus dat vind ik een beetje een lastig punt, omdat daar de behoefte zo enorm groot is. GroenLinks die vindt dat eigenlijk de beste mantelzorgondersteuning is: zorgen voor een goed aanbod. We hebben net de discussie over de Wmo gehad en de zorg die we hebben over de vraag die straks achter de indicaties vandaan komen. Hetzelfde geldt voor het langer thuis wonen. Dus wat we volgens mij moeten doen is vooral met de gegevens uit het rapport die een goed inzicht geven over de diversiteit van de mantelzorger zelf en de vraag, straks een discussie over de sociale basis, straks als je het gaat hebben over de Wmo-maatregelen om deze getallen, deze ideeën daar heel goed onder te leggen, zodat we de mantelzorgers niet zelf, maar juist door het aanbod op de beste manier ondersteunen. En mijn vraag is of de wethouder dat ook vindt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het bekruipt OPHaarlem toch een beetje het gevoel dat ook hier op een gegeven moment de onderzoeks- en personeelambtelijke inzet over het probleem heen rolt en het probleem een beetje verdoezelt. Tandem krijgt een hele hoop geld, maar op een gegeven moment voor netwerkstrategieën. Advies en begeleiding kan goed zijn. Deskundigheidsbevordering, voorlichting en informatie, ik geloof het allemaal wel, maar 530.000 euro en dan staat er, daaronder, dat er 150.000 euro eenmalig is besteed aan een briefactie met een VVV-bon van 20 euro, daar zijn we mee gestopt want het was te duur. Nou gok ik dat een hoog percentage van de mantelzorgers het geweldig vindt als ze een keer per jaar die aandacht krijgen met die VVV-bon. Symbolisch, maar ik stop even.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik denk: u gokt. Ik gok dat er ook heel veel mantelzorgers zijn die zeggen van nou dat vind ik zonde van het geld, ik vind het een gebaar, ik doe dat vanuit mijn hart; zorg liever dat er goede respijtzorg is. Gok ik.

De heer Smit: Mevrouw Steyger, ik gok met u mee, want daar was ik nog niet. Want als je het hebt over praktische dingen, dan heb je het ook over bijvoorbeeld respijtzorg. Daar moet voldoende geld voor zijn, die moet beschikbaar zijn, want dat is concreet iets waar de mantelzorger wat aan heeft. En dan mag u met mij weer gokken of het nou de VVV-bon is en respijtzorg of respijtzorg en de VVV-bon, maar in principe zijn dat de dingen waar je de mensen mee benadert en waar je effectief iets doet. En als je dan weer een onderzoekje pleegt en weer ambtelijke inzet of een onderzoeksbureautje erop zet, dan denk ik: stop eens even. Stop het geld heel concreet in de ondersteuning van die mensen. Dan moet je natuurlijk wat van ze weten, maar dat weten we onderhand wel, mevrouw Cimen, want u vraagt zich ook af: wat weten we niet en moeten we het opnieuw weten en moeten we het anders weten; we weten het eigenlijk wel. Stop.

Mevrouw Cimen: Ja, ik word nu aangesproken. Nou, blijkbaar missen we dus toch wel een flink deel van die mantelzorgers. Dat zien we ook en dat wordt ook erkend door Tandem en dan is het dus heel even de vraag hoe bereiken we ze dan wel? En dan kunnen we heel praktisch en pragmatisch gaan denken: de mantelzorgers die we al hebben geregistreerd, die kunnen we een attentie geven. Ben ik helemaal voor. Of misschien respijtzorg, in de vorm daarvan om mensen daarvan te ontlasten, vind ik ook een prachtig plan. Maar blijkbaar moeten er nog wel stappen worden genomen om die andere groep – en dan is het nog heel erg onomlijnd welke groep dat dat precies is, maar ja, daar zullen we toch ook wel iets van inzicht over moeten krijgen. En dan kom ik toch wel weer uit bij focusgroepen en dergelijke. Ja.

De heer Smit: Pietsie onderzoek dan. Ik spreek u niet tegen, mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Nou vooruit, dank u wel.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, nogmaals, ik herhaal mijn opmerking dat ik soms vind dat er te veel, te veel onderzoeks- en ambtelijke wolk om het probleem heen zit en ik wil zo graag het geld zo dicht mogelijk en zo concreet mogelijk bij de mantelzorger hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u.

De voorzitter: Ja sorry, had u een interruptie? Eerst even een interruptie. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, mijnheer Smit, ik weet niet of u de heer Reagan kent die ook vast nog wel uit Amerika die had altijd een zinnetje wat voor hem het meest gevreesde zinnetje was en dat luidde: 'Ik ben van de overheid en ik ben hier om u te helpen'. En dat is een beetje een gevoel dat mij ook bekruipt bij deze discussie omdat we natuurlijk gezegd hebben van ja, we gaan van een verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving en dat betekent dat de 10% die dan ondersteuning nodig hebben, worden geholpen door de 90% die dat nu nog niet nodig hebben en die noemen we dan vervolgens mantelzorgers en dan gaan we die vervolgens weer ondersteuning bieden. Dus het is een beetje een opeenstapeling van wie zorgt voor de verzorgers, waarmee we onszelf natuurlijk een hoop complexiteit op de hals halen. Zou dit niet iets zijn dat mantelzorg toch vooral op vraag gebaseerd moet zijn. We kunnen natuurlijk wel zorg of ondersteuning gaan brengen naar die mantelzorgers, maar zou je niet vooral moeten zorgen dat mantelzorgers, als ze hulp nodig hebben, dat kunnen vinden en ook krijgen? Maar het nadrukkelijk, zeg maar, bestoken van die mantelzorgers met allerlei goedbedoelde hulpdiensten, dat dat misschien wat te contraproductief is.

De heer Smit: Ik begrijp de vraag, mijnheer IJsbrandy en ik vind het ook niet zo belangrijk dat wel elke Haarlemmer vinden die mantelzorger is in de definitie van mevrouw Cimen die we natuurlijk nog even exact moeten omschrijven en dan moeten labelen. Nee, want ik ben zelf ook mantelzorger en mantelzorger geweest en ik heb die labeling niet nodig gehad. Maar net wat u zegt, mensen die daar behoefte aan hebben, geef die de aandacht, geef die in ieder geval vormen van respijtzorg of heel concrete ondersteuning, maar ga niet al te veel zoeken naar de mantelzorger die niet behoefte heeft aan labeling.

De voorzitter: Dank u wel. Had u een interruptie? Maar meneer Smit heeft nog maar geloof ik tien seconden of zo. Maar het mag hoor. Nee? Dan gaan we door met mevrouw Stroo.

Mevrouw Stro: Dank u voorzitter. De mantelzorger in balans. Sint Maarten bleef in balans omdat hij zijn mantel in tweeën sneed en één deel aan een bedelaar gaaf omdat hij niet om zou komen van de kou en omdat Sint Maarten de andere helft van de mantel voor zichzelf hield, kon hij zichzelf ook beschermen tegen de kou. Een mantelzorger moet dus naast degene voor wie hij zorgt ook goed voor zichzelf zorgen. En kunnen zorgen. De mantelzorger wordt nog onvoldoende bereikt en de ondersteuning die er is sluit niet altijd aan op de behoefte van de mantelzorger. De informatie over de mogelijkheden voor ondersteuning voor de mantelzorger is moeilijk vindbaar. We zouden graag zien dat de informatie makkelijk vindbaar is. De mantelzorger... Zei ik wat... Wacht even... De mantelzorger heeft onvoldoende tijd en aandacht om hier veel tijd aan kwijt te zijn. Twee voorbeelden van ondersteuning voor mantelzorger zijn in ieder geval nog te weinig bekend. Respijtzorg, al genoemd. En de mogelijkheid van huishoudelijke ondersteuning te krijgen voor het eigen huis omdat ze aan hun eigen huishouden niet toekomen is ook nog lang niet bij iedere mantelzorger bekend. Beide vormen van ondersteuning zorgen ervoor dat er minder mantelzorgers overbelast raken. Dit moet beter. Mantelzorgers krijgen niet altijd de waardering die hen toekomt. Dus hier graag een mantelzorg compliment, ook wel mantelzorgvergoeding genoemd, in de vorm van een geldbedrag moet opnieuw ingevoerd worden. De individuele mantelzorger wordt zo beter bereikt. Bovendien komt de beloning vanzelf naar hen toe en hoeft zij deze niet op te halen. Nog afgezien van het feit of zij thuis wel zo lang gemist kunnen worden. Is de wethouder het met Jouw Haarlem eens om het mantelzorgcompliment weer in te voeren? En er is op dit moment geen aparte folder voor de mantelzorger. Wij denken dat dit van grote waarde is. Bent u dit met Jouw Haarlem eens?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. De nota beschrijft wat er de afgelopen jaren is gedaan om mantelzorgers te ontlasten. Maar de nota beschrijft niet hoe wij specifiek de mantelzorgers van niet-westerse origine gaan ontlasten en bereiken. In de nota staat 'Wij doen dit door de samenwerking met professionele en informele zorg- en welzijnsorganisaties te intensiveren en door beter gebruik te maken van de kennis en ervaring van de mantelzorger zelf'. Mijn vraag is hoe weet u wat de kennis en de ervaring van de mantelzorgers zelf is als u deze niet bereikt. In de motie die wij ingediend hebben 'Alle mantelzorgers doen er toe' hebben wij het college gevraagd om te onderzoeken waarom bepaalde groepen mantelzorgers in Haarlem niet of minder goed worden bereikt. De wethouder heeft toentertijd, zoals D66 aangaf, dit te gaan onderzoeken. Wanneer kunnen wij zo'n onderzoekje verwachten? Bij Tandem staan mantelzorgers ingeschreven. Nou beseft ik me dat het een technische vraag is. Om hoeveel mantelzorgers van migratieafkomst gaat het hierover? Hoeveel staan daar ingeschreven? Ik heb eerder in deze commissie aangegeven dat Tandem één keer per jaar de Dag van de Mantelzorg organiseert. Deze Dag van de Mantelzorg is niet voor alle mantelzorgers geschikt. Graag ook hier aandacht voor besteden, met name het gaat hier om diversiteit. Tot zover voorzitter. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Allereerst dank voor het stuk. Even kijken... Mijn scherm gaat even verschillende... Actiepartij vraagt sinds jaar en dag aandacht voor het feit dat er overbelaste mantelzorgers zijn. In mijn, in mijn herinnering is het gekomen ongeveer één jaar na de invoering van de Wmo. In 2007 begon het, begon dat probleem zich te, begon te ontstaan. En vanaf dat moment is er ook al geprobeerd om dat probleem op te lossen. Het is nog niet helemaal echt gelukt. Er is intensief en effectieve ondersteuning nodig voor deze groep. Het mantelzorgcompliment kunnen wij ons van harte bij aansluiten. Er is ook nog wel een voordeel natuurlijk door wat mantelzorgers doen, is er een minder groot beroep op de

professionele zorg en dat bespaart ook weer geld dus. Dus ik ben er voor om dat mee te rekenen. Dan heb ik nog een vraag. Volgens de website van mantelzorgmakelaar, daar heb ik ooit eens een motie over geschreven, financiert Haarlem die ondersteuning van de mantelzorgmakelaar die zeg maar de mantelzorg kan ontlasten bij het regelen van al het papierwerk en alle administratie. Ik heb het in het stuk niet kunnen terugvinden, maar als het zo is dan zijn wij daar heel blij mee. En de Actiepartij hoopt en verwacht dat met de, met de beoogde nieuwe maatregelen het aantal overbelaste mantelzorgers flink afneemt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Dank u, wethouder, voor de nota 'Mantelzorg in balans'. Heel belangrijk om aandacht te geven aan de mantelzorg. En ik.. nou, het is, het is een heel compleet stuk. Wij zouden wel willen pleiten voor het invoeren van de het mantelzorgcompliment. Want wij denken dat het aan de ene kant ervoor zal zorgen dat mensen die, ja, vaak in eenzaamheid maar aan het mantelzorgen zijn want mantelzorgers zijn over het algemeen, ja, worden komen wij eigenlijk steeds eenzamer te staan. En ik denk dat het een signaal is vanuit de gemeente van; we zien jullie en tegemoetkoming. We denken ook dat dit zelfs nog belangrijker is dan zo'n dag voor de mantelzorgers te organiseren, omdat een heel aantal mensen daar niet aan deel zullen nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie, mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, het klinkt heel sympathiek, een mantelzorg compliment. Wij waren met de fractie vorige week op een zorgboerderij hier aan de overkant van de van de vaart en die zorgboerderij die ontvangt dementerende ouderen een paar dagdelen in de week. Dat is dagbesteding he, dat betalen wij ook. Maar eigenlijk zei de zorgboerin, lever ik mantelzorgondersteuning, want wie vooral heel veel baat heeft bij deze dagbesteding dat zijn de partners van al die dementerende ouderen. Stel nou he, we hebben niet zo veel geld, vindt u dan dat we dat geld in zo'n mantelzorgcompliment moeten steken of moeten we dat geld vooral besteden aan veel meer dagbesteding voor dementerende ouderen?

Mevrouw Booms: Ik denk dat beide belangrijk is, maar een mantelzorg is 24/7 staat die aan de lat dus denk ik dat het heel belangrijk is dat zij gezien worden.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken... U krijgt ook nog een tweede termijn zo. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Dank u wel, voorzitter. Als gemeente Haarlem doen wij al een tijd heel wat aan mantelzorg en ChristenUnie heeft inderdaad een tijd geleden mantelzorgcompliment terug willen brengen en die motie hebben wij gesteund en wel om redenen dat juist wat mevrouw zei die kunnen of die zijn niet aanwezig. Maar heel vaak kunnen ze op zo'n mantelzorgdag niet aanwezig zijn omdat ze aan het mantelzorgen zijn. En die worden dan niet gezien. Vooral ook bijvoorbeeld met jongeren is het ook heel belangrijk en het hoeft niet veel te zijn, maar een kleinigheid geeft ze wel het idee van; je doet er toe. Je levert belangrijk werk. En dat lotgenoten groepen en dergelijke daar ook zijn is hartstikke goed, alleen de mantelzorg even in de schijnwerpers zetten zal denk ik, wellicht niet voor iedereen, maar wel voor een groot deel heel belangrijk zijn voor de mensen die dag in dag uit 24/7 aan het mantelzorgen zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, over het mantelzorgcompliment. Het hoeft niet perse op die dag van de mantelzorg te zijn. In Heemstede waar ik werkzaam ben wordt krijgt iedereen zo een uitnodiging thuis. Dan is het aan hem of

aan haar om te bepalen wanneer die opgehaald kan worden bij een instelling zoals de gemeente of sociaal wijkteam in ons geval hier in Haarlem. En op het moment dat die mantelzorger bij die instantie komt, bijvoorbeeld de sociale.. of sociaal wijkteams dan wordt een gesprek aangeboden om na te gaan; hoe gaat het met die mantelzorgers, loopt het allemaal, waar loop je tegenaan. Het gaat niet alleen om die 20 euro om die bonnetje, maar het gaat meer om het gesprek.

De voorzitter: Meneer El Aichi. U moet het bij een interruptie houden.

De heer El Aichi: Mijn vraag is: Vindt u dat ook?

Mevrouw Özogul: Nou ja.. Je bent me, je bent me net voor. Kijk, het gaat niet om 10 euro of 20 euro of 25 euro wat het eerst was. Het gaat er om, kijk, dat je ze op deze manier in beeld hebt. Dat ze eerder aan de bel trekken en dat we juist ook diegenen die we nu niet kunnen bereiken gelijk op dat moment in beeld hebben. En dan wil het niet zeggen dat ze gelijk van alles nodig hebben of van alles erop ingezet wordt, maar dan hebben we ze in ieder geval in beeld. En u zei het net al, heel veel migranten of Haarlemmers met een andere afkomst die die doen aan mantelzorg, maar ze hebben niet eens in de gaten dat het mantelzorg is.

De voorzitter: Ogenblikje, ogenblikje. De heer Smit, Smit en de heer Kessel. Het stoort een beetje aan deze kant. Alles komt tegelijkertijd deze kant op. Dus graag even wat zachter. Mevrouw Özogul, gaat u door.

Mevrouw Özogul: Pardon, ja, dus daarom waren wij ook voor zo'n mantelzorgcompliment. Juist dus omdat je op dat moment en de mensen in een het zonnetje zet, het idee geeft; je doet er toe. Aan de andere kant heb je ze gelijk in beeld en je kan soms, dat heb ik gehad in die tijd dat die bonnetjes, geloof ik, opgestuurd werden of wat dan ook of dat je het kon aanvragen via de gemeente. Mensen kwamen ook heel vaak bij mij van wat wordt hier nou mee bedoeld? Ze hadden niet eens in de gaten wat het was. Als je dan ging uitleggen zeiden ze hé, doe ik zo'n belangrijk werk? En dan sta je erbij stil van wat doe ik dan. Heb ik behoefte aan hulp? Dus ik denk toch dat het wel belangrijk is. Ik weet niet wat die kosten waren. Volgens mij ging het in die tijd om € 200.000, maar dat is even uit mijn hoofd. Ik weet ook niet of het geld er is en hoe we dat kunnen doen vanuit de budgetten. Maar ik denk wel dat het belangrijk is. En voor de rest, we doen al heel veel in Haarlem. Tandem is heel belangrijk. Zij doen aan voorlichting en die lot groepen, is ook heel belangrijk. Maar tegelijkertijd moeten we juist de mensen die het uitvoeren en die we nu niet kunnen vinden niet vergeten.

Voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand die wat wil zeggen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Mantelzorg. Ik sprak net een mantelzorger, Wim Kleijs, zit op de tribune. En hij vroeg zich af en dat vond ik wel een heel interessante vraag. Wij hebben daarnet een flyer gekregen over dementievriendelijke activiteiten. Daar gebruiken, mantelzorgers die gaan daar ook naar toe. Maar dan lees je in die flyer dat je ook terecht kan in het Polderhuis. Maar daar hebben we net van geconstateerd dat dat leeg staat. Dus zou, ja, en omdat het ook nog over dementievriendelijk gaat en je komt dan bij Polderhuis en het is dan leeg, ja, dan ga je toch aan jezelf ook twijfelen misschien. Zelfs als mantelzorger. Dus zou de gemeente Haarlem of de flyer kunnen aanpassen, maar het liefst denk ik gewoon namens Trots Haarlem het polderhuis open houden dan hoeft die flyer ook niet aangepast te worden. Dank u.

De voorzitter: Ja, het is al een voorschotje waarschijnlijk. Voorzienigheid. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Meijs: Met het laatste beginnen is natuurlijk altijd een gevaar als je lijstjes maakt en flyers maakt en posters maakt en gaan ze voor het moment om de dag erna, dan is het alweer oud. Dus, ja.

De heer ...: Nou ja, u kunt er wat aan doen.

Wethouder Meijs: Ja, ja, ik hoor hem. Ik hoor hem. Ik neem hem mee. Dank u, dank u voor de complimenten. Ik denk dat wij aardig, aardig op weg zijn, maar nooit genoeg kunnen doen. Want dat is volgens mij de rode draad die ik bij alle bijdragen er wel uit vis. Zorg kun je doen en zorg voor de mantelzorgers, daar doen wij ons best voor, maar je, A, weet je niet of je inderdaad iedereen bereikt en B, weet je ook niet of je genoeg doet. Als eerste over het ontbreken van misschien de typisch Haarlemse activiteiten. Onze excuses als dat niet duidelijk is geweest geworden voor u, maar al deze activiteiten die hier in genoemd zijn, zijn wel typisch Haarlemse activiteiten. Nou zal er een Odensehuis zeker ook elders in het land zijn, daar zijn wij niet uniek in, maar niet alle steden hebben een Odensehuis en dat is heel specifiek wel door u als raad gehonoreerd geweest geworden en in het leven geroepen en dat zijn wel een heleboel activiteiten die er in staan, zijn wel specifiek toegerust en toegepast op Haarlem. Denk aan bijvoorbeeld het Theehuis, waarbij wij hele specifieke doelgroep proberen te benaderen van de migrantenzorg en dat is eigenlijk een soort Theehuis on tour, dus die gaan naar verschillende locaties om mensen te benaderen en te vinden in de migrantengroep. De Buurtkamer in het de moskee van de mannen, daar zijn wij bezig om mensen te benaderen van; kunnen wij u helpen met het zorgen wat u op dit moment doet als mantelzorger. De naailessen die in Delftwijk-Noord gebeuren, dat zijn allemaal specifiek Haarlemse activiteiten. A, dus voor ons als Haarlem, maar B, ook bedoelt om meer migranten mantelzorgers in beeld te krijgen. De Buurtkamer, de Turkse ouderen op de locatie op de Ringvaart, dat zijn allemaal voorbeelden van hele specifieke toegepaste Haarlemse toepassingen. De focusgroep hebben wij nog niet geïnstalleerd, wij zijn wel begonnen met nadenken over deze groep en wij hebben eigenlijk even gewacht met het bespreken, met het starten, tot wij deze bespreken hadden gehad. Die focusgroep moet eigenlijk een soort denktank voor ons worden en vandaar het onderzoek. Er komt dus nu niet een rapport, maar de focusgroep is onze denktank, onze onderzoeksgroep van; wat mist u, wat kunnen wij doen om onze zorg nog beter te verzorgen. En ik heb niet de illusie dat wij hier alle mantelzorgers van heel Haarlem zullen bereiken. Ik denk ook niet dat dat nodig is, dat is precies wat hier net al genoemd werd. Iedereen is op zijn manier, soms kort, soms langdurige mantelzorger, maar niet iedereen heeft ook extra zorg nodig. En ik denk daar waar het wel nodig is, moeten wij verschrikkelijk ons ons best doen om mensen te bereiken en ook te helpen. En dat doen wij dus middels Tandem. Daar zitten de mensen die gewend zijn om mensen te bevragen. Dat zijn de makelaars, zoals wij net de vraag hoorden van de de mantelzorgmakelaar. Daar zijn mensen specifiek opgeleid en toegerust om die mensen te bevragen en toe te leiden naar dat stuk zorg wat ze dan nodig hebben en of dat dan respijtzorg is of te wijzen naar de extra ondersteuning die zij nodig hebben. Dat zijn de makelaars die dat fixen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi.

De heer El Aichi: U heeft het over Tandem. Goede organisatie, maar bent u het met mij eens dat Tandem geen aanbod heeft op gebied van diversiteit. Ik vind Tandem een witte organisatie die niet alle doelgroepen kan bereiken. En daar gaat wel vijf ton subsidie per jaar heen.

Wethouder Meijs: Ik, ik ben het met u eens dat wij bepaalde doelgroepen nog niet bereiken. En het staat ook voor iedereen om dat te vinden, maar dat zij het niet vinden ben ik helemaal met u eens en dat wij daar nog een missing link hebben, ja. En dat was precies de opzet van het Theehuis. Het Theehuis is een specifiek voor die doelgroep van migrantenorganisaties of om het vinden van mantelzorgers in migrantengroepen, omdat wij die niet bereiken. Wij niet, nee, maar die kent u niet, maar wat ik ga doen aan u is in ieder geval die folder

toesturen, want daar heb ik de vorige keer ook al over gehad, maar hij is niet breed bekend. En wat ik ook ga doen, omdat ik merk dat ook nog niet iedereen de achtergrond van Tandem en de activiteiten van Tandem kent, dus ik ga u ook het jaarverslag doen toekomen, zodat u precies kunt zien, want dat is één van onze bronnen.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Het jaarverslag van Tandem ken ik wel. Ik, ik weet precies wat Tandem doet. Ik werk ook mee samen, maar het aanbod is minimaal als het om diversiteit gaat. Wat gaat u daar aan doen? Dat is mijn vraag.

Wethouder Meijs: En mijn antwoord was dat ik het Theehuis heb. Het Theehuis is specifiek toegerust voor de migrantenorganisaties. En dat is een organisatie die op één locatie is begonnen en nu on tour is, dus op verschillende locaties zich manifesteert om mensen in de migrantenorganisaties of in met een migrantenachtergrond, mijn excuus, te verbinden met Tandem om daar dus de linken te leggen, want ik erken direct dat wij daar iets missen.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik wil graag hier meer over weten. Ik, ik, ik ken dat hele Theehuis niet. Ik zou graag meer informatie hierover willen krijgen.

De voorzitter: U krijgt een folder toegestuurd, dat heeft de wethouder al gezegd. Ja. Mevrouw... U had een interruptie voor de wethouder? Ja. Gaat uw gang.

Mevrouw Özogul: Ja. Even over, terugkomend op dat Theehuis. Wij krijgen nog informatie, maar hoe lang zijn zij al bezig?

Wethouder Meijs: Driekwart jaar. Driekwart jaar en ik ga het u toesturen. Over het compliment. Het compliment of de dag, want ik denk; als wij het compliment zouden willen, wat ik u afraadt, dat moet dan ergens vanaf gaan, want ik heb hier geen extra budget voor. Ik heb u al eens eerder uitgelegd dat in de groepen die wij hebben, de lotgenoten groepen, de de mantelzorgers die wij bevragen, die hebben veel meer baat bij het praten met elkaar over hun gezamenlijke problematieken in plaats van het ontvangen van een tegoedbon of een bon. En de bon die de heer Smit noemt, dat is ooit op aanraden van u als commissie uitgezet... uitgezonden, juist om de eerste inventarisatie te hebben van de mantelzorgers. Dat was eigenlijk een soort middel om een soort registratie op gang te krijgen. En als wij nu...

De voorzitter: De heer El Aichi, interruptie.

De heer El Aichi: Voorzitter, weet u wat de mantelzorger dag kost? Wat Tandem één keer per jaar organiseert.

Wethouder Meijs: € 13.000.

De heer ...: Nou, dat kun je gebruiken voor die bon.

Wethouder Meijs: Ja, maar dat is nooit genoeg om de bonnen...

De heer ...: (Achtergrond)

Wethouder Meijs: Pardon. Als we de uitvoering geven aan aan de bon, dan moeten wij iets anders voor laten en ik zou zo graag willen dat het geld wat wij hebben, ingezet wordt om de mantelzorger te ontlasten in plaats van te belonen met een bon. Ik, als ik die signalen echt uit het veld zou krijgen, dan zou ik dat ook hier bespreken met u, maar het is niet iets wat als eerste bij de mantelzorgers naar boven komt. Ik ben vorig jaar aanwezig geweest op de Dag van de Mantelzorg. Daar kregen mensen ook complimentjes, met bloemetjes, met een gedicht wat voorgelezen werd, met een drankje, met een hapje en ook aandacht en dat is datgene waar mensen het voor doen. En dan gaat het niet om specifiek een bon. Kan ik u echt, echt...

De voorzitter: Wacht even, de heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem wil de wethouder hier graag in ondersteunen. In het stuk kunt u ook lezen dat er 40.000, naar schatting 40.000, mantelzorgers in Haarlem zijn waarvan wij er nu maar tien procent kennen ongeveer, dus ik weet niet wie u allemaal bonnen wilt gaat sturen, maar dat kan best in de papieren gaan lopen en dan kunnen wij het geld volgens mij wel beter besteden.

Wethouder Meijs: Ja, en ik wil, ik wil echt met iets toevoegen, dat wij misschien niet iedereen bereiken, want dat is denk ik wat er speelt. Dat wij mensen willen laten blijken dat wij ze waarderen, ja, dat wij jonge mantelzorgers willen bereiken, ja graag. Dus dat wij nog niet iedereen hebben en dat wij nog niet iedereen kunnen toe leiden daar waar het nodig is, ja, maar ik probeer maar duidelijk te maken; alles wat wij doen, wil ik zo effectief mogelijk doen.

De voorzitter: Nee, wacht, wij gaan niet reageren op... sorry. Mevrouw, wacht even. Een interruptie voor mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Ja, dank u voorzitter. Mijn vraag is; Hoe veel procent van de in beeld zijnde mantelzorgers zijn naar die mantelzorgers dag gekomen? zes procent? Nee?

Wethouder Meijs: Acht, achthonderd. Acht negenhonderd. Dus nou, van de vierduizend, dat is echt geen zes procent, dat is echt wel iets meer, maar niet iedereen komt, maar als mensen problemen hebben om te komen omdat ze mantelzorger zijn regelen wij dat ook. Daar hebben wij vrijwilligers voor, dus dat kunnen mensen aangeven, want ik beseft heel goed dat je eigenlijk op zaterdag, wanneer die mantelzorg dag er is, dat het ook lastig is om je geliefde of je moeder of je vader die je zorgt verzorgt achter te laten. Dus ook daar hebben wij een poule voor om te doen.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Ja, ik, ik denk toch dat het onderschat wordt wat mantelzorgers doen en wat voor wie zij zorgen en dat dat niet zomaar door een vrijwilliger vervangen kan worden en het feit dat zo'n klein percentage naar zo'n mantelzorg dag komt, ja, geeft bij mij aan dat ik toch zou pleiten van; laat iedereen op een of andere manier, al is het met een speciale kaart, maar weten dat dat ze gezien worden.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik zat, ga ik nog wat zeggen, maar ik ga het toch zeggen.

De voorzitter: Sorry, maar laat even bij, sorry. Hou het even bij een interruptie, want ik hoor nu dat het weer een heel debat gaat worden. Gaat u interruptie op de wethouder plegen?

Mevrouw Steyger: Nee, op mevrouw.

De voorzitter: Maar dat doen wij niet op mekaar. Dat mocht de heer El Aichi ook niet, sorry. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik had nog een vraag en ik zag de wethouder knikken over de mantelzorgmakelaar. Die zag niet in het stuk terug, maar op de site van de mantelmakelaar staat gelukkig dat Haarlem dat wel financiert. Een vraag of dat ook zo was, omdat ik dat niet in het stuk terug zag.

Wethouder Meijs: Tandem heeft mantelzorgmakelaar.

(Achtergrondgeluid)

Mevrouw '...': Het Tandem heeft mantelzorgmakelaars, zegmaar. Die hebben en consultants en ze hebben mantelzorgmakelaars en daar kunnen de mantelzorgers gebruik van maken.

(Wethouder Meijs op de achtergrond)

De heer Trompetter: Maar heeft Tandem die zelf of is dat wat anders, of zijn dat gewoon de mantelzorgmakelaars van de mantelzorgmakelaar? En hoe is de kwaliteit daarvan? Hoe wordt die beoordeeld? Is daar naar gevraagd bij de mantelzorgers? Hoe de kwaliteit daarvan is van wat Tandem levert?

Wethouder Meijs: Ik weet niet of u iets specifiek, want de mantelzorgmakelaar van de mantelzorgmakelaar, dat ken ik niet, maar u doelt op iets heel specifiek. Kunnen wij daar u schriftelijk over antwoorden, want wat wij doen, dat monitoren wij en dat vragen wij natuurlijk ook, maar...

De heer Trompetter: Dat kan. Ik heb gewoon de site mantelzorgmakelaar.nl, daar staat op dat Haarlem het ook financiert en ik ben dan benieuwd of dat zo is, omdat in het stuk niet terugvindt en ik heb het liever, ik heb liever dat het gewoon via die '...' club is en als dat niet zo is, als dat via Tandem gaat, dan hoor ik heel graag wat de kwaliteitsbeleving daar van is.

Wethouder Meijs: Ja, ik, want ik ken die www.mantelzorgmakelaar.nl niet, dus dat gaan wij even uitzoeken. Het allerlaatste over dat compliment. Ik denk, als u daartoe besluit, of vindt dat dat nodig is. Reken maar uit wat dat gaat kosten, dan ben ik er met die € 13.000 van die dag niet. Dan komt er wel een nul bij denk ik, dus dan moet ik elders toch 130, 140, € 150.000 vandaan halen. Dan moeten wij wel in gezamenlijkheid een oplossing voor vinden.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik had een vraag gesteld over of de wethouder mogelijkheid ziet om de respijtzorg wat betreft de nachtopvang, om daar iets aan te doen.

Wethouder Meijs: Ja, ik, dat hoor ik. Daar gaan wij over in gesprek, want ik heb ook die vragen gehoord op de mantelzorg dag over de respijtzorg. Ja.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, ik heb nog niks gehoord over de folder.

Wethouder Meijs: Ja, die suggestie neem ik zeker mee. Zeker nadat wij het er net over hadden naar aanleiding van de flyer voor de toegankelijkheid of de dementie. Ik vind het een goede suggestie dus die neem ik zeker mee en ik zal hem ook met de focusgroep bespreken, want dat is dan denk ik wel ons klankbord om daar de zaken op te halen. Dank u wel voor de suggestie.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb iets gemist over de motie die wij toen ingediend hebben. Wat gaat u daarmee doen? Iets? Een notitie? Een onderzoekje?

Wethouder Meijs: Ja, dat ging over de focusgroep. Die gaan wij instellen. Wij zijn in de voorbereiding daarvoor. Dat heb ik u net uitgelegd, ook aan de mevrouw [...] dus dat wordt nu in gang gezet en ik zal de opbrengsten daarvan aan het eind of het begin van volgend jaar zeker melden als wij dan beginnen, mijn excuus.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Dan gaan wij de wethouder en ambtenaar bedanken. Ik denk dat het even goed is om nu een kwartiertje pauze te nemen, even wat drinken en dan zie ik u om kwart over negen weer terug.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

8. Rapportage langer zelfstandig wonen (MTM)

De voorzitter: Welkom terug. Wij gaan verder met agendapunt 8: Rapportage langer zelfstandig wonen. De rapportage langer zelfstandig wonen geeft een overzicht van wat er aan plannen reeds is uitgevoerd, wat in uitvoering is en wat er nog op de agenda staat. Dit is, bekijken, door Jouw Haarlem beoogd met de bespreking samen met de commissie te beoordelen of er aan de aanpak aandachtspunten toegevoegd moeten worden en te bespreken of de voorzieningen om langer zelfstandig te kunnen wonen voldoen. U weet, u mag ook zeggen van; ik ben het met mijn voorganger eens of idem. Dat soort termen, hele mooie woorden vind ik dat. Nee, nee. En hou het bij de interrupties bij echt interrupties. Ik zal het nog maar een keer zeggen. Het is de vraag aan degene die aan het woord was en Jouw Haarlem heeft dit geagendeerd dus die wil ik als eerste het woord geven. Gaat uw gang, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja. Langer zelfstandig wonen. Vanwege de hervorming in de zorg vanuit het rijksbeleid waarbij het de bedoeling is dat alleen kwetsbare ouderen die veel zorg nodig hebben in aanmerking komen voor opname in een verzorgingstehuis is de gemeente vanaf 2015 verantwoordelijk om mensen langer zelfstandig te laten wonen. In de praktijk betekent dit vooral dat de gemeente geacht wordt passende zorg te verlenen aan onze kwetsbare thuiswonende ouderen. Hoe gaat de gemeente Haarlem om met het bieden van deze passende zorg? Doet de gemeente Haarlem dit op zo'n manier dat dit voor ons moreel te verantwoorden is? De gemeente Haarlem heeft hiervoor een aantal partners in de arm genomen: de sociale wijkteams, Dock en Haarlem Effect. Haarlem kent nog vele andere zorgaanbieders hiervoor, waar de gemeente Haarlem volgens Jouw Haarlem te weinig gebruik van maakt. Ze worden niet gevraagd en onvoldoende meegenomen in het geheel. Een gemiste kans vinden wij. De sociale kaart met het aanbod van activiteiten en hulpverleningsmogelijkheden in de wijk en stad moeten inzichtelijk zijn voor de professionals, kwetsbare oudere mensen en hun mantelzorgers. Door de vele kleine opgeknipte initiatieven is het zoeken naar de juiste activiteit. Te veel informatie wordt nu via de digitale snelweg gepubliceerd, terwijl ouderen daar niet in meegaan. Het verzamelen van de juiste folders is voor hen ook een hele tour. De informatie komt dus niet

terecht waar het terecht dient te komen, waardoor mensen de regie over hun eigen leven onnodig kwijt raken. Ouderen voelen zich gekleineerd, in de steek gelaten, worden door een jong iemand op de vingers getikt of moeten heel lang wachten bij bijvoorbeeld loketten. Moeten zelf langskomen, wat door ziekte, handicap of door gebrek aan iemand die hen begeleidt als onoverkomelijk wordt gezien. De organisaties zijn vaak traag in het terug reageren naar de ouderen of gaan respectloos met de ouderen om, waardoor de ouderen het laten afweten en geen zin meer hebben om het op te pakken. Dit past niet bij een dienstbare overheid waar Jouw Haarlem voor staat. Dit behoeft een grondige aanpak en niet zo'n wat publicaties in huis-aan-huiskrantjes. De intentie moet zijn om naar de mensen toe te gaan als zij zelf niet meer in staat zijn naar ons toe te komen. Daarbij kan bij dat huisbezoek de ouderen volledig geïnformeerd worden. Wat in zijn situatie handig is en goed om te weten. Zo iemand kan dan zelf kiezen welke oplossing bij hem past. De zorg van een gemeente moet al starten bij de ontslagprocedure vanuit het ziekenhuis. Zodra bekend is dat de patiënt naar huis moet, de Wmo inschakelen en direct samen met de familie en verpleegkundigen om tafel om te kijken wat er noodzakelijk is om de patiënt veilig thuis te laten wonen. Praktijk is nu dat veel patiënten overdonderd worden door ontslag, evenals de familie. De start begint thuis dan al moeizaam wat veel inzet vraagt van familie en de thuiszorg. Na 1 à 2 weken als het een beetje loopt, komt pas het idee om de Wmo en eventueel andere organisaties in te schakelen. Vervolg beland men op zoek naar ondersteunende organisaties in een doolhof en daarbij van het kastje naar de muur en weer terug worden gestuurd. Mensen zouden veel meer geholpen moeten worden door iemand die het overzicht voor hun heeft en hen hierover voorlicht. Deze hulp en informatieplicht is van groot belang voor oudere kwetsbare migranten. Zij spreken nauwelijks Nederlands. De zorg leggen zij bij hun kinderen neer en vanwege de cultuur, die vanwege de cultuur geacht worden de zorg zelf op zich te nemen. Het gevaar van overbelasting en niet op tijd die juiste hulp aanvaarden leidt tot onnodige verergering van hun situaties. De gemeente kan dit voorkomen om op het juiste moment hen de juiste hulp actief aan te bieden. Via kinderen en kleinkinderen. De informatievoorzieningen voor oplossingen op het gebied van wonen is ook onvoldoende. De Blijverslening om het eigen huis aan de nieuwe levensfase die gepaard kan gaan met een toename van lichamelijke- en geestelijke klachten aan te passen in nog een onbekend fenomeen. Bij de ouderen en hun familie, burens. Er is ook nog maar drie keer gebruik van gemaakt. Ouderen worden gekort op hun AOW-uitkering als zij bij hun zoon dochter inwonen op een kamer of naast hen in een Kangoeroewoning. Dit past niet bij het beleid van nu en niet bij een overheid die met een hen meedenkt. Ouderen dat weinige geld afpakken waardoor zij haast niet meer in staat zijn in hun levensbehoefte te voorzien is ronduit schandalig. Ouderen weigeren vaak te verhuizen, zien op tegen het werk, wil de kinderen er niet mee belasten en het zal hen tijd wel duren. Dat zij daarbij geholpen kunnen worden door een verhuiscoach is bij hen onbekend, maar kan juist het laatste zetje geven om het toch te doen. Ook hier moeten ouderen beter over worden voorgelicht. Groepswoonings, waarbij oud en jong samenwonen, kunnen ook heel aantrekkelijk zijn. Oud leert van jong en jong van oud. Een groot voordeel hiervan is dat de eenzaamheid onder alleenstaande ouderen af kan nemen. Jouw Haarlem hoopt dat de gemeente op dit gebied creatieve oplossingen bedenkt en niet alleen ruimte biedt aan de geijkte woonvormen. Ten slotte is het belangrijk om af te spreken wie het overzicht heeft. De huisarts, het sociale wijkteam, de ouderen verpleegkundigen? Zodat de hulp goed gecoördineerd kan worden en de ouderen, de familie weet wie zijn contactpersoon is. Eigenlijk net als bij de Jeugdhulp. Eén plan, één regisseur. Om met dat laatste te beginnen. Wethouder, gaat u inzetten op één hulpverleningsplan voor de ouderen met één regisseur? Gaat u er voor zorgen dat de informatie naar de ouderen toe komt? In plaats van dat zij zelf alles moeten proberen te verzamelen. Gaat u er voor zorgen dat de hulpverlening van de Wmo op tijd en op het juiste moment start? Bijvoorbeeld als er sprake is van een ontslagprocedure uit het ziekenhuis? Gaat u er voor zorgen onderzoeken onderzoeken of het korten op de uitkering van ouderen bij inwoning verleden tijd wordt?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nou, ik kan geheel aansluiten bij Jouw Haarlem. Scheelt mij een hoop tijd. Flink onderzoek gedaan, dat moet ik zeggen. Nou ja, ik ben wij zijn er volmondig mee eens. Ik heb nog een extra vraag: Actiepartij is benieuwd naar de visie van de wethouder op de wachtlijsten voor verpleging- en verzorgingstehuizen, de impact daarvan op de zorgvragende inwoners en de Wmo-budgetten. Want het duurt ook heel lang als mensen helemaal aan het eind zitten en klaar zijn voor een verpleeg- of een verzorgingstehuis, dat er geen plek is en dat het echt een maanden kan duren. En daarbij ook nog, ja Jouw Haarlem zei het al, er zijn ook vormen van ouderen en jongeren samen en dat soort zaken zijn ook allemaal. Maar dat, ja, dat sprak mij een maatschappelijk probleem waar ik graag de visie van wethouder op heb.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel voorzitter. GroenLinks heeft de rapportage langer zelfstandig wonen gelezen. Is dit een slecht beleid? Nee, dat vinden wij niet. In het verleden was het zo dat ouderen, voordat er enige hulp of zorg nodig was, uit voorzorg in een bejaardenhuis of verzorgingshuis gingen wonen. Op dit moment is de situatie zo dat met ondersteuning op verschillende levensstereïnen ouderen zelf zo lang mogelijk zelfstandig in hun eigen woning kunnen blijven en op het moment dat dat echt echt echt helemaal niet meer gaat is er een verpleeghuis. En daar tussenin zit niets meer...

De voorzitter: En een interruptie van meneer Smit.

De heer Smit: Heel kort. De tijd dat mensen al voortijdig in een verpleeg- of verzorgingshuis werden gestopt, is schat ik al 25 30 jaar voorbij.

Mevrouw Steyger: Ja, maar die mensen wonen daar voor een deel nog wel.

De heer Smit: Nee.

Mevrouw Steyger: Jawel. Die worden nu uitgeplaatst. In Amsterdam. Maar dat is niet mijn punt. Wat ik wil... Wat GroenLinks wil zeggen is dat het eendimensionale beeld van ouderen die allemaal hulp nodig hebben, zwak zijn, weinig geld hebben. Dat is volgens ons niet de situatie. Dat is ook de groep ouderen is divers in hun ondersteuningsvraag en in hun woonsituatie en wij vinden dat je daaraan tegemoet moet komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik ben het met u eens dat niet alle ouderen natuurlijk kwetsbaar zijn, maar ik heb het ook met name over de kwetsbare ouderen.

Mevrouw Steyger: Oké, maar dat betekent wat ons betreft dat je in je beleid aansluit bij de eigen kracht van mensen en dat je met hun kijkt wat ze nodig hebben om zelfstandig te kunnen wonen op hun voorwaarden. De Compaan die Haarlem ook biedt is daar echt een uitstekend hulpmiddel voor. Maar ik ben het met Jouw Haarlem eens dat een andere woonvorm een hele goede oplossing zou zijn voor bijvoorbeeld eenzaamheid, het helpen van elkaar, het terugdringen van individueel vervoer en wij zullen eigenlijk willen, eigenlijk de wethouder oproepen om met haar collega's die nu bezig zijn om de ontwikkelzones in Haarlem in te richten om in die projecten voornamelijk aandacht te vragen voor verschillende woonvormen. In de vorm van hofjes, een woongroep, zodat je tussen de eigen woning en het verpleeghuis...

De voorzitter: Wilt u afronden, mevrouw Steyger. U bent al door uw tijd heen dus wilt u afronden.

Mevrouw Steyger: Ja, dat is mijn allerlaatste zin trouwens van mijn hele carrière. Dus GroenLinks... Ja, oké. Nou, nu heb ik mijn zin ben ik natuurlijk helemaal kwijt nu.

De heer El Aichi: U mag alle tijd nemen.

Mevrouw Klazes: Maar het wordt een hele mooie zin, dat voel ik nu al.

Mevrouw Steyger: Ja, het wordt een hele mooie zin. Om in die projecten ruimte te maken voor andere woonvormen, misschien dat wij daar zelf wel een initiatiefvoorstel voor gaan maken mevrouw Klazes en in de nota wordt ook genoemd dat er voorzichtig voor de daadkrachtige ouderen gekeken wordt om daar financiële mogelijkheden voor te maken. Misschien kan bijvoorbeeld in particulier opdrachtgeverschap ook gebruik gemaakt worden van ouderen die bijvoorbeeld overwaarde hebben op hun huis. Dus daar ook in graag diversiteit. Nou, dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Nou... Dat was de laatste bijdrage in de commissie van mevrouw Steyger. In de commissie, ja, maar wij hebben nog een raad. Misschien dat ze dan weer... precies... Wie kan ik het woord geven? De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel voorzitter. Langer zelfstandig wonen is wel belangrijke thema voor Haarlem en voor ouderen en als wij vergelijken even landelijke cijfers uit 2015, was 17,8 miljoen, 17,8 was boven de 65. Als je naar de toekomst kijkt in 2040 is een meer dan 26 procent van ouderen. Dat is een 4,6 miljoen. Dus dat betekent dat de cijfers gaat ook toenemen in Haarlem. Daarvoor, ik ben het met de collega eens en wij moeten ook meer meer aanpak nodig hebben en dan moeten wij ook onderscheid maken; ouderen die zelfstandig wonen, ouderen die bedlegerig zijn en ouderen is wel nou ja, van onafhankelijkheid naar de zorgafhankelijkheid overgaan. En als ik, dat is een eende. Ten tweede is, dan moeten wij ook kijken naar de per week. Dat is dan de buurten, ja, dat is ook een belangrijk. En als ik naar de Schalkwijk kijk, daar zijn ook een meer meer flat en meer galerijflat en ook portiekflat. Het veel zorgafhankelijke ouderen wonen daar. Het is niet toegankelijk voor hen, omdat ik zelf onderzoek gedaan heb en ik heb vaak contact opgenomen met ouderen en ja, wat moeten wij doen daarvoor. Kijk, als zij langer zelfstandig wonen, dat betekent dat wij ook meer oplossingen bedenken, meer mogelijkheid creëren voor ouderen die in dezelfde buurt wonen. Dan zowel sociaal, fysiek en ontmoeting en toegankelijkheid, want daarvan in de woonruimte. Want ik weet het wel van de zorgafhankelijke ouderen, ze durven ook niet hulp vragen aan de gemeente. Vanwege schaamtegevoel en... Nou ja, wij moeten daarvoor ook iets doen. En dat zie ik ook niet in de rapport en ik ben nieuwsgierig van van de wethouder wat gaat u daarvoor doen.

De voorzitter: Interruptie? Interruptie de heer El Aichi.

De heer El Aichi: U geeft aan, wij moeten er iets voor doen. Wat gaan wij precies doen volgens u?

De heer Yerden: Nou, wij moeten eerst de ... buurtgerichte aanpak is wel belangrijk. Dan moeten wij ook in kaart brengen in Haarlem, Noord, Centrum en Schalkwijk. En, nou ja, in centrum is, is wel toegankelijkheid van de ouderen en is beter dan Schalkwijk bijvoorbeeld. En wat kunnen wij doen daar, met name voor de zorgafhankelijke ouderen en de mantelzorger hebben last, ze kunnen ook niet naar buiten. Daar moeten wij wel mogelijkheid creëren bij kleinschalige wonen voor ouderen daar in de buurt. En dan kan ook makkelijk beter aansluiten bij de mantelzorg. Die mogelijkheid hebben wij op dit moment niet in Haarlem bijvoorbeeld. Nou die experiment hebben wij nodig...

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Meneer Yerden. Vindt u dan ook niet dat dat wij levensloopbestendige wijken moeten hebben in plaats van alleen maar levensbestendige woningen? Dus dat mensen binnen hun eigen wijk kunnen verhuizen?

De heer Yerden: Nou ja, dat dat zei. Wij moeten niet laten verhuizen, wij moeten mogelijkheid creëren in de buurt waar de ouderen wonen. Dat is beter voor hun gezondheid en dan is het een mantelzorger, dichtbij zoeken, altijd langskomen. Dan dan is dan is het ouderen zijn niet eenzaam, dan hebben zij sociale contacten.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb een interruptie op de heer Yerden. Maakt u zich zorgen om de ouderen die geen hulp vragen?

De heer Yerden: Ja, tuurlijk. Als ik naar mijn eigen gesprekken met ouderen bekijk, dan er is wel een grote probleem in Haarlem en met name in bepaalde groepering. Ouderen. Omdat daar schaamte speelt een belangrijke rol bij hun. Ja, de vragen niet bij de gemeente of hij de hulpverlening.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dankjewel voorzitter. Lang zelfstandig wonen is dit motto van de hervorming in de zorg. En bij langer zelfstandig wonen komt er heel veel bij kijken. Denk bijvoorbeeld aan toename van meldingen binnen de Wmo, zoals huishoudelijke hulp. Begeleid wonen, aanpassingen in huis, zoals het aanbrengen van traplift en verhoogd toilet bijvoorbeeld. Op het gebied van informatie geven ouderenorganisaties aan dat informatie versnipperd, lastig vindbaar en onduidelijk is. In andere steden wordt gewerkt met een senioren gids. Ik heb toevallig eentje bij me in mijn tas, van Heemstede, waar alle informatie staat en deze gids wordt één keer per jaar vernieuwd en aangepast. Zoals in...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

De heer El Aichi: Ja?

Mevrouw Stroo: Hoe komen de mensen aan die senioren gids? Nee, maar kunnen ze ophalen, worden ze verspreid vanaf een bepaalde leeftijd?

De heer El Aichi: Even microfoon, microfoon. Hallo. Microfoon. Zoals ik net aangaf, in Heemstede hebben zij de zogenaamde senioren gids en die wordt gewoon huis aan huis verspreid. Want daar staat heel veel informatie in en ik, het zou mooi zijn als Haarlem ook zo'n senioren gids krijgt waar van alles en nog wat in zit aan informatie. Waar de organisaties te vinden zijn, al, telefoonnummers van organisaties, dat soort dingen. Zoals in dit stuk is aangegeven, spelen de sociale wijkteams een belangrijke rol voor Haarlemmers die langer zelfstandig willen blijven wonen. Voor veel inwoners van Haarlem zijn de sociaal wijkteams niet voldoende vindbaar. De wethouder heeft afgelopen jaar aangegeven en ook uw voorganger, wethouder, meer aan te doen zoals, zodat de teams vindbaar zijn. Kan de wethouder aangeven wat zij aan gaat doen om, zodat de sociaal wijkteams meer vindbaar worden? In het stuk lees ik dat er bij Da Vinciplein een goedlopend ontmoetingsplaats waar verschillende disciplines samenwerken. Maar gezien de samenstelling van de wijk geef ik de voorkeur aan een multicultureel ontmoetingsplaats. Meerwijk is multicultureel, dus hoort Da Vinci

ook multicultureel te zijn. Op dit moment is het niet het geval. Voorzitter, ook goed om te lezen dat de coalitie Haarlem Ontmoet is opgericht om meer aandacht te geven aan allochtone ouderen. Deze doelgroep weet de weg niet te vinden naar zorgorganisaties en de Wmo. Ik pleit voor meer intensieve voorlichting voor deze doelgroep. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, had u een interruptie, of een... Een heel snel termijntje dan. Gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, voorzitter, ik probeer. Waarde wethouder, we gaan tienduizend nieuwe woningen bouwen in Haarlem. Die tienduizend nieuwe woningen gaan we in principe niet levensloopbestendig bouwen. Dat is Middeleeuws, ga in Tilburg kijken en dan gaan we nu ons niet meer afvragen hoe we straks woningen geschikt kunnen maken voor ouderen. In principe is elke woning dan beschikbaar voor elke leeftijdscategorie. Het scheelt een klap geld, maar Haarlem is echt Middeleeuws versteend bezig om nog steeds alle woningen in vakjes te stoppen, zodat je straks het probleem hebt om een senior in een aangepaste woning te krijgen. Elke woning hoort aangepast te zijn. Ik ben expert op dat gebied.

De voorzitter: Precies, dank u wel. Kunnen we gelijk naar de kermis gaan misschien, is ook heel gezellig daar in Tilburg. Een interruptie? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Meneer Smit, zelf ziet de Actiepartij meer in levensloopbestendige wijken, want er is onderzoek gedaan naar of mensen bereid zijn om te verhuizen binnen een wijk bijvoorbeeld van een grote eengezinswoning naar een kleinere woning. Als het maar niet de huur omhoog gaat, liever nog omlaag gaat en dan kunnen zeg maar gezinnen en andere mensen in verschillende levensfasen in diezelfde wijk blijven wonen. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Smit: Als elke woning vanaf nu levensloopbestendig is, is dat per definitie betekent dat dat er in alle wijken steeds meer levensloopbestendige woningen zijn, dus ik uw advies, uw wens, ook in kan vullen. We zijn het met elkaar eens.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u voorzitter. Dank u wel voor de rapportage Langer Zelfstandig Wonen. Nou, natuurlijk willen de meeste mensen graag lang thuis blijven wonen. Ik vraag me wel af, wat betekent voor de plekken waar je naartoe gaat als je echt niet meer zelfstandig kunt wonen en of daar ook nou ja, wat de verschuivingen daarin zijn?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja, langer zelfstandig wonen, wie zou dat nou niet willen? Daar zijn wel voorwaarden om langer zelfstandig thuis te kunnen wonen. Dat is inderdaad aangepaste woningen, dat is inderdaad als er indien nodig hè, aangepaste spullen, vervoersmiddelen, nou ja, hulp in huis, de wijkteams die op dit moment heel veel goed werk verrichten in de wijken. Dat zijn de randvoorwaarden om mensen langer zelfstandig thuis te laten wonen. Gelukkig zijn er ook Haarlemmers die oud zijn, zelfstandig thuis wonen, zelfredzaam zijn en de eigen kracht hebben. En eigenlijk het een en ander niet nodig hebben. Daar zijn we heel blij om. Alleen daar waar die hulp nodig is, moeten we wel zorgen dat het binnen bereik is, dat het snel geleverd wordt, dat het überhaupt geregeld wordt dat die speciale wijkteams voldoende tijd hebben, in alle wijken zitten, om ze dan ook te bedienen. Als we het hebben over woonvormen, nou, op zich zou dat ook een optie kunnen zijn. Dan

heb je meerdere vliegen in één klap. Eenzaamheid wat daarmee geholpen kan worden. De vraag is alleen, waar creëer je dat? Volgens mij op dit moment in Haarlem, ja, misschien bij de nieuwbouwwijken waar we bezig zijn, kan je dat meenemen. Maar dan hoor ik van de wethouder wel of die mogelijkheid er is. Een ander iets, het moment dat er een tijd komt dat je inderdaad niet meer zelfstandig thuis kan wonen. Wat je op dit moment hoort, is dat er dan bijvoorbeeld geen plek is in bejaardenhuizen, bijvoorbeeld in Haarlem. Dat mensen die hun hele leven lang in Haarlem gewoond hebben naar andere steden moeten, of wat je in de kranten wel eens leest, uit elkaar gedreven worden. In hoeverre hebben wij als gemeente daar ook wat inbreng in? Daar ben ik eigenlijk benieuwd naar. En in hoeverre is het bekend bij ons of het überhaupt in Haarlem ook gebeurt?

De voorzitter: Dank u wel. Kan ik nog iemand het woord geven? Nee? Wethouder Meijs?

Wethouder Meijs: Dank u wel. Ik ga gewoon het rijtje even af van de vragen die ik heb geïnventariseerd. Als eerste Jouw Haarlem die suggesties doet over een meer bekendheid voor het samenwerken van woningcorporaties, welzijn- en zorginstellingen, om meer bekendheid te brengen onder de ouderen waar zij hun informatie kunnen halen voor het langer zelfstandig wonen. We zijn begonnen met het organiseren van woningmarkten, we hebben de eerste in Haarlem-Noord gedaan. Die had een ontzettende hoge opkomst en die gaan we ook vervolgen in Schalkwijk en mogelijk nog meer locaties.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Bent u zich ervan bewust dat sommige ouderen niet meer daarnaartoe kunnen gaan?

Wethouder Meijs: Daar ben ik me zeker van bewust. Dit zijn de ouderen die nog op zoek zijn naar informatie, waarschijnlijk aan een begintraject zitten. Dus dat is een deel, dat is een selectie van de mensen die we bereiken. En de suggestie die hier net gedaan werd over het opstellen van een compact boekje met handige tips, ja, het spreekt me altijd aan, maar tegelijkertijd, zoals de waaier van de dementie, ze verouderen ook. Dus het zijn altijd voorzieningen die je maakt die vers zijn vandaag en morgen al weer verouderd zijn, maar ik zou hier wel, dit zou ik wel willen onderzoeken, om dat te doen. En tegelijkertijd zal mijn partijkleur meteen zeggen, papier, is allemaal niet duurzaam, dat moet je op een website zetten. Dus ik vind het interessant. Ik bedoel, ik word hier persoonlijk wel warm van, maar dat moet ik echt even meenemen en overdenken. U vroeg ook over het pleiten voor één plan, één regisseur, één persoon die kan, casuïstiek kan aanzwengelen. Nou, volgens mij is dat ook wel wat nu de bedoeling is binnen de Wmo, dat heb ik u al eerder uitgelegd, dat we optimaliseringsprocessen aan het gang brengen zijn en dat is daar ook onderdeel van. Ik dacht dat u net ging zeggen van, bent u ervan bewust dat niet iedereen bereikt wordt op zo'n woningmarkt? Bepaalde doelgroepen komen daar ook niet. Dan maar weer de migrantenorganisatie, zijn bij mij aan tafel geweest, die wilden hun eigen woningmarkt organiseren. Dat vond ik weer niet zo'n goed idee. Nou ja, we hebben ook niet aparte voorzieningen, dus ik ben wel heel blij met hun opmerkingen en hun kennis en de bijdrage aan een woningmarkt, dat je daar een specifieke doelgroep, hoe je dat moet bereiken, daar wil ik vooral met hun over in gesprek blijven. Maar om dat helemaal separaat, apart voor die doelgroep, te gaan organiseren, vind ik niet zo goed plan. Mijn stem gaat het begeven. Vervolgens kwamen we via de Actiepartij, die begonnen over de diversiteit van de woonvormen. Na vijf nota's raak ik een beetje uitgedroogd hier. Dat is ook zeker onderdeel binnen de nota, of binnen de discussies die we binnen het college hebben, over de groei van Haarlem. De tienduizend woningen hebben wij natuurlijk voortdurend met ontwikkelaars en met woningcorporaties, in die ontwikkelvisies van de acht plannen die we daar hebben, om daar diversiteit in onder te brengen. Dat wordt ook door iedereen van harte ondersteund. Sommigen gaan zo ver dat ze zeggen, maar woonbestendige wijken. Er zijn ook varianten bekend dat soms scholen worden gebouwd en die worden dan weer omgebouwd

als de wijk wat vergrijst, naar maatschappelijke zorg of culturele instellingen. Dus er zijn allerlei varianten mogelijk en het is zeker binnen de woningcorporaties ook een, en ons, samen met de gemeente, steeds een vorm van aandacht, om daar, over die diversiteit te praten. En daar ook rekening mee te houden.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het antwoord wethouder. Ik had nog een vraag gesteld op de visie over de wachtlijsten in verpleeg- en verzorgingstehuizen en de impact van zorg vragende inwoners. Op de Wmo-budgetten.

Wethouder Meijs: Nou, dat is natuurlijk een zorg, maar a, we leven in een land waar langzaam de bejaardenvoorzieningen, de reguliere bejaardenhuizen waar wij vroeger met onze ouders onze opa's en oma's gingen opzoeken, die zijn er niet meer. Die zijn er allemaal afgebouwd en het enige die we nog hebben zijn de verpleging- en de verzorgingshuizen, daar waar je dus een bepaalde aandoening of extra verzorging voor nodig hebt. Dus de gewone reguliere ouderen-, bejaardenhuizen, hebben we niet meer. En het is mij ook bekend dat er wachtlijsten zijn, maar dat is, daar ga ik niet verder over. Ik heb wel overlegd met het Reinaldahuis, maar zij zijn, zij verzorgen dat voor ons. Dus ja, ik zou ook willen dat iedereen... Sorry.

De voorzitter: Een heel kort woordje.

De heer Smit: Relevant in deze. Op het moment dat iemand wacht op een verpleeghuisplaats en thuis recht heeft op verpleeghuis vervangende zorg, want anders kom je ook niet in een verpleeghuis, op dat moment is het ook geen Wmo-zorg meer en is de financiering, komt niet ten laste van de gemeente.

Wethouder Meijs: Maar het wil niet zeggen dat het niet mijn aandacht heeft, want ik zit ook in overleggen. Ik ben vorige week nog in overleg gezeten met het ziekenhuis, met woningcorporaties, met zorgaanbieders. Omdat we wel dit soort problemen erkennen en zien en we proberen af te stemmen met elkaar. Hoe kan een huisarts daarin opereren, hoe kan een ziekenhuis daarin opereren? Kunnen we al vanuit het ziekenhuisbed Wmo aanbevelen en zorgen dat die mensen voordat ze naar huis gaan al hun belletje hebben gepleegd, of de mantelzorger een belletje heeft gepleegd. Dus ja. En de toenemende zorg daaromheen heb ik ook, die deel ik ook. U schetste al dat we binnenkort een toename hebben van 25 procent van de Nederlanders is dan bejaard. Ja, we worden gelukkig wel allemaal wat gezonder ouder, maar we zullen allemaal wel bepaalde zorg nodig hebben, dus we proberen daar zo veel mogelijk op te anticiperen. In de hele groeiopgave van de woningmarkt in Haarlem nemen we ook een x-percentagemeer om te voorzien in woonvoorziening, in zorgvoorziening, in maatschappelijke voorzieningen, in leefbaarheid in een wijk. Het kan heel simpel. Wijkjes voorzien van stukken groen waar een bankje staat, zijn simpele maatregelen maar leiden wel tot meer cohesie dan alleen maar steen en muren. Ik neem de suggestie van het boekje mee. Ik zat zelf te denken, als we op de een of andere manier onze bekendheid moeten vergroten voor de voorzieningen, zoals we dat nu doen via die woningmarkten, misschien kunnen we het over de stad heen leggen met muppies, de reclameborden. Daar toch misschien iets specifiek op de website voor doen. Ik neem die suggesties zeker mee.

De heer: U mag het houden, wethouder.

Wethouder Meijs: Nou, dank u. Dus graag en ik rook bij OPH een nieuw uitje voor de commissie, dat we met zijn allen in een busje naar Tilburg moeten om te kijken hoe ze het daar doen. Ik neem de suggestie ook mee. Oké.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Nou, ik heb nog geen antwoord gekregen over het korten op de uitkering van de bejaarden, als die bij de ...

Wethouder Meijs: Bij de '...'woning sprak u, of als ze inwonen bij hun kinderen. Dat, daar ga ik niet over, dat is mijn collega, maar als dat zo is, ik ga dat uitzoeken, kom ik op terug.

Mevrouw Stroo: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Is het zo voldoende besproken, commissie?

De heer Yerden: Maar is dat een landelijke...

De voorzitter: Hallo, meneer Yerden? Meneer Yerden? Is het voldoende besproken? Ja hè, dan dank ik u. Dan gaan we snel door naar het laatste punt van vandaag. Nou, dat weet je maar nooit hier. Dat is punt 10, de decentralisatie uitkering eenzaamheid.

10. 21.15 uur Decentralisatie uitkering eenzaamheid (MTM)

De voorzitter: In december 2018 heeft de gemeente Haarlem van het Rijk een eenmalige decentralisatieuitkering ontvangen van tweehonderdvijftigduizend euro, om de aanpak van eenzaamheid te versnellen. Het college kiest ervoor de besteding van het bedrag te spreiden over vijf jaar, dus 2019 tot en met 2023 en het toe te voegen aan het budget van de Sociale Basis. De PvdA heeft dit stuk geagendeerd en beoogd te bespreken of het wenselijk is de eenmalige decentralisatieuitkering van het Rijk te verdelen over de jaren 2020 tot 2023. Besprekingspunt PvdA, wie mag ik het woord geven? De heer Oomkes?

De heer Oomkes: Ja, dank u wel voorzitter. Dat is gebeurd, even kijken, door de wethouder, op 19 maart van dit jaar en we hebben er nog niet over gesproken. Ik ben blij met deze '...', met het toekennen van het geld aan deze functie. Maar ik constateer tegelijkertijd dat de periode al begonnen is. In het besluit staat de eerste trans naar 2019 gaat. Ik heb begrepen dat daar nog geen geld van gebruikt wordt. En laten we de trans van 2019 toekomen aan 2020, zodat het zo effectief mogelijk kan worden meegenomen met de Voorjaarsnota.

De voorzitter: Oké, dank u wel. U heeft geen tijd meer, de heer Trompetter. Helemaal niets, nul. Dan ga ik eerst even het woord aan de heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Kijk. Wie spaart, die heeft wat. Wat ik me eigenlijk afvraag, waar geven we het geld überhaupt aan uit?

De heer Oomkes: Ik zei dat het college dat direct heeft omschreven bij het nemen van het besluit in maart. Het wordt toegevoegd aan het budget voor het, Sociale Basis zoals je weet, staat dat onder druk. Hierbij kan optimaal worden aangesloten op de activiteiten bij gebied van ontmoetingen op plaatsvinden.

De heer IJsbrandy: Nou, dus ik begrijp dat het eigenlijk geen budget is wat ingezet wordt op specifieke activiteiten, maar het wordt eigenlijk generiek toegevoegd aan het budget dat we toch al hadden voor allerlei zaken in de Sociale Basis.

De heer Oomkes: Nou ja, budget wat onder druk staat.

De heer IJsbrandy: Ja, goed. Is dat in lijn met de subsidie zoals de overheid die bedoeld heeft?

De heer Oomkes: Daar zou je de wethouder een vraag over kunnen stellen hè?

De heer IJsbrandy: Nou, bij dezen dan, wethouder.

De voorzitter: Nou, u krijgt nog een termijn, als u wil. Wilt u nu misschien gelijk termijn doen, of...

De heer IJsbrandy: Nou, dat is eigenlijk de enige vraag die ik had. Waar wordt het dan besteed en wordt het op een zodanige manier besteed dat het ook in lijn is met de subsidie die het Rijk hiervoor verstrekt heeft?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik dacht eigenlijk dat het geld besteed zou worden voor de coalitie Ontmoet, maar dan heb ik het blijkbaar niet goed gelezen.

De voorzitter: Even kijken. Zijn er nog meer commissieleden? CDA, meneer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb begrepen dat er een beetje verwarring is over de tweehonderdvijftigduizend euro. Ik wil vragen nog een keer van de wethouder, waar dit naartoe gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u voorzitter. Er zijn een aantal partijen de afgelopen periode geweest die activiteiten ontplooiën, om eenzaamheid te bestrijden. Waaronder meneer '...'. En nou is er voor dit jaar vijftigduizend beschikbaar. Dat is niet besteed nog. Dan zijn er een aantal nieuwe initiatieven die eigenlijk, of die al een aantal jaar bestaan en ja, die eigenlijk nu probleem hebben niet voort kunnen bestaan. Ja, waarom is dan de keus om het geld gewoon door te schuiven, terwijl er een aantal belangrijke initiatieven geholpen kunnen worden?

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, beetje ongeveer dezelfde vraag. Doen wij in Haarlem genoeg aan eenzaamheidsbestrijding? En voorzien wij alle groeperingen, zijn er gaatjes in het aanbod? Dat is mij nog niet helemaal duidelijk. Wat we dan hier nu zien is dat het budget, nou ja, in ieder geval niet gebruikt wordt waar die voor bedoeld is. En het komt vanuit het Rijk, om het te gebruiken hiervoor. En collega naast mij zegt het al: er zijn nu, meneer hier op de tribune, of andere organisaties, die een bepaalde specifieke doelgroep willen bedienen en die heb ik volgens mij ook niet voorbij zien komen. Waarom wordt zoiets dan niet gebruikt juist voor dat soort doelen en dan wordt het verschoven? Graag antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. Nee, want dan moet iedereen... We gaan nu even naar de wethouder.

Wethouder Meijs: Het klopt wat mevrouw Stroo zei, dat het de bedoeling was om het naar de coalitie Ontmoet te geven, of te geven, nou, te zorgen dat zij het zouden kunnen verdelen of besteden. Daar hadden we een plan voor. Maar volgens mij, en dat is echt, een geheugen laat u dan echt in de steek. We hebben hier twee weken geleden gezeten om te praten over de sociale basis. Daar zitten we dik in de min, daar zijn we aan het zoeken naar gelden en daar zou deze vijftigduizend euro, sowieso, die we gereserveerd hadden voor nu, voor dit jaar voor de initiatieven, alleen maar welkom zijn om toe te voegen. En we hadden de, het hele, de

rest van het bedrag, want het is tweeënhalve ton, waarvan we vijftigduizend voor dit jaar zouden reserveren en de rest, twee ton, uitsmeren over de komende jaren en onderbrengen bij het thema 'Ontmoetingen' in het kader van eenzaamheidsbestrijding. En het Rijk heeft gezegd van u mag zelf beslissen waar u dat aan besteedt, maar het moet ten gunste komen van de eenzaamheidsbestrijding. Dus hoe u dat doet, dat is aan u. Dat zou dus onder het kopje 'Ontmoetingen' kunnen. En je mag er dus niet in een woning stoppen of zo. Het moeten activiteiten zijn. Maar we hebben hier twee weken geleden met elkaar gesproken en volgens mij was er toen al een soort consensus over om in ieder geval dat geld daarin te stoppen. En het is nog niet uitgegeven, die vijftigduizend, dus mijn suggestie zou zijn om dat daaraan toe te voegen.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Heel kort, gezien de spreektijd. Wat Actiepartij betreft wordt het niet in het tekort gestopt, tweehonderdvijftigduizend euro. Geen euro daarvan. En ook niet in overhead. Kan u wettelijk toezeggen dat het niet gebruikt wordt om het tekort te dekken wat eerder is opgelopen en dat het niet naar overhead gaat? Dank u wel.

De voorzitter: Nog twintig seconden. En nu is de wethouder even... Nee.

Mevrouw Klazes: Niemand dat ik geen tijd meer...

De voorzitter: Negentien seconden, nou, zestien. Ik stel het bij.

Mevrouw Stroo: Wat is precies de consensus? Zou ik graag willen weten.

Wethouder Meijs: Er was vorige week geen consensus. Net zoals we nu hebben: ik hoor dit, ik hoor dat, ik hoor dat. Dus er was ook een suggestie ooit van u voor toevoegen, voor een wedstrijd. Nou, dat vond ik een goed plan, maar daar hebben we toen verder niet volgens mij hele enthousiaste reacties op gehad, dus... Nee, ik ook. Maar ik bedoel, mijn suggestie is, laten we het meenemen en in het hele plan wat we nu aan het ontwikkelen zijn voor de Sociale Basis, om het daaraan toe te voegen. Tenzij hier nu ineens een hele volksooploop komt, wil ik daar best een ander voorstel voor horen.

De heer Van Kessel: Die laatste woorden van de wethouder, om ook dit bedrag gewoon mee te nemen in de expositie van de Sociale Basis lijkt mij ontzettend verstandig en verder dank ik u voor het goed letten op de tijd voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, twee seconden.

Mevrouw Özogul: Ik heb net de vraag gesteld of wij alle groeperingen bedienen. Want ik kan nu niet zeggen, laten we dat meenemen, want als er gaatjes zijn en juist daar dan initiatieven zijn die met dit bedrag gebruikt kunnen worden, wil ik het liever daarvoor gebruiken.

Wethouder Meijs: Die consensus had u volgens mij twee weken geleden wel, dat u uw hartenkreet had uitgesproken naar kleine initiatieven, nieuwe initiatieven, die de dupe dreigen te worden. Die consensus heb ik ook gehoord vanaf 2020. En ik ga ook met een aantal partijen die hier toen hebben ingesproken aan tafel. Dus... En ik wil niet iemand nu per se bevooroordeelen, hoe noem je dat, een voordeel geven, maar laten we het meenemen daarin en kijken of we daarmee initiatieven die al begonnen zijn of al lopen of gehoopt hadden

op, om te kijken of we dat geld wat we dan nu uitsparen en niet besteden aan leuke andere initiatieven, om dat mee te nemen naar 2020.

De voorzitter: Laatste snelle bijdrage van de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Wanneer hoort de commissie van de resultaten en de bestedingen?

Wethouder Meijs: Oh, we zijn heel hard aan het werk.

De voorzitter: De heer Oomkes.

Wethouder Meijs: Ik heb u twee weken geleden gezegd dat ik echt heel hard aan het werk ben om een voorstel te doen voor te overbruggen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Volgens mij komt er nog een bijeenkomst waar raadsleden bij uitgenodigd zijn om de gedachte te vormen, van je zo juist mogelijke vorm van...

Wethouder Meijs: Mevrouw Siemen zit in de voorbereidingsgroep, samen met de griffie. Dus ik denk dat u daar binnenkort van hoort.

De heer Oomkes: In dat kader wordt het ook meegenomen? Kunt u dat toezeggen? Wordt het daar ook in meegenomen, in die voorbereiding?

Wethouder Meijs: Het besteden van het geld?

De heer Oomkes: Ja.

Wethouder Meijs: Nou, dat kunnen we daarin meenemen, dat vind ik goed voorstel.

De heer Oomkes: Tot slot wou ik als PS nog even zeggen dat daar een meneer zit die gewoon in beide categorieën valt, zowel in Sociale Basis in een kwetsbare Haarlemse wijk als in het thema 'eenzaamheid' en ik kan niet nalaten even een pleidooi voor hem te houden.

De voorzitter: Kort maar krachtig, we weten waar het over gaat.

De heer Oomkes: Ik heb geen half uur nodig.

De voorzitter: We hebben het denk ik even genoeg besproken. Computer... Dank u wel. Dank u wel. We gaan nog even naar de rondvragen. We hebben een aantal rondvragen staan.

Mevrouw Klazes: Voorzitter van de orde. Ik ben even kwijt, wat is er nou precies besloten hierover?

Wethouder Meijs: Dat we het meenemen naar 2020 en de voorstellen meenemen...

De heer Yerden: De werkgroepen.

Wethouder Meijs: In de werkgroep. Even voor de herhaling, het gaat nu niet naar de coalitie Haarlem om leuke plannen uit te...

De voorzitter: Ik heb drie rondvragen staan, nee vier, sorry. Ik heb er een van Jouw Haarlem. De heer Aynan. Mevrouw Stroo in dit geval.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Allereerst dank voor de kopie van brieven die naar de colleges van Beverwijk, Zandvoort, Velsen, Heemstede, Heemskerk, Haarlemmermeer en Bloemendaal zijn gestuurd. Gaat over de Domus Plus. Waarin u hen oproept binnen de gemeente een scan uit te voeren naar mogelijke locaties voor een Domus Plus. Welke gemeenten hebben op het verzoek gereageerd en wat was hun reactie?

Wethouder Meijs: Het is alleen de gemeente Velsen die heeft gereageerd. Dus één gemeente. Die zijn zelf bezig met het ontwikkelen van '...', dus die kunnen daar niet ook nog een Domus Plus-voorziening bij hebben. En twee gemeentes hebben mondeling mij iets laten weten. Ik weet even niet meer welke, maar ik heb nu twee keer, of drie keer, aan een overleg gezeten met wethouders en oproep gedaan om ook schriftelijk te reageren. En ik kan u de brief van Velsen doen toekomen, daar was volgens mij ook nog een vraag over, dus die krijgt u van mij. Ik had hem bij me, maar ik ben hem in de stroom kwijtgeraakt.

De voorzitter: Ik ga het rijtje af. Het CDA.

De heer El Aichi: Dankjewel voorzitter.

De voorzitter: Die nog recht van spreken hebben. Het CDA.

Mevrouw Klazes: Ik heb ook een rondvraag. Ik pak hem gewoon, voorzitter. Van voorzitter naar voorzitter.

De voorzitter: Als je hem heel snel kan stellen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik ga hier echt zo veel tijd voor nemen, voor deze vraag. Ik ga een verhaaltje vertellen.

De voorzitter: Gaat uw gang. Nee, niet de hele levensloop. Gewoon even snel die vraag stellen.

Mevrouw Klazes: Mijn vraag is als volgt. Wij hebben een aantal jaren geleden een, wij, ja, wij hebben een motie mede ingediend, dat was een motie van de ChristenUnie. Ging over Project Haarlem. Dat Project Haarlem is uitgevoerd. Is geëvalueerd door de organisatie die dat heeft opgepakt. En mijn vraag is, wanneer komt dat bij ons bij benadering op de agenda zodat wij daar ook nog even iets over kunnen zeggen en vinden?

De voorzitter: Even de agenda erbij pakken.

Wethouder Meijs: Nou, ik heb ook nog een gesprek met hem, de uitvoerder '...', dus ik hoop zo snel mogelijk na het reces.

Mevrouw Klazes: Het komt in ieder geval...

Wethouder Meijs: Het komt uit de aard hier...

De voorzitter: Tuurlijk. Nou, de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dankjewel voorzitter. Mijn rondvraag is voor de heer Roduner. Het gaat om de Kom uit je Schuld-campagne. Veel Nederlanders hebben problemen, maar wachten gemiddeld vijf jaar met hulp zoeken. In die vijf jaar tijd wordt de schuldraam tien keer zo hoog. Daarom heeft de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Tamara van Ark, een campagne Kom uit je Schuld gestart, om het aantal huishoudens met risicovolle of problematische schulden terug te dringen en het taboe op het hebben van schulden te doorbreken. Een aantal gemeenten zoals gemeente Heemstede doen mee aan deze landelijke campagne. Mijn vraag aan de wethouder is: gaat de gemeente Haarlem hier ook aan meedoen? Zo niet, waarom niet? Dank u wel.

Wethouder Meijs: Ik weet niet of we daaraan mee gaan doen, maar ik ken de actie en ik weet ook dat Heemstede het aanpakt en ik weet ook dat we onlangs in het college wel over gesproken hebben. Niet over dit specifieke, maar dat het ook onze aandacht heeft, en ook bij de sociale wijkteams vaak wel als signalering gebruikt wordt. Maar ik zal aan de heer Roduner vragen of hij bekend is met het project.

De heer El Aichi: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, ook een rondvraag.

Mevrouw Özogul: Ja, dat gaat over kwijtscheldingen van de gemeente. Onze ervaring is dat die termijn vaak overschreden wordt en dat bezwaar en beroep wat lastiger is en daardoor mensen in problemen kunnen komen. In hoeverre is de wethouder daarmee bekend en hoe kunnen we zorgen dat minima niet in problemen komt?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Özogul: We hebben een hele tijd geleden nota Verwarde personen gehad. Daar zou de wethouder met een maand of drie, vier mee terugkomen. Hoe ver staat het nu en wanneer komt het weer op de agenda?

Wethouder Meijs: Nou, daar kan ik u geen antwoord op geven, maar dat neem ik mee.

De voorzitter: Ja? Goed, nou, dank u wel. Dan sluit ik hierbij de vergadering. Welterusten.